

2025

ЮЛИ - СЕПТЕМВРИ

Библейски уроци

Год. 102 Бр.3

ЧАСТ ТРЕТА

Евангелието по Йоан

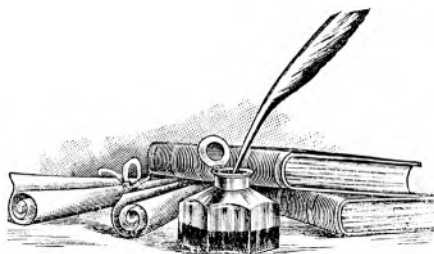
Като пребъдваме в Христос, ние биваме укрепени да се радваме и да страдаме заради Него.

Съботни библейски уроци

ЮЛИ - СЕПТЕМВРИ 2025 г.

Евангелието по Йоан

част трета

Съдържание

Исус, Симон и Мария	5
Триумфалното влизане в Йерусалим	12
Искаме да видим Исус	19
Исус - слугата на слугите	25
Пътят, Истината и Животът	33
Обещанието на Светия Дух	40
Исус - истинската лоза.....	47
Братска любов	54
Мисията на Светия Дух.....	61
Христос се моли за	69
Своите ученици (1)	69
Христос се моли за	75
Своите ученици (2)	75
Арестуването на Христос.....	81
Симон Петър.....	88
ЗАЛЕЗ НА СЛЪНЦЕТО	95
Програма за общообразователния час	96
в събота след обед	97
Програма за сутрешно и вечерно богослужение.....	97

Съботни библейски уроци, една ежедневна учебна програма, която се основа единствено на Библията и Духа на пророчеството, без допълнителни коментари. Цитатите са възможно най-кратки, за да предоставят кратки, директни мисли. Скоби [] се поставят в някои случаи, за да се осигури яснота, подходящ контекст и гладка четливост. Силно се препоръчва по-нататъшно изследване на изходните материали. Страниците на всички цитати от Духа на пророчеството са според оригиналното им издание на английски език.

Уроците са изготвени от

Генералната конференция на АСД РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ

<http://www.sdarm.org>

e-mail: info@sdarm.org

Църква

АДВЕНТИСТИ ОТ СЕДМИЯ ДЕН РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ

ул. „Св. св. Кирил и Методий“ № 74, гр. София - 1202

Телефони за връзка:

0878 112 694 - Председател

0888 983 942 - Секретар

За кореспонденция: 1000 гр. София, п. кутия 614

e-mail: sdarm.bg@abv.bg

ISSN 1312-1200

www.sdarm-bg.org

Предговор

Това тримесечие продължаваме да разглеждаме „Уроците от Евангелието според Йоан“ и вече се доближаваме до последните дни от земното служение на Исус. Духът на пророчеството ни казва: „Добре би било да прекарваме всеки ден по един час в размисъл върху живота на Христос. Трябва да го разглеждаме стъпка по стъпка и да оставяме въображението си да вниква във всяка сцена, особено в сцените от последните дни на Неговия живот. Като разсъждаваме върху голямата Му жертва за нас, доверието ни в Него ще бъде по-постоянно, любовта ни ще се разгори и ще бъдем по-дълбоко пропити от Неговия Дух. Ако искаме да бъдем спасени накрая, трябва да научим урока на покаяние и смирение в подножието на кръста.“ *Копнежът на вековете*, с. 83.

Апостолът казва, че истинското Слово („Логос“) е Исус Христос - възплътеният израз на божествената мъдрост, воля и сила, чрез които пътят на спасението е отворен и разкрит за всички хора. Исус е упоменат като Създателят на всичко, източникът на живота, светлината на света, живото изявление на ума на Отца. Божията воля „всички да дойдат на покаяние“ (2 Петрово 3:9), чрез делото на Светия Дух, също ни бива представена от Йоан, който след това ни води в Гетсимания, където бе решена съдбата на човешкия род.

Изглежда, че една от основните цели на книгата е била да помогне на разпръснатите вярващи християни, които не са имали личен контакт с Исус и са поемали жадно езически идеи, да срещнат истинския Логос, истинската Светлина. Друга важна цел на писанията на Йоан е била да подготви по принцип християните да се изправят пред някои от опасностите, заплашващи църквата в края на века: първоначалното благочестие е намалявало (Откровение 2:4) и любовта към света е набирала сила сред Божия народ (1 Йоаново 2:15). Ереси като гностицизма са навлизали всред стадото. Гностицизмът отричал, че Христос наистина се е възплътил, като е приел човешката природа. Гностиците учели, че хората всъщност не са видели Христос, а само едно привидение. Така че, истината, разкрита в Йоан 1:14, е била особено важна за онези дни. Друга опасност, която заплашвала църквата, била преследването от римските власти.

Няма съмнение, че книгата на Йоан се е явявала една огромна помощ за ранната християнска църква. Била е голяма помощ и за последователите на Христос през вековете, такава се явява и за нас днес.

Нека ръководството на Божия Дух бъде дадено както на учителите, така и на учащите се, докато продължаваме да преминаваме през тази серия уроци!

Съботноучилищният отдел при Генералната конференция

Събота, 5 юли 2025 г. е ден за всеобщ пост, за молитва, за лично освещение и за успеха на Божието дело.

Дарения от първата събота

събота, 5 юли 2025 г.

Църквата в гр. Аруе, о-в Таити

Остров Таити се намира във Френска Полинезия, отвъдморска територия на Франция, състояща се от 121 острова на площ от 1359 кв. мили (3418 км), обхващащи над 1242 кв. мили (2000 кв. км) в южната част на Тихия океан. Той често е свързван с красиви тропически и идилични пейзажи.

В исторически план, политеистичните вярвания на жителите на това множество от острови довели до много езически практики, включително поклонение на слънцето, канибализъм и поклонение на духове. Навлизането на християнството довело до промяна чрез усилията на британските християнски мисионери, които дошли на тези острови през 1797 г. По-късно, към края на 19-ти век, французите колонизирали района. Днес населението е близо 279 000 жители, от които 54% са протестанти, 38% католици, а останалите се придържат към други вярвания.

Реформаторската вест пристига във Френска Полинезия през 1982 г. с посещението на брат А. К. Сас. Първите членове, общо 24 души, са кръстени година по-късно. Евангелието продължава да се разпространява по островите и оттогава са формирани няколко църковни групи.

За съжаление и до днес нашата църква във Френска Полинезия няма собствена сграда и братята и сестрите ни се срещат в наети помещения или на земя, принадлежаща на някого от членовете. По Божията милост, през 2013 г. след много молитви и пост, бе намерено парче земя в област Аруе, на почти 20 километра от Папеете (*столицата на острова - бел. прев.*), Таити.

Малкото членове в тази църква в продължение на много години полагаха самопожертвувателни усилия, готвейки и продавайки вегетариански ястия всяка седмица, за да направят покупката на този имот възможна. Въпреки достойните за пример усилия на нашите братя и сестри, които работиха усилено, за да заплатят това парче земя, продължава да има голяма нужда от сграда, от която да бъде подпомогнато разпространението на вестта на истината тук в тези последни дни от земната история.

Затова призоваваме нашите братя и сестри по света любезно да се присъединят към нас в осигуряване на средствата за изграждане на сграда в Аруе, която ще служи като местна църква и място за семинари, лагерни срещи и здравна работа в столицата на Френска Полинезия.

Ободряващите слова на 1 Летописи 22:19 звучат към нас и днес: „и станете та постройте светилището на Господа Бога..." Нека Бог ви благослови изобилно и нека Неговото дело напредва по целия свят!

Вашиите братя и сестри от Френска Полинезия

Исус, Симон и Мария

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Затова ти казвам: Прощават ѝ се многото грехове; (защото тя обикна много); а комуто малко се прощава той малко обича“ (Лука 7:47).

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата*, т. 4:

а) гл. 43 „*Отношения между църковните членове*“ - от началото на главата, до „*Петър беше припрян и пламенен в действията си*“ (с. 485-487 англ. изд.);

б) гл. 53 „*Дълг към бедните*“ (с. 550-552 англ. изд.).

„Исус знае обстоятелствата около всяка душа. Вие може да казвате: „Аз съм грешен, много грешен!“ Може и да сте. Но колкото сте по-лоши, толкова повече се нуждаете от Него. Той не отстранява нито една плачеща и съкрушена душа. На никой човек не казва всичко, което е в състояние да му разкрие, а само насърчава треперещата душа. Ще прости даром на всички, които идват при Него за опрощение и поправление.“
Копнежът на вековете, с. 568.

1. ПОСЛЕДНОТО ПОСЕЩЕНИЕ ВЪВ ВИТАНИЯ

нед., 29 юни

а. Опишете ситуацията в Йерусалим по време на посещението на Христос във Витания и как може това да е повлияло на някои, които са присъствали на гощавката у Симон. Йоан 11:55–57; Псалм 55:21.

Йоан 11:55-57: *А приближаваше юдейската пасха; и мнозина от провинцията отидоха в Ерусалим преди пасхата, за да се очистят. 56 И така, те търсеха Исуса, и, стоейки в храма, разговаряха се помежду си: Как ви се вижда? няма ли да дойде на празника? 57 А главните свещеници и фарисеите бяха издали заповед, щото, ако узнае някой къде е, да известят, за да Го уловят.*

Пс. 55:21: *Устата му са по-мазни от масло, но в сърцето му има война; думите му са по-меки от дървено масло, но пак са голи саби.*

„Симон от Витания беше смятан за ученик на Исус. Той бе един от малкото фарисеи, които се присъединиха открито към Христовите последователи. Признаваше Исус за учител и се надяваше, че Той може да е Месия, но не Го беше приел като Спасител. Характерът му не бе прео-

бразен. Принципите му не бяха променени. " *Пак там*, с. 557.

б. Какво голямо благословение бе получил Симон и как сега показва благодарността си към Исус? Лука 7:36.

Лука 7:36: И един от фарисеите Го покани да яде с него; и Той влезе във фарисеевата къща и седна на трапезата.

„Симон беше излекуван от проказа и това беше, което го привлече към Исус. Той пожела да изкаже своята благодарност и при последното посещение на Спасителя във Витания устрои угощение за Него и учениците Му.“ *Пак там*.

2. КАКВОТО ИЗЛИЗА ОТ СЪРЦЕТО

пон. 30 юни

а. Опишете скритата зад кулисите ситуация, която често съществува при социалните събирания. Как се прояви това в разглежданият случай? Псалм 55:21.

Пс. 55:21: Устата му са по-мазни от масло, но в сърцето му има война; думите му са по-меки от дървено масло, но пак са голи саби.

„На празненството се събраха много евреи. По това време в Йерусалим имаше голямо оживление. Христос и Неговото дело привличаха вниманието повече, отколкото преди. Дошлите на угощението наблюдаваха внимателно всяко Христово движение; някои от тях Го гледаха с неприятелско око.“ *Копнежът на вековете*, с. 557.

б. Разкажете за постъпката на Мария на празника на Симон. Лука 7:37, 38; Йоан 12:3.

Лука 7:37, 38: И, ето, една жена от града, която беше грешница, като разбра, че седи на трапезата във фарисеевата къща, донесе алабастрен съд с миро. 38 И като застана отзад при нозете Му и плачеше, почна да облива нозете Му със сълзи и да ги изтрива с косата си, целуваше нозете Му, и мажеше ги с мирото.

Йоан 12:3: Тогавя Мария, като взе един литър миро от чист и скъпоценен нард, помаза нозете на Исуса, и с косата си оттри нозете Му; и къщата се изпълни с благоухание от мирото.

„...Мария жадно слушаше всяка дума, излизаща от устата на Исус. В голямата Си милост Той бе опростил греховете ѝ и бе възкресил брат ѝ, така че Марииното сърце бе препълнено от благодарност. Тя бе чула

Исус да говори за близката Си смърт и в голямата си любов и мъка за Него пожела да Му окаже чест. Бе пожертвала мило и драго, за да купи алабастрен съд с „миро от чист и скъпоценен нард“, та да помаже тялото Му. Но сега мнозина разправяха, че Той щял да бъде коронясан за цар. Скръбта ѝ се превърна в радост и тя пожела да бъде първата, която да Му отдаде чест. Счупи съда с мирото и изля съдържанието му върху главата и нозете на Исус. После коленичи, обливайки ги със сълзите си, и ги изтри с дългата си свободно падаща коса.” Пак там, с. 558, 559.

в. Как Юда прие тази постъпка? Йоан 12:4, 5; Матей 26:8, 9.

Йоан 12:4, 5: Но един от учениците Му, Юда Искариотски, който щеше да Го предаде, рече: 5 Защо не се продаде това миро за триста динария, за да се раздадат на сиромасите?

Матей 26:8, 9: А учениците, като видяха това, възнегодуваха, казвайки: Защо се прахоса това? 9 Защото това миро можеше да се продаде за голяма сума, която да се раздаде на сиромасите.

„Мария се опита да го стори незабелязано и може би щеше да успее, но благоуханието на мирото изпълни стаята и всички разбраха. Юда беше много недоволен от постъпката. Вместо да изчака да чуе какво ще е мнението на Исус, той започна да изказва шепнешком оплакванията си на близкостоящите и да хвърля укор върху Христос, че допуска такова разточителство. Подхвърляше хитро намеци с намерението да породят недоволство.” Пак там, с. 559.

3. ЗЛОБАТА НА ЮДА

вт. 1 юли

а. Защо всъщност Юда разкритикува постъпката на Мария да помаже краката на Исус? Йоан 12:6.

Йоан 12:6: А това, рече не защото го беше грижа за сиромасите, а защото бе крадец, и като държеше касата вземаше от това, което пускаха в нея.

„Юда заемаше службата касиер между учениците. От малкия запас в касата вземаше тайно пари, като още повече намаляваше оскъдните суми. Беше ревностен да се внася в касата всичко, до каквото можеше да се добере. Парите се употребяваха често за подпомагане на бедни. Когато се купуваше нещо, което Юда не смяташе за необходимо, казваше: „Защо се прахосва това? Защо стойността на това нещо не се пусна в касата, която нося за сиромасите?” Постъпката на Мария се различаваше

толкова много от неговото себелюбие, че той бе засрамен. По навик се опита да оправдае възражението си срещу нейния дар. Обърна се към учениците и каза: „Защо не се продаде това миро за триста динария, за да се раздадат на сиромаси? А това рече не защото го беше грижа за сиромасите, а защото бе крадец, и като държеше касата, вземаше от това, което пускаха в нея“ (Йоан 12:5, 6). Юда нямаше сърце за бедните. Ако Марииното миро се продадеше и парите паднеха в ръцете му, сиромасите нямаше да получат никаква полза.” *Копнежът на вековете, с. 559.*

б. Как гледаха учениците на Юда и как самият той гледаше на себе си? Йоан 13:29.

Йоан 13:29: Защото някои мислеха, понеже Юда държеше касата, че Исус му казва: Купи каквото ни трябва за празника, или: Дай нещо на сиромасите.

„Юда имаше високо мнение за административната си способност. Като касиер се смяташе за много по-издигнат от своите съмишленици и бе го внушил и на тях. Спечелил бе доверието им и имаше силно влияние. Привидната грижа за сиромасите ги измами и изкусните му намеци за мирото ги подведоха да се усъмнят в предаността на Мария.” *Пак там, с. 559, 560.*

в. Опишете какво често мотивира онези, които тихичко мърморят на другите и как може да повлияе това на чувствителните души, срещу които е насочено мърморенето. Юда 1:16.

Юда 1:16: Тия са роптатели, оплаквачи, които ходят по страстите си, (и устата им говорят надут), и заради печалба ласкаят човеците.

„Мария чу осъдителните думи. Сърцето ѝ се разтрепери. Уплаши се, че сестра ѝ може да я смърми за разточителството. Учителят също можеше да я сметне за прахосница. Тя се канеше да се оттегли настрана, без да се извинява...” *Пак там, с. 560.*

4. СИМОН И МАРИЯ

ср. 2 юли

а. Как собствената му фарисейска гордост и постъпката на Мария повлияха на Симон и как съдеше той за Исус? Лука 7:39.

Лука 7:39: А като видя това фарисеят, който Го бе поканил, думаше в себе си, казвайки: Тоя ако беше пророк, щеше да знае коя и каква е жена-

та, която се допира до Него, че е грешница.

„Домакинът Симон също се повлия от критиката на Юда относно подаръка на Мария. И той се почуди на Христовото поведение. Фарисейската му гордост се почувства нахърнена...

Като излекува Симон от проказата, Исус го спаси от жива смърт. Но... тъй като Христос позволи на жената да се доближи до Него, тъй като не я отстрани гневно като жена, на която греховете са толкова големи, та не могат да бъдат простени, тъй като Той не показва, че осъзнава, че тя е паднала в грях, Симон бе изкушен да помисли, че Исус не е пророк.“
Копнежът на вековете, с. 566.

б. Какво разкри Исус, че знаеше за личния живот на Симон и Мария? Лука 7:40–43. Как смърти Той Симон и защо? Лука 7:44–46.

Лука 7:40–43: *А Исус в отговор му рече: Симоне, имам нещо да ти кажа. А той рече: Учителю, кажи. 41 Някой си зае модавец имаше двама длъжника; единият дължеше петстотин динари, а другият петдесет. 42 И понеже нямаха с какво да му платят, той прости и на двамата. И тъй, кой от тях ще го обикне повече? 43 В отговор Симон рече: Мисля, че оня, комуто е простил повечето. А той му рече: Право си отсъдил.*

Лука 7:44-46: *И като се обърна към жената, рече на Симона: Видиш ли тая жена? Влязох в къщата ти, и ти вода за нозете Ми не даде; а тя със сълзи обля нозете Ми, и с косата си ги изтри. 45 Ти целувка ми не даде; а тя, откак съм влязъл не е престанала да целува нозете Ми. 46 Ти с масло не помаза главата Ми; а тя с миро помаза нозете Ми.*

„Той [Симон] не съзнаваше, че Божият Син трябваше да постъпва по Божия начин - състрадателно, нежно и милостиво. Симоновият начин на постъпване беше да не се отдаде внимание на службата, която Мария вършеше от покаяние. Това, че тя целуваше Христовите нозе и ги обливаше с миро, бе изключително дразнещо за неговото коравосърдечие. Той заключи, че ако Христос бе пророк, щеше да разпознава грешниците и да ги укорява...

Както Натан постъпи с Давид, така и Христос прикри целта под булото на една притча. Той предостави на домакина сам да изрече присъдата си. Симон бе вкарал в грях жената, която сега презираше. Тя бе дълбоко онеправдана от него....Но Симон смяташе себе си за по-праведен от Мария, а Исус искаше той да осъзнае колко голяма всъщност бе неговата вина. Той искаше да му покаже, че неговият грях бе по-голям от нейния...”
Пак там, с. 566, 567.

в. Как реагираха евреите, когато Исус каза, че греховете на Мария бяха опростени? Лука 7:48, 49. Какъв ефект оказва Христовата притча върху сърцето на Симон?

Лука 7:48, 49: И рече ѝ: Прощават ти се греховете. 49 И тия, които седяха с Него на трапезата, почнаха да казват помежду си: Кой е тоя, Който и греховете прощава?

„Симон започна да се вижда в нова светлина. Той разбра каква бе Мария в очите на Човека, Който бе повече от пророк. Разбра, че с проникателното Си пророческо око Христос прочете любовта и всеотдайността в нейното сърце. Засрами се и осъзна, че стои пред Един, Който го превъзхожда.“ *Пак там*, с. 567.

5. ДУХОВНОТО ОБРЪЩАНЕ НА СИМОН

чет. 3 юли

а. Защо биваме насърчени да говорим откровено с грешащи души като Симон, независимо колко несигурен ни изглежда резултатът? Притчи 9:8; Яков 5:20.

Притчи 9:8: Не избличавай присмивателя, да не би да те намрази. Избличавай мъдрия и той ще те обикне.

Яков 5:20: Нека знае, че който е обърнал грешния от заблудения му път ще спаси душа от смърт и ще покрие много грехове.

„Докато Мария бе опростена грешница, той [Симон] бе неопростен грешник. Строгийт закон на правдата, който той искаше да наложи на Мария, осъди самия него.

Симон се трогна от добротата на Исус, че не го избличи пред гостите. С него не се постъпи така, както той бе пожелал да се постъпи с Мария. Видя, че Исус не иска да излага вината му на показ, а чрез правилно представяне на въпроса да убеди ума му и чрез състрадателна доброта да смекчи сърцето му. Строгото избличаване би закоравило сърцето на Симон за покаяние, а търпеливото увещаване го убеди в грешката му. Той съзна какъв голям е дългът му към Господа. Гордостта му отстъпи и надменният фарисей стана смирен, себепожертвувателен ученик.“ *Копнежът на вековете*, с. 567, 568.

б. Как се изказа Исус за постъпката на Мария и какви окуражаващи слова изрече Той към нея? Матей 26:12, 13; Лука 7:50.

Матей 26:12, 13: Защото тя, като изля това миро върху тялото Ми стори го за да Ме приготви за погребение. 13 Истина ви казвам: Гдето и да се проповядва това благовестие по целия свят, ще се разказва за

неин спомен и това, което тя стори.

Лука 7:50: И рече на жената: Твоята вяра те спаси; иди си с мир.

„Смятаха Мария за голяма грешница, но Христос знаеше обстоятелствата, които бяха оформили нейния живот. Можеше да угаси всяка искра на надежда в душата ѝ, но не го направи. Той я измъкна от отчаянието и гибелта. Седем пъти бе чула тя гласа Му да смърря демоните, завладели сърцето и ума ѝ. Бе чула силните Му викове към Отца заради нея. Разбра колко оскърбителен е грехът за Неговата неопетнена чистота и тя победи с Неговата сила.” *Пак там, с. 568.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет. 4 юли

1. Как мога в процеса на моето ходене с Бога да възпитам в себе си по-добрите качества на Мария?
2. Какво предупреждение трябва да взема като поука, когато разглеждам отношението, проявено от Юда по време на празника?
3. Как мога да избегна клопката, в която разсъжденията на Симон го вкараха?
4. При какви случаи в моя живот могат да се приложат утешителните думи на Христос към Мария?
5. Какво би следвало да науча от начина, по който Исус убеди Симон в неговия грях?

Триумфалното влизане в Йерусалим

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Речете на Сионовата дъщеря: Ето, твоят Цар иде при тебе, кротък и възседнал на осел и на осле, рожба на ослица“. (Матей 21:5)

Препоръчително четиво: *Копнежът на вековете*, гл. 63 „Твоят Цар иде“ (с. 569-579 англ. изд.)

„Христос дойде да спаси Йерусалим заедно с чадата му, но фарисейската гордост, лицемерието, завистта и омразата им Му попречиха да изпълни Своите намерения.“ *Копнежът на вековете*, с. 577.

1. НА ЕЛЕОНСКИЯ ХЪЛМ

нед., 6 юли

а. Когато Исус и учениците Му наближиха Йерусалим, с какви указания изпроводи Той напред двама от тях? Матей 21:1-5.

Матей 21:1-5: *И като се приближиха до Ерусалим и дойдоха във Витфагия при Елеонския хълм, Исус изпрати двама ученици и рече им: 2 Идете в селото, което е настреща ви; и веднага ще намерите вързана ослица и осле с нея; отвържете ги и докарайте Ми ги. 3 И ако някой ви рече нещо, кажете: на Господа трябват; и веднага ще ги изпрати. 4 А това стана за да се сбъдне реченото от пророка, който казва: - 5 „Речете на Сионовата дъщеря: Ето, твоят Цар иде при тебе, кротък и възседнал на осел и на осле, рожба на ослица“.*

„Исус... изпрати двама от учениците Си да Му доведат една ослица с ослето. Още от рождението Си Спасителят беше зависим от гостоприемството на чужди хора. Яслата, в която бе положен, бе взета назаем за почивка. И сега, макар добитъкът по хилядите хълмове да бе Негов, Той зависеше от любезността на чуждия човек, който трябваше да Му послужи с животно, за да влезе в Йерусалим като Цар.“ *Копнежът на вековете*, с. 569, 570.

б. Опишете действията на учениците. Матей 21: 6, 7.

Матей 21:6, 7: *И тъй учениците отидоха и сториха както им заръча Исус; 7 докараха ослицата и ослето, и намятаха на тях дрехите си; и Той възседна върху тях.*

„Учениците с голям ентузиазъм метнаха дрехите си върху добичето и настанаха на него своя Господ. Досега Исус бе пътувал винаги пеша, затова учениците се почудиха, че този път пожела да язди. Но сърцата им бяха осветлени от надежда при радостната мисъл, че след малко Той ще влезе в столицата, ще се обяви за Цар и ще установи царската Си власт.“
Пак там, с. 570.

2. ЕДИН РАДОСТЕН МОМЕНТ

пон. 7 юли

а. Какво стори множеството, когато чу, че Исус идваше към Йерусалим? Йоан 12:12, 13.

Йоан 12:12, 13: На следния ден едно голямо множество, което бе дошло на празника, като чуха, че Исус иде в Ерусалим, 13 взеха палмови клони и излязоха да Го посрещнат, викайки: Осана! благословен, Който иде в Господното име, Израилевият Цар!

„Докато изпълняваха поръчката, [учениците] съобщиха своите очаквания на Исусовите приятели. Радостната възбуда обхвана всички, повдигайки надеждата на народа до най-висока степен.“ *Копнежът на вековете, с. 570.*

б. Какво накара множеството да приветства Исус като Месия при този радостен повод? Захария 9:9; Йоан 12:14, 15.

Захария 9:9: Радвай се много синова дъщерьо; възкликавай, ерусалимска дъщерьо; ето, твоят цар иде при тебе; Той е праведен, и спасява, кротък, и възседнал на осел. Да! На осле, рожба на ослица.

Йоан 12:14, 15: А Исус като намери едно осле, възседна го, според както е писано: - 15 „Не бой се дъщерьо Сионова. Ето твоят Цар иде, възседнал на осле“:

„Христос следваше еврейския обичай за влизане на царете. На такова животно бяха яздили и израилевите царе. Пророчеството предсказваше, че така ще дойде Месия в царството Си. Едва бе седнал на ослето, когато силен, тържествен вик разцепи въздуха. Множествата Го поздравяваха като Месия, като свой Цар. Този път Исус прие честта, която никога преди това не позволяваше да Му се отдава. За учениците това бе доказателство, че сладките им надежди щяха да се осъществят, като Го видеха сега да се качва на престола.“ *Пак там.*

в. Как хората, жадни за избавление, откликнаха с радост на думите на Псалмиста? Матей 21:9; Псалм 118:26.

Матей 21:9: *А множествата, които вървяха пред Него, и които идеха изподире, викаха казвайки: Осана на Давидовия син! благословен, който иде в Господното име! Осана във висините!*

Пс, 118:26: *Благословен да бъде оня, който иде в името Господно; Благославяме ви от дома Господен.*

„Народът бе уверен, че часът на освобождението му е наближил. Във въображението си евреите виждаха римските войски изгонени от Йерусалим и Израил установен пак като независима нация. Всички бяха щастливи и възбудени. Надпреварваха се да Му отдават почести. Не можеха да Го приветстват с външно великолепие, но Му отдаваха поклонението на своите щастливи сърца. Не можеха да Му поднесат скъпи дарове, но постилаха връхните си дрехи по пътя като килим и разхвърляха пред Него маслинен и палмови клончета. Нямаха възможност да водят тържествената процесия с царски знамена, но сечаха и постилаха палмови клонки, природният символ на победата, и ги развяваха със силни възклицания и викове „Осанна!“ - *Пак там.*

3. ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПРОРОЧЕСТВОТО

вт., 8 юли

а. Как отреагираха някои от фарисеите на това публично отдаване на хвала на Христос? Йоан 12:19; Лука 19:39.

Йоан 12:19: *За туй фарисеите рекоха помежду си: Вижте, че нищо не постигате! Ето, светът отиде след Него.*

Лука 19:39: *А някои от фарисеите между народа Му рекоха: Учителю, смърти учениците Си.*

„Много фарисеи бяха свидетели на тази картина. Горейки от завист и злоба, те се опитаха да отклонят потока на народното чувство. С целия си авторитет се опитаха да смълчат народа, но призивите и заплахите им само увеличиха ентусиазма. Уплашиха се, че това множество, чрез силата на своя брой, ще направи Исус цар. Последното, което можаха да сторят, бе да си пробият път до мястото, където стоеше Спасителят, и да се обърнат към Него с упреци и заплахи: „Учителю, смърти учениците Си!“ Заявиха, че такива шумни демонстрации са противозаконни и не се позволяват от властите.“ *Копнежът на вековете, с. 572.*

б. Какво им отговори Исус? Лука 19:40.

Лука 19:40: *И Той в отговор рече: Казвам ви, че ако тия млъкнат, то камъните ще извикат.*

„Тази сцена на триумф ставаше по Божии промисъл. Тя бе предсказана от пророка, така че човек бе безсилен да осуети Божието намерение. Ако хората откажеха да изпълнят Неговия план, Той щеше да даде глас на бездушните камъни и те биха приветствали Неговия Син с хвалебствени възкливания.” *Пак там*, с. 572.

„Колкото бяха в състояние свещениците и управниците да лишат земята от сиянието на слънцето, също толкова можеха и да предотвратят лъчите на славата на Слънцето на правдата да осияят върху света. Въпреки всичкото това противодействие, народът изповяда Христовото царство.” *Божията удивителна благодат*, с. 47.

„Божие дело винаги ще напредва, въпреки всичко, което човек може да извърши, за да го спъне или събори.” *Историята на Исус*, с. 85.

в. Как този поразителен изблик на народа е бил изпълнение на пророчество, разпознато от мнозина в тълпата? Захария 9:9.

Захария 9:9: *Радвай се много синова дъщерьо; Възкликавай, ерусалимска дъщерьо; ето, твоят цар иде при тебе; Той е праведен, и спасява, кротък, и възседнал на осле. Да! На осле, рожба на ослица.*

„Щом фарисеите се оттеглиха, стотици гласове подеха думите на Захария: „Радвай се много, синова дъщерьо, възкликавай, ерусалимска дъщерьо! Ето твоят Цар иде при тебе; Той е праведен и спасяващ, кротък и възседнал на осле. Да! На осле, рожба на ослица” [Захария 9:9]” *Пак там*, с. 572.

4. ПОГЛЕДИТЕ НА ВСИЧКИ - ОТПРАВЕНИ КЪМ ХРИСТОС

ср. 9 юли

а. С каква цел Исус допусна такава голяма демонстрация в деня на Неговото триумфално влизане в Йерусалим? Йоан 12:16, 23-28.

Йоан 12:16, 23-28: *Учениците Му изпърво не разбраха това; а когато се прослави Исус, тогава си спомниха, че това бе писано за Него, и че Му сториха това. 23 А Исус в отговор им казва: Дойде часът да се прослави Човешкият Син. 24 Истина, истина ви казвам, ако житното зърно не падне в земята и не умре, то си остава самотно; но ако умре, дава много плод. 25 Който обича живота си, ще го изгуби; и който мрази живота си на този свят, ще го запази за вечен живот. 26 Ако служи някой на Мене, Мене нека последва; и дето съм Аз, там ще бъде и служителят Ми. Който служи на Мене, него ще почете Отец Ми. 27 Сега душата Ми е развълнувана; и какво да кажа? Отче, избави Ме от тоя час. Но за*

това дойдох на тоя час. 28 Отче, прослави името Си. Тогава дойде глас от небето: И Го прославих, и пак ще Го прославя.

„Никога по-рано в земния Си живот Исус не бе допуснал такава демонстрация. Той предвиди ясно последствията. Това щеше да Го отведе на кръста. Но намерението Му беше по този начин публично да се представи като Изкупителя. Искаше да обърне вниманието на народа към жертвата, която щеше да увенчае мисията Му за падналия в грях свят. Докато хората се събираха в Йерусалим, за да отпразнуват Пасхата, Той, символичният Агнец, доброволно отдели Себе Си, за да бъде принесен в жертва. Щеше да бъде необходимо на Неговата църква през всички следващи векове да направи смъртта Му за греховете на света предмет на дълбок размисъл и изследване. Всеки факт, свързан със смъртта Му, трябваше да бъде потвърден без никакво съмнение. За тази цел сега бе необходимо очите на всички да бъдат отправени към Него. Събитията, които щяха да предшестват великата Му жертва, трябваше да обърнат вниманието на всички към самата жертва. След една такава демонстрация на вливането Му в Йерусалим всички погледи щяха да следват Неговото бързо приближаване към последната сцена.

Свързаните с това тържествено яздене събития щяха да се повтарят от всеки език и щяха да изправят Исус пред вниманието на всеки човек. След разпятието Му мнозина щяха да си спомнят тези събития във връзка с Неговия съдебен разпит и със смъртта Му. Това щеше да ги подтикне да разгледат пророчествата и да се убедят, че Исус е бил Месията и така във всички страни по света обърнатите към вярата хора щяха да се увеличават все повече.” *Копнежът на вековете, с. 571.*

б. Какво за изненада стори Исус, когато градът се показва пред Него и защо? Лука 19:41–44.

Лука 19:41-44: И като се приближи и видя града, плака за него и каза: 42 Да беше знаел ти, да! ти, поне в този [твоя] ден, това което служи за мира ти! но сега е скрито от очите ти. 43 Защото ще дойдат върху тебе дни, когато твоите неприятели ще издигнат окопи около тебе, ще те обсадят, ще те отеснят отзад, 44 и ще те разорят и ще избият жителите ти в тебе и няма да оставят в тебе камък на камък; защото ти не позна времето, когато беше посетен.

„Сред сцената на радост и веселие, когато всички Му отдаваха слава, израилевият цар заплака не с тих плач на радост, а със сълзи и стонове на неугасима мъка. Радостното настроение на народа се помрачи внезапно. Възклицанията замлъкнаха. Мнозина заплакаха от съчувствие към мъка, която не разбираха.

Исус не заплака заради страданията, които Го очакваха... Гледката на Йерусалим прониза сърцето Му — Йерусалим, който бе отхвърлил Божия Син и бе презрял Неговата любов, който отказа да се убеди от Неговите могъщи чудеса и се канеше да отнеме живота Му. Той видя какво представляваше градът, обременен с вината за отхвърлянето на своя Изкупител..." Пак там, с. 576.

5. ПРИСТИГАНЕТО В ЙЕРУСАЛИМ

чет., 10 юли

а. Какъв въпрос зададоха управниците на Исус, когато Той влезе в Йерусалим и какъв отговор получиха всред врявата? Матей 21:10, 11.

Матей 21:10, 11: И когато влезе в Ерусалим целият град се раздвижи; и казваха: Кой е Тоя? 11 А народът казваше: Той е пророкът Исус, Който е от Назарет галилейски.

„Тъкмо когато процесията щеше да тръгне надолу по Елеонския хълм, беше спряна от началниците. Те попитаха за причината на шумното веселие. На въпроса им: „Кой е този?“ учениците, изпълнени с Божия Дух, отговориха с красноречиви стихове от пророчествата за Христос..." *Копнежът на вековете, с. 578.*

б. Какво стори Исус в храма, веднага щом пристигна в града? Матей 21:12–16; Псалм 8:2.

Матей 21:12-16: И Исус влезе в Божия храм, и изпъди всички, които продаваха и купуваха в храма, и прекатури масите на среброменителите, и столовете на ония, които продаваха гълъбите, и каза им: 13 Писано е: „Домът ми ще се нарече молитвен дом“ а вие го правите разбойнически вертеп. 14 И някои слепи и куци дойдоха при Него в храма; и Той ги изцели. 15 А главните свещеници и книжници, като видяха чудесните дела, които стори и децата, които викаха в храма, казвайки: Осана на Давидовия Син! възнегодуваха и рекоха Му: 16 Чуваш ли какво казват тия? А Исус им каза: Чувам. Не сте ли никога чели тая дума: - „Из устата на младенците и сучещите приготвил си хвала?“

Псалом 8:2: Из устата на младенците и сучещите приготвил си хвала по причина на враговете Си, за да направиш да млъкне врага и отмъстителя.

„Три години по-рано началниците на храма се бяха засрамили от бягството си пред заповедта на Исус. Често след това те се чудеа на страха и пълната си покорност пред един обикновен Човек. Мислеха, че това им недостойно поведение няма да се повтори. Но сега се изплашиха пове-

че, отколкото преди и много по-бързо се покориха на Неговата заповед. Никой не се осмели да застане насреща Му. Свещеници и търговци побягнаха от Неговото присъствие, подкарвайки животните пред себе си....

Когато множеството побягна от храма, много хора останаха назад. Към тях се присъединиха новодошлите и храмовият двор се напълни с болни и умиращи. Още веднъж Исус се зае да им помага.“ *Пак там, с. 591, 592.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 11 юли

1. Как фарисейското отношение често бива повтаряно днес?
2. Какво характеризираше онези, които почетоха Христос като обещания Цар?
3. Какво може да кара Исус да плаче за мен, както плака за Йерусалим?
4. Как се изпълни пророчеството на Захария 9:9 при триумфалното влизане на Исус в Йерусалим?
5. Защо при този случай Христос допусна толкова възторжено публично посрещане?

Искаме да видим Исус

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Истина, истина ви казвам, ако житното зърно не падне в земята и не умре, то си остава самотно; но ако умре, дава много плод“ (Йоан 12:24).

Препоръчително четиво: *Притчи Христови*, гл. 6 „Други поуки от сеитбата на семето“ (с. 80-89 *англ. изд.*)

„Само чрез смъртта на Христос можеше да бъде победено царството на Сатана. Само така можеше човекът да бъде изкупен, а Бог — прославен.“ *Копнежът на вековете*, с. 624.

1. ОТ ИЗТОК И ОТ ЗАПАД

нед., 13 юли

а. Кой потърси Исус при Неговото раждане, в началото на Неговия земен живот, и какво Му донесоха те? Матей 2:1, 2, 10, 11.

Матей 2:1, 2, 10, 11: *А когато се роди Исус във Витлеем Юдейски, в дните на цар Ирода, ето, мъдреци от изток пристигнаха в Ерусалим. 2 И казаха: Где е Юдейският цар, който се е родил? защото видяхме звездата му на изток, и дойдохме да му се поклоним. 10 Като видяха звездата, зарадваха се твърде много. 11 И като влязоха в къщата, видяха детето с майка му Мария, паднаха и му се поклониха; и отваряйки съкровищата си, принесоха му дарове, - злато, ливан и смирна.*

б. А кой потърси Исус в края на Неговото служение и кого представляваха те? Йоан 12:20. На какво ни учи това? Матей 8:11.

Йоан 12:20: *А между ония, които дойдоха на поклонение по празника, имаше и някои гърци.*

Матей 8:11: *Но казвам ви, че мнозина ще дойдат от изток и запад, и ще насядат с Авраама, Исаака и Якова в небесното царство.*

„Тези мъже [някои гърци] дойдоха от запад, за да намерят Спасителя към края на Неговия живот, така както мъдреците бяха дошли от изток в началото на живота Му. По време на Христовото раждане евреите бяха така погълнати от собствените си амбициозни планове, че не узнаха за Неговото идване. Мъдреците от една езическа страна бяха дошли при яслата със своите дарове, за да се поклонят на Спасителя. Така и тези

гърци, представляващи народите, племената и езиците на света, дойдоха да видят Исус. По същия начин и народите от всички страни и векове ще бъдат привлечени от кръста на Спасителя...

Някои предполагаха и бяха разпространили мълвата, че Исус е изгонил свещениците и началниците от храма и че щял да завладее Давидовия престол, за да царува над Израил. Гърците силно желаеха да узнаят истината за Неговата мисия.” *Копнежът на вековете*, с. 621, 622.

2. КОПНЕЖЪТ НА СВЕТА

пон., 14 юли

а. Как гърците изразиха своето желание? Йоан 12:21.

Йоан 12:21: *Те, прочее, дойдоха при Филипа, който беше от Витсаида галилейска, и го помолиха, казвайки: Господине искаме да видим Исуса.*

б. Обяснете процеса, чрез който Исус научи за молбата им и как Неговото сърце откликна на нея. Йоан 12:22, 23.

Йоан 12:22, 23: *Филип дохожда и казва на Андрея; Андрей дохожда, и Филип, и те казват на Исуса. 23 А Исус в отговор им казва: Дойде часът да се прослави Човешкият Син.*

„Когато Христос чу жадната молба: „Искаме да видим Исус!“ като отзвук на гладния вик на света, лицето Му се озари и Той каза: „Дойде часът да се прослави Човешкият Син“. В молбата на гърците видя една гаранция за резултатите от великата Си жертва.“ *Копнежът на вековете*, с. 621.

„Когато Му представиха молбата им, Той се намираше в онази част на храма, в която не се допускаха никакви други хора, освен евреи. Но Исус излезе при гърците във външния двор и проведе личен разговор с тях.“ *Пак там*, с. 622.

в. Как трябва да ни мотивира нежния стремеж на Христос да се свърже с тези странници? Лука 14:23; Еклесиаст 11:1, 2.

Лука 14:23: *И господарят рече на слугата: Излез по пътищата и по оградите, и колкото намериш накарай ги да влязат, за да се напълни къщата Ми.*

Еклесиаст 11:1, 2: *Хвърли хляба си по водата, Защото след много дни ще го намериш! 2 Дай дял на седмина, и дори на осмина; Защото не знаеш какво зло ще бъде на земята.*

„Трябва да положим всички усилия, за да разпространим познанието за истината сред всички, които биха чули, а има много, които ще

послушат. Във всички наши големи градове Бог има честни души, които се интересуват от това що е истина. „Повтаряйте вестта, повтаряйте вестта“ - бяха думите, които отново и отново ми бяха изречени. Кажете на Моя народ да повтаря вестта на местата, където е била проповядвана за първи път, и където църква след църква застанаха зад истината, като Божията сила свидетелстваше за вестта по един забележителен начин.” *Евангелизъм, с. 394.*

„Не сме наставени да действаме показно с разни чудни демонстрации. Истината трябва да бъде провъзгласена надлъж и нашир и това дело следва да се извършва чрез едни разумни, рационални методи... Що се отнася до начинът на представяне на истината, следва да вземем за пример работата, която вършеше Христос в нашия свят. Нужно е да се пазим от театралниченето и от екстравагантното поведение, както правеше и Христос в Своето дело. Чувстването не е религия, макар че религията ще упражни своето чисто, свято, възвисяващо, освещаващо влияние, донасяйки на душата духовен живот и спасение.” *Пак там, с. 396.*

3. ЖИВОТ, ДАРЕН ЧРЕЗ СМЪРТ

вт., 15 юли

а. Какво сравнение направи Исус между житното зърно и Своята мисия? Йоан 12:24.

Йоан 12:24: Истина, истина ви казвам, ако житното зърно не падне в земята и не умре, то си остава самотно; но ако умре, дава много плод.

„Семето, заровено в земята, принася плод и на свой ред плодът също се посява. Така жетвата се умножава. По същия начин и смъртта на Христос на Голготския кръст ще принесе плод за вечен живот. Размишлението върху тази жертва ще доставя радост на онези, които като неин плод ще живеят през вечните векове.

Житното зърно, запазващо живота си, не може да даде плод, то си остава самичко. Ако пожелаеше, Христос можеше да избегне смъртта. Но стореше ли го, трябваше да остане сам. Нямаше да може да доведе при Бога никакви синове и дъщери. Само чрез отдаване на живота Си Той можеше да придаде живот на човечеството. Само чрез попадане в земята, за да умре, Той можеше да стане семето на онази голяма жетва - голямото множество от всички народи, племена и езици, които са изкупени за Бога.“ *Копнежът на вековете, с. 623.*

6. Какво второ приложение придаде Исус на притчата за смето? Йоан 12:25, 26.

Йоан 12:25, 26: *Който обича живота си, ще го изгуби; и който мрази живота си на този свят, ще го запази за вечен живот. 26 Ако служи някой на Мене, Мене нека последва; и дето съм Аз, там ще бъде и слугитеят Ми. Който служи на Мене, него ще почете Отец Ми.*

„Всички, които искат да принасят плод като съработници на Христос, трябва първо да попаднат в земята и да умрат. Животът трябва да бъде хвърлен в браздата на световната нужда. Себелюбието, насоченият към себе си интерес трябва да изчезнат. Законът на себепожертвователността е закон на самосъхранението. Земеделецът запазва житото си, като го хвърля. Така е и с човешкия живот. Да даваш, значи да живееш. Животът, който ще бъде запазен, е именно животът, който се раздава щедро в служба на Бога и човека. Онези, които на този свят пожертват собствения си живот заради Христос, ще го запазят за вечността.

Животът, прекаран за себе си, е като зърно, което бива изядено. То изчезва, но не се умножава. Човек може да събере за себе си всичко, което може. Той може да живее, да мисли и планира за себе си. Но когато животът му премине, не му остава нищо. Законът на себеслуженето е закон на себеунищожаването.

[Йоан 12:26 цитирано.] Всички, които са понесли заедно с Христос кръста на жертването, ще споделят заедно с Него и славата Му. В Своето унижение и страдание Христос се радваше, че и учениците Му ще бъдат прославени заедно с Него. Те са плод на Неговата саможертва.” *Пак там, с. 623, 624.*

4. ИСУС БИВА ПРОСЛАВЕН

ср., 16 юли

а. Каква молитва отправи Исус, докато разсъждаваше за Своята смърт на кръста? Йоан 12:27, 28 (първа част).

Йоан 12:27, 28 (първа част): *Сега душата Ми е развълнувана; и какво да кажа? Отче, избави Ме от тоя час. Но за това дойдох на тоя час. 28 Отче, прослави името Си.*

„Всъщност, предвкусвайки горчивата чаша, Христос вече я пиеше. Човешкото Му естество потръпваше при мисълта, че ще бъде оставен, когато видимо щеше да бъде изоставен дори от Бога и всички щяха да Го видят ударен, поразен от Бога и наранен. Той потръпваше при мисълта, че ще бъде изложен публично като най-зъл престъпник, че ще бъде пре-

даден на срамна и позорна смърт. Предчувствието за борбата със силите на мрака, чувството за ужасния товар на човешките престъпления и гнева на Отец поради греха омаломощиха духа на Исус и на лицето Му се изписа смъртна бледност.

След това дойде Божественото подчинение пред волята на Неговия небесен Отец. „Но затова — каза Той — дойдох на този час. Отче, прослави името Си.“ — каза Той. Само чрез смъртта на Христос можеше да бъде победено царството на Сатана. Само така можеше човекът да бъде изкупен, а Бог — прославен. Исус се примири с агонията, прие жертвата.“ *Копнежът на вековете*, с. 624.

б. Какъв отговор се чу от небето? Йоан 12:28 (последна част). Какво казаха стоящите наблизо множества? Йоан 12:29.

Йоан 12:29: На това, народът, който стоеше там, като чу гласа каза: Гръм е. Други пък казаха: Ангел Му проговори.

„Когато гласът се чу, от облака се спусна светлина и обкръжи Христос, сякаш ръцете на безпределната Сила Го обгърнаха като с огнена стена. Присъстващите наблюдаваха сцената с ужас и изумление. Нито един не посмя да проговори. Онемели и притаили дъх, всички бяха впили поглед в Исус. След даденото от Отец свидетелство облакът се вдигна и се разпръсна по небето. Видимата връзка между Отца и Сина бе прекъсната за момента.

„На това народът, който стоеше там, като чу гласа, каза: Гръм е! Други пък казваха: Ангел Му проговори!“ Но гръците, които бяха дошли да потърсят Исус, видяха облака, чуха гласа, разбраха неговото значение и видяха Христос такъв, какъвто е наистина. Той им бе открит като изпратен от Бога.

Божият глас бе чул при кръщението на Исус още в началото на Неговата служба и за втори път при Неговото преобразяване на планината. Сега към края на службата Му бе чул за трети път...” *Пак там*, с. 625.

5. НЕВЕРИЕТО НА ЕВРЕИТЕ

чет., 17 юли

а. Как откликнаха евреите, въпреки многото чудеса, които Исус извърши, както и гласа, който отново отекна от небето? Йоан 12:37–41.

Йоан 12:37-41: Но ако и да бе извършил толкова знамения пред тях, те пак не вярваха в Него; 38 за да се изпълни казаното от пророк Исаия, който рече: – „Господи, кой от нас е повярвал на онова, което сме чули? И мишцата Господня на кого се е открила“? 39 Те за това не можаха да

вярват, защото Исаия пак е рекъл: - 40 „Ослепил е очите им, и закоравил сърцата им, да не би с очи да видят, и със сърца да разберат, за да се обърнат и да ги изцеля“. 41 Това каза Исаия защото видя славата Му и говори за Него.

„Исус тъкмо бе изговорил най-тържествената истина за състоянието на евреите. Той бе отправил последния Си призив и бе оповестил тяхната участ. И ето сега Бог отново постави печата Си върху делото на Своя Син. Той призна Този, Когото Израил бе отхвърлил. „Този глас не дойде заради Мене — каза Исус, — но заради вас.“ Това бе най-великото доказателство, че е Месия, знак от Отец, че Исус бе казал истината и че е Божият Син.“ *Копнежът на вековете*, с. 625.

„Веднъж те бяха запитали Спасителя: „Че Ти какво знамение правиш, за да видим и да Те повярваме?“ (Йоан 6:30). Дадени им бяха безброй знамения, но те бяха затворили очите си и закоравили сърцата си. Дори и сега, когато сам Отец бе говорил и не биха могли да искат по-голям знак, пак отказваха да повярват.“ *Пак там*, с. 626.

6. Какво е предупреждението към нас от действията на някои от управниците, въпреки факта, че те бяха убедени, че мисията на Христос е истинска? Йоан 12:42, 43.

Йоан 12:42, 43: Но пак мнозина от първенците повярваха в Него; но поради фарисеите не Го изповядаха, за да не бъдат отлъчени от синагогата; 43 защото обикнаха похвалата от хората повече от похвалата от Бога.

„Те предпочетоха човешката похвала пред Божието одобрение. За да си спестят укори и срам, отрекоха се от Христос и отхвърлиха предложението за вечен живот. А колко много хора през вековете са постъпвали по същия начин!“ *Пак там*.

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 18 юли

1. Какво е значението на посетителите на Христос при Неговото рождение и в края на мисията Му - гърците?
2. Как притчата за житното зърно е приложима към моя живот?
3. Как да разпозная Божия глас, когато мнозина ще мислят, че е гръмотевица?
4. Какви страхове и притеснения на еврейските управници трябва да избягвам?
5. Обяснете двете приложения на заровеното житно зърно.

Исус - слугата на слугите

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Защото ви дадох пример да правите и вие както Аз направих на вас“ (Йоан 13:15).

Препоръчително четиво: *Копнежът на вековете*, гл. 71 „Слуга на слугите“ (с. 642-651 *англ. изд.*)

„Целият живот на Христос бе живот на неегоистична служба. „Не дойде да Му служат, но да служи“ (Матей 20:28) — това бе урокът на всяка Негова постъпка.“ *Копнежът на вековете*, с. 642.

1. ЕДНО ЕЗИЧЕСКО СХВАЩАНЕ

нед., 20 юли

а. Какъв разрушителен начин на мислене, произхождащ от Луцифер, бе засегнал юдаизма (включително Христовите ученици) и може да засегне и нас днес? Лука 22:24, 25.

Лука 22:24, 25: *Стана още и препирня помежду им, кой от тях се счита за по-голям. 25 А Той им рече: Царете на народите господаруват над тях, и тия, които ги владеят се наричат благодетели.*

„Луцифер пожела да има Божията власт, но не и Неговия характер. Той търсеше за себе си най-високото място и всеки, който се ръководи от неговия дух, върши същото. Тогава отчуждението, разногласието и пререкаанията са неизбежни. Владичеството става награда за силните. Царството на Сатана е царство на силата. Всеки смята другия за пречка по пътя към своето издигане или за камък, на който той трябва да стъпи, за да се изкачи по-високо.“ *Копнежът на вековете*, с. 435, 436.

„В царствата на света постът означаваше себевъзвеличаване. Смяташе се, че народът трябва да съществува за благо на управляващата класа. Богатството, образованието, влиянието — това бяха все средствата за контрол над масите, за полза на водачите. По-висшата класа трябваше да мисли, да решава, да се наслаждава и да управлява. По-нисшите трябваше да се покоряват и да служат. Религията, както всяко друго нещо, бе въпрос на власт. От народа се очакваше да вярва и да изпълнява онова, което наредяха неговите ръководители. Правото на човека да мисли и действа самостоятелно и по убеждение не се признаваше изобщо.“ *Пак там*, с. 550.

„Поради духовна гордост, желание да се диктува, амбициозен стремеж за почести или позиция в обществото... църквата може да бъде

хърлена в смут и нейният мир да бъде пожертван.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 241.*

2. НЕОБХОДИМА Е ПРОМЯНА В ОТНОШЕНИЕТО

пон., 21 юли

а. Какъв принцип установи Исус в ярък контраст с амбициозния копнеж за по-висока позиция и какъв пример даде Той в това отношение? Лука 22:26, 27; Йоан 13:13–16.

Лука 22:26, 27: Но вие недейте така; а по-големият между вас нека стане като по-младият, и който началствува - като онзи, който слугува. 27 Защото кой е по-голям, този, който седи на трапезата ли, или онзи, който слугува? Не е ли този, който седи на трапезата? Но Аз съм сред вас, като онзи, който слугува.

Йоан 13:13-16: Вие Ме наричате Учител и Господ; и добре казвате, защото съм такъв. 14 И тъй, ако Аз, Господ и Учител, ви умия нозете, то и вие сте длъжни един на друг да си миете нозете. 15 Защото ви дадох пример да правите и вие както Аз направих на вас. 16 Истина, истина ви казвам, слугата не е по-горен от господаря си, нито пратеникът е по-горен от онзи, който го е изпратил.

„Христос основаваше царство на съвършено други принципи. Той призоваваше хората не към власт, а към служба — силните да носят немоощите на слабите. Властта, положението, талантите, образованието задължаваха повече техните притежатели да служат на своите ближни...

В царството на Христос няма господарски гнет, нито действие по принуда. Небесните ангели не идват на Земята, за да властват и да изискват почит, а като пратеници на милостта да помагат на хората, за да се извиси и облагороди човечеството.” *Копнежът на вековете, с. 550, 551.*

б. Опишете как Христос се отнася към грешащите хора - отношение, което следва да замени нашите естествени наклонности. Филипяни 2:3, 4.

Филипяни 2:3, 4: Не правете нищо от партизанство или от тщеславие, но със смиреномъдрие нека всеки счита другия по-горен от себе си. 4 Не гледайте всеки само за своето, но всеки и за чуждото.

„Естествена, но не много приятна черта в нашите характери е да възприемаме остро и да запомняме за дълго чуждите грешки и провали.

Брат Б. не се опитва да бъде едно със своите братя; самоувереността му го подтиква да не изпитва необходимост от единство. Смята, че умовете им са по-низши от неговия и че ще бъде проява на голяма снизходителност да приеме техните мнения и съвети като достойни

за внимание... Смята, че е твърде мъдър и опитен, за да се нуждае от предпазните мерки, без които мнозина не могат. Има толкова високо мнение за собствените си способности и така силно разчита на личните си постижения, че се смята подготвен за всякакви спешни случаи.“ *Свидетелства за Църквата, т. 3, с. 444, 445.*

„Влиянието на светския егоизъм, което се разнася от мнозина подобно на облак, смразяващ въздуха, който другите дишат, разболява душата и често причинява смърт чрез своя мраз.“ *Пак там, с. 528.*

„Ако имаше онази любов сред братята, която да ги накара да ценят другите по-високо от себе си, щяха да се откажат от собствените си пътища и желания в полза другите.“ *Служители на евангелието, с. 447.*

3. ЕДНА УПОРИТА ТЕНДЕНЦИЯ

вт., 22 юли

**а. Какво все още вълнуваше апостолите малко преди Пасхата?
Матей 20:20–24; Лука 22:24**

Матей 20:20-24: *Тогава майката на Заведеевите синове се приближи при Него заедно със синовете си, кланяше Му се и искаше нещо от Него. 21 А Той ѝ рече: Какво искаш? Каза Му: Заповядай тия мои два сина да седнат, един отдясно Ти, а един отляво Ти в Твоето царство. 22 А Исус в отговор рече: Не знаете какво искате. Можете ли да пиете чашата, която Аз имам да пия? [и да се кръстите с кръщението с което Аз се кръщавам?] Казват Му: Можем. 23 Той им рече: Моята чаша наистина ще пиете, [и с кръщението с което Аз се кръщавам, ще се кръстите]; но да седнете отдясно Ми и отляво Ми не е Мое да дам, а ще се даде на ония, за които е било приготвено от Отца Ми. 24 И десетимата като чува това, възнегодуваха против двамата братя.*

Лука 22:24: *Стана още и препирня помежду им, кой от тях се счита за по-голям.*

„Имаше „препирня помежду им, кой от тях се счита за по-голям“. Този спор, провел се в присъствието на Христос, Го натъжи и нарани. Учениците все още държаха на любимата си идея, че Христос ще наложи властта Си и ще заеме престола на Давид. А всеки от тях силно желал е в сърцето си да заеме най-висшето място в царството. Всеки беше поставил оценка на себе си и на другите и вместо да гледа на своите братя като на по-достойни, поставяше себе си на първо място. Искането на Яков и Йоан да седнат отдясно и отляво на трона на Христос бе възбудило негодуванието на останалите. Да се осмелят двамата братя да поискат най-високите постове — това така възбуди десетте, че имаше опасност между тях да се създаде пълно отчуждение. Почувстваха се

онеправдани, че верността и талантите им не бяха оценени правилно. Най-сурово настроен срещу Яков и Йоан бе Юда.

Когато учениците влязоха в стаята за вечеря, сърцата им бяха изпълнени с негодувание. Юда успя да седне до Христос, от лявата Му страна. Йоан беше отдясно. Юда бе решил да заеме най-високото място...”
Копнежът на вековете, с. 643, 644.

б. Каква илюстрация от по-рано учениците очевидно бяха забравили и така отново бяха създали повод за разногласия между тях? Матей 18:1-4.

Матей 18:1-4: В същото време учениците дойдоха при Исуса и казаха: Кой е по-голям в небесното царство? 2 А Той повика едно дете, постави го посред тях, и рече: 3 Истина ви казвам; ако се не обърнете като дечицата, никак няма да влезете в небесното царство. 4 И тъй, който смири себе си като това дете, той е по-голям в небесното царство.

„Беше възникнала и друга причина за разногласие. Съществуваше обичай при угощенията някой прислужник да измие краката на гостите. И за този случай бяха направени съответните приготовления. Каната, легенът и кърпата бяха готови; но не присъстваше слуга, така че измиването трябваше да сторят учениците. А всеки от тях, поддал се на наранената си гордост, беше решил да не върши работата на слуга. Всички проявиха стоическо безразличие, сякаш не съзнаваха, че им предстои да направят нещо. Чрез мълчанието си отказваха да се смирят!” *Пак там, с. 644.*

„Нека се замислим как нашите думи звучат в Божиите уши, как изглеждат нашите егоистични мисли в Неговите очи, когато преценяваме и осъждаме другите, които може да имат по-добро сърце и намерения от нас самите.“ *Знамения на времето, 19 февруари 1885 г.*

4. ЕДНА ПРАКТИЧЕСКА ИЛЮСТРАЦИЯ

ср., 23 юли

а. Какво стори Исус накрая, след като търпеливо изчака учениците да поемат инициативата? Йоан 13:3-5.

Йоан 13:3-5: като знаеше Исус, че Отец, е предал всичко в ръцете Му, и че от Бога е излязъл и при Бога отива, 4 стана от вечерята, сложи мантията Си {Гръцки: Дрехите Си.}, взе престилка и се препаса. 5 После наля вода в умивалника и почна да мие нозете на учениците и да ги изтрива с престилката, с която бе препасан.

„[Йоан 13:5 цитирано.] Тази Негова постъпка отвори очите им. Горчив срам и унижение изпълниха сърцата им. Те разбраха неизговорения уп-

рек и се видяха в съвсем нова светлина.

По този начин Христос изрази Своята любов към учениците Си. Техният егоистичен дух Го изпълваше със скръб, но Той не влезе в спор, за да разреши тяхното затруднение. Вместо това им даде пример, който никога нямаше да забравят.“ *Копнежът на вековете*, с. 644, 645.

б. Как отреагира Петър, когато дойде неговият ред? Йоан 13:6-8 (първа част).

Йоан 13:6-8 (първа част): *И тъй дохожда при Симона Петра. Той Му казва: Господи, Ти ли ще ми умиеш нозете? 7 Исус в отговор му рече: Това, което Аз правя, ти сега не знаеш, но отпосле ще разбереш. 8 Петър Му каза: Ти няма да умиеш моите нозе до века.*

„Петър не можеше да понесе гледката — неговият Господ, за Когото той вярваше, че е Божия Син, да върши работата на един слуга! Цялата му душа се надигна срещу унижението. Не съзнаваше, че тъкмо затова дойде Христос на този свят.“ *Пак там*, с. 645, 646.

в. До каква степен се бе поддал Юда на изкушенията на Сатана и как Христос му показва, че беше наясно с това? Йоан 13:2, 10, 11.

Йоан 13:2, 10, 11: *И когато беше готова вечерята, (като вече дяволът беше внушил в сърцето на Юда Симонова Искариотски да Го предаде). 10 Исус му казва: Който се е окъпал няма нужда да умие друго освен нозете си, но е цял чист и вие сте чисти, но не всички. 11 Защото Той знаеше онзи, който щеше да Го предаде; затова и рече: Не всички сте чисти.*

„Преди Пасхата Юда се бе срещнал за втори път със свещениците и фарисеите и бе сключил с тях договор да предаде Исус в ръцете им. И при все това, пак се смеси после с учениците, като че е съвсем невинен и не е извършил нищо лошо, и участваше в приготовленията за празника. Учениците не знаеха нищо за намеренията на Юда. Единствен Исус можеше да прочете неговата тайна. Но въпреки това Той не го изложи. На Исус Му беше скъпа неговата душа. Изпитваше такава загриженост и мъка, каквато изпитваше към Йерусалим, когато плака за осъдения град. Сърцето Му викаше: „Как да се откажа от тебе?“ Юда почувства принуждаващата сила на тази любов. Когато ръцете на Спасителя миеха измърсените му нозе и ги изтриваха с кърпата, сърцето на Юда се развълнува и изпита силен подтик да изповяда греха си веднага и на място. Но не искаше да се смири.“ *Пак там*, с. 645.

а. Какво въсщност желаше Исус да стори с измиването на краката на Своите ученици? Йоан 13:8 (последна част).

Йоан 13:8 (последна част): *Исус му отговори: Ако не те умия нямаш дял с Мене.*

„Чрез постъпката Си нашият Господ превърна унизителната церемония в свят обред. Той трябваше да бъде спазван от учениците, за да поддържат винаги в съзнанието си Неговите уроци на смирение и служене.

Този обред е установената от Христос подготовка за службата на святото причастие. Докато в сърцето се подхранват гордост, разногласие и борба за първенство, то не може да общува с Христос. Ние не сме подготвени да приемем причастieto на Неговото тяло и Неговата кръв. Точно поради това Исус установи обряда като спомен за Неговото смирение, който да бъде извършван преди причастieto.“ *Копнежът на вековете, с. 650.*

б. Какви значими думи изрече Исус след церемонията по измиване на краката и за какво трябва да ни напомня това при съблюдаването на обряда? Йоан 13:12–17

Йоан 13:12-17: *А като уми нозете им и си взе мантията седна пак и рече им: Знаете ли какво ви сторих? 13 Вие Ме наричате Учител и Господ; и добре казвате, защото съм такъв. 14 И тъй, ако Аз, Господ и Учител, ви умия нозете, то и вие сте длъжни един на друг да си миете нозете. 15 Защото ви дадох пример да правите и вие както Аз направих на вас. 16 Истина, истина ви казвам, слугата не е по-горен от господаря си, нито пратеникът е по-горен от онзи, който го е изпратил. 17 Като знаете това, блажени сте, ако го изпълнявате.*

„Ние сме поддатливи да грешим и често пъти сме го правили. Нека се завърнем при Господа с покаяние и изповед. Когато се събираме в Господния дом, за да участваме в обряда на Господната вечеря, нека изправяме всяка погрешка, доколкото е в наша власт. Когато коленичите пред брата си, за да му измиете краката, запитайте се: „Имам ли нещо в сърцето си, което да ме разделя от този брат? Казал ли съм, или направил ли съм нещо, което да ни отчуждава един от друг? Ако е така, отстранете го, като сърдечно изповядате греха си. Така сърце ще се сближи със сърце и Божието благословение ще бъде проявено.“ *Отразяване на Христос, с. 283.*

1. Разяснете контраста между отношението от небесен и това от земен характер.
2. Ако откажа да измия краката на брата си, какво всъщност отказвам?
3. Как вътрешните преживявания на Юда са едно предупреждение за мен?
4. Обяснете как Христос промени отношението на учениците помежду им.
5. Каква е целта и значението на церемонията по измиването на краката?

Дарения за първата събота

събота, 2 август 2025 г.

Образователен отдел към ГК

Образованието, подобно на освещението, е дело на цял един живот. От най-ранните ни години до вечността образованието винаги ще бъде неизменна част от човешкия опит. Тази събота ви молим да подпомогнете тази жизненоважна част от църквата да разшири обхвата си.

Нужно е да се научим да бъдем мисионери от най-ранните си години. „Всеки истински ученик се ражда в Божието царство като мисионер.“

Копнежът на вековете, с. 195.

„...и на тях да учиш прилежно чадата си, и за тях да говориш, когато седиш в дома си, когато ходиш по пътя, когато лягаш и когато ставаш“ (Второзаконие 6:7). И дори когато стигнем до победата и грехът и грешниците вече няма да ги има, делото на обучението ще продължи.

Сега, както никога преди, нашата църква трябва да бъде готова да предостави материали за създаване на подходящи образователни основи за всяка възрастова група в човешкото семейство.

За съжаление, повечето образователни институции са се отдалечили от основите на преподаването и са се превърнали в центрове за индоктринация на душите в светския мироглед. Осъзнавайки колко голямо влияние има училището върху техните деца, много хора се обърнаха към нас за материали, които да им помогнат да ги обучат за честта и славата на Бога. Поради тази причина Образователният отдел при ГК е в процес на изграждане на цялостна учебна програма, съсредоточена именно върху тази цел. В партньорство с нашите преподаватели и различни звена работата по подготовката на тази учебна програма е в ход.

Но проектът е доста по-обширен от наличните средства. Нуждаем се от вашите щедри дарения, за да подготвим материалите, да ги преведем и да ги направим достъпни дори за онези места, където хората живеят в нищета.

Вашата подкрепа ни дава възможност да подготвяме материали от най-високо качество, така че учениците, които ги използват, да бъдат „квалифицирани за ползност в този живот и за служението на Бога през вечността.“ *Съвети към родители, учители и ученици, с. 495.*

Разбираме, че това е един мащабен проект, но той определено си заслужава. С вашата подкрепа ще създадем материали от математика до чужди езици и социални науки, които ще дадат възможност дори на най-малките сред нас да предадат евангелското послание на целия свят по възможно най-ефективния начин.

Предварително ви благодарим и нека Бог благослови и даренията, и дарителите.

Образователният отдел при Генералната конференция

Пътят, истината и животът

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Исус му казва: Аз съм пътят, и истината, и животът; никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене“ (Йоан 14:6).

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата*, т. 8, гл. „Един личен Бог“, от началото на главата, до подзаглавие „Свидетелството на Писанието“, включително. (с. 265-269 *англ. изд.*)

„Тази земя, поради прегрешението, беше откъсната от небето. Общуването между човека и неговия Създател е прекратено; но пътят е отворен, за да може той да се завърне в дома на Отца Си.“ *Моят живот днес*, с. 260.

1. ИСУС ОБЯВЯВА ЗАВРЪЩАНЕТО СИ ПРИ ОТЦА

нед., 27 юли

а. С какви думи Исус обяви края на Своята мисия на земята? Йоан 13:33. Какво друго послание предаде Той? Йоан 13:34, 35.

Йоан 13:33: Дечица, още малко съм с вас. Ще Ме търсите, и както рекох на юдеите, така и вам казвам сега гдето отивам Аз вие не можете да дойдете.

Йоан 13:34, 35: Нова заповед ви давам, да се любите един друго; както Аз ви възлюбих, така и вие да се любите един друго. 35 По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си.

„Една от последните заповеди на Христос към учениците е: „Нова заповед ви давам, да се обичате един друг; както Аз ви възлюбих, така и вие да се обичате един друг“ (Йоан 13:34). Покоряваме ли се на тази заповед, или проявяваме острите, нехристоподобни черти на характера си? Ако по някакъв начин сме оскърбили или наранили другите, наш дълг е да признаем вината си и да търсим примирение. Това е съществено важна подготовка, за да дойдем пред Бога с вяра, молейки Го за благословение.“ *Притчи Христови*, с. 144.

б. Какъв разговор се проведе между Петър и Исус относно заминаването на Господа? Йоан 13:36–38.

Йоан 13:36-38: Симон Петър Му казва: Господи, къде отиваш? Исус отговори: Където отивам не можеш сега да дойдеш след Мене, но после ще дойдеш. 37 Петър Му казва: Господи, защо да не мога да дойда след Тебе сега? Животът си ще дам за Тебе. 38 Исус отговори: Животът си ли за Мене ще дадеш? Истина, истина ти казвам, петелът няма да е пропял преди да си се отрекъл три пъти от Мене.

„Мнозина днес се намират там, където се намираше Петър, когато уверен в себе си заяви, че няма да се отрече от своя Господ. И поради своята самодостатъчност те стават лесна плячка на сатанинските замисли. Онези, които осъзнават слабостта си, се доверяват на сила, по-висша от себе си. И докато гледат към Бога, Сатана няма сила срещу тях. Но хората, които се доверяват на себе си, лесно могат да бъдат победени.“
Нашето високо призвание, с. 307.

2. ЕДНА ВЕСТ НА УТЕХА

пон., 28 юли

а. Докато беше все още в горницата, какви утешителни думи каза Исус на учениците Си и какво обещание им даде? Йоан 14:1, 2.

Йоан 14:1, 2: *Да се не смущава сърцето ви; вие вярвате в Бога, вярвайте и Мене. 2 В дома на Отца Ми има много обиталища; ако не беше така, Аз щях да ви кажа, защото отивам да ви приготвя място.*

„[Йоан 14:1-4 цитирано]. „Заради вас дойдох Аз на света. За ваша полза действам Аз. Когато Си замина, пак за вас ще работя усърдно. Дойдох на света, за да ви Се открия, та да повярвате. Отивам при Отца Си, за да Му съдействам за вас.“ Целта на Христовото заминаване бе точно обратното на онова, от което учениците се страхуваха. Тя не означаваше окончателна раздяла. Отиваше да им приготви място, за да може да дойде отново и да ги вземе при Себе Си. Докато им градеше жилища, те трябваше да градят характери по Божие подобие.“ *Копнежът на вековете, с. 663.*

б. Какво важно събитие включи Христос в Своето послание? Йоан 14:3.

Йоан 14:3: *И като отида и ви приготвя място, пак ще дойда и ще ви взема при Себе Си, тъй щото гдето съм Аз да бъдете и вие.*

„Обещанието за второто идване на Христос трябваше винаги да е живо в умовете на учениците Му. Същият Исус, Когото бяха видели да се въздига в небето, щеше да дойде отново, за да вземе при Себе Си онези, които тук долу се отдават в служба за Него. Същият глас, който

им бе казал: „...ето, Аз Съм с вас през всичките дни до свършека на века“, ще им каже: „Добре дошли в Моето присъствие в небесното царство.“ *Деяния на апостолите*, с. 33.

в. Какъв въпрос зададе Тома на Исус относно пътя и какъв отговор получи? Йоан 14:5, 6.

Йоан 14:5, 6: Тома Му казва: *Господи, не знаем къде отиваш; а как знаем пътя?* 6 Исус му казва: *Аз съм пътят, и истината, и животът; никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене.*

„Няма много пътища за небето. Не може всеки да си избере свой собствен път и да тръгне по него. Христос каза: „Аз Съм пътят... Никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене.“ Откакто бе произнесена първата евангелска проповед, когато в Едемския рай бе заявено, че семето на жената ще смаже главата на змията, Христос е бил въздиган като Пътят, Истината и Животът. Той бе Пътят, когато Адам живееше, когато Авел поднесе на Бога кръвта на закланото агне, символизираща кръвта на Изкупителя. Христос бе Пътят, чрез Който се спасяваха патриарсите и пророците. Той е единственият Път, чрез Когото и ние можем да имаме достъп до Бога.“ *Копнежът на вековете*, с. 663.

3. БОГ В ЧОВЕШКА ПЛЪТ

вт., 29 юли

а. Как се отъждестви Исус с Отца и как се отнася това до нас? Йоан 14:7.

Йоан 14:7: *Ако бяхте познали Мене, бихте познали и Отца Ми; отсега Го познавате и сте Го видели.*

„Христос дойде, за да открие на света Бога като Бог на любов и милост, на състрадание и съжаление. Гъстата тъмнина, с която Сатана се опитваше да обгърне Божия престол, бе разпръсната от Изкупителя на света, така че Отец отново бе изявен пред човеците като светлината на живота.“ *Свидетелства за Църквата*, т. 5, с. 738, 739.

б. Каква молба отправи Филип към Исус и какво е значението на Господния отговор? Йоан 14:8 -11.

Йоан 14:8-11: Филип Му казва: *Господи, покажи ни Отца, и достатъчно ни е.* 9 Исус му казва: *Толкова време съм с вас и не познаваш ли Ме Филипе? Който е видял Мене, видял е Отца; как казваш ти: Покажи ми Отца?* 10 *Не вярваш ли, че Аз съм в Отца, и че Отец е в Мене? Думите,*

които Аз ви казвам, не от Себе Си ги говоря; но пребъдващият в Мене Отец върши Своите дела. 11 Вярвайте Ме, че Аз съм в Отца и че Отец е в Мене; или пък вярвайте Ме поради самите дела.

„Когато Филип дойде при Исус с молбата: „Господи, покажи ни Отца, и достатъчно ни е“... Христос заявява за Себе Си, че е изпратен на света като представител на Отца. С благородството на характера Си, с милостта и нежното Си съчувствие, с любовта и добротата Си, Той стои пред нас като възплъщение на Божественото съвършенство, образ на невидимия Бог.” *Пак там, т. 5, с. 739.*

„Христос дебело им подчерта факта, че могат да видят Отца единствено чрез вяра. Никое човешко същество не може да види как изглежда външният, физически образ на Бог Отец.” *Библейският коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 5, с. 1141, 1142.*

„Христос не престана да бъде Бог, когато стана човек. Макар че се смири, като прие човешки образ, качества на Божеството бяха все още Негово притежание. Единствено Христос можеше да представлява Отец пред човечеството. И учениците имаха привилегията да наблюдават това в продължение на повече от три години...

Тяхната вяра със сигурност можеше да се основава върху доказателството, дадено чрез Христовите дела — дела, които никой човек не бе извършил, нито пък би могъл да извърши. Христовите дела свидетелстваха за Неговата Божественост. Чрез Него се разкриваше Отец.

Ако учениците бяха повярвали на тази жизнена връзка между Отца и Сина, вратата им нямаше да ги напусне, когато видяха страданията на Христос и Неговата смърт за спасението на загиващия свят. Христос се стараеше да ги издигне от ниското състояние на тяхната вяра до опитността, която биха преживели, ако съзнаваха какъв бе Той — Бог в човешка плът.” *Копнежът на вековете, с. 663, 664.*

4. ПО-ВЕЛИКИ ДЕЛА = ПО-ВЕЛИКИ БЛАГОСЛОВЕНИЯ

ср., 30 юли

а. Какви големи възможности предложи Исус на Своите ученици? Йоан 14:12.

Йоан 14:12: Истина, истина ви казвам, който вярва в Мене, делата, които върша Аз, и той ще ги върши; защото Аз отивам при Отца.

„Спасителят силно желаше учениците Му да разберат целта, с която Неговото Божествено естество се бе свързало с човечеството. Той дойде на света, за да открие Божията слава, та да бъде човекът въздигнат чрез

нейната възобновителна сила. Бог бе изявен в Него, за да може Той да бъде изявен в тях. Исус не прояви никакви качества и не използва никаква сила, която хората не биха могли да имат чрез вяра в Него. Всичките Му последователи могат да постигнат същото съвършено човешко естество, каквото Той притежаваше, ако пожелаят да се подчинят на Бога така, както Той се подчиняваше.

„И по-големи дела от тези ще върши, защото Аз отивам при Отца Си.“ С тези думи Христос не искаше да каже, че делото на учениците Му ще има по-възвишен характер от Неговото, но че то ще се разшири повече. Тук Той не говореше просто за вършенето на чудеса, но за всичко онова, което щеше да бъде извършено под действието на Светия Дух.

След възнесението на Господа учениците осъзнаха изпълнението на Неговото обещание. Сцените на разпятието, възкресението и възнесението на Христос станаха за тях действителност. Те видяха, че пророчествата са се изпълнили буквално. Изследваха Писанията и приеха техните учения с вяра и решителност, каквито не познаваха дотогава. Разбраха и се увериха, че Божественият Учител е всичко онова, което сам Той твърдеше, че е. Когато разказваха преживяното и възвеличаваха Божията любов, сърцата на хората се стопяваха и покоряваха и цели множества повярваха в Исус.” *Копнежът на вековете*, с. 664, 667.

6. Какво уверение даде Исус, за да донесе надежда за всички векове? Йоан 14:13, 14.

Йоан 14:13, 14: И каквото и да поискате в Мое име, ще го сторя, за да се прослави Отец в Сина. 14 Ако поискате нещо в Мое име, това ще сторя.

„Дотогава учениците все още не познаваха неограничените източници на сила и мощ, с които Спасителят разполагаше. Той им каза: „Досега нищо не сте искали в Мое име“ (Йоан 16:24). Обясни им, че тайната на успеха се състои в искането на сила и благодат в Неговото име. Той ще бъде пред Отца Си, за да измолва такива милости за тях. Христос представя молитвата и на най-скромния молител като Свое собствено желание. Всяка искрена молитва е чута в небето. Тя може да не е произнесена красноречиво, но ако в нея е вложено сърце, ще се издигне до светилището, където служи Исус, и Той ще я представи на Отец без несръчна или колеблива дума, а красива и благоухаеща от тамяна на Неговото собствено съвършенство.” Пак там, с. 667.

а. Опишете специалното преживяване, което учениците имаха с Исус, докато Той им поясняваше връзката Си с Отца (Йоан 14:8-10). По какъв начин и ние можем да се радваме на такова общение с Небето? Песен на песните 2:3, 4.

***Йоан 14:8-10:** Филип Му казва: Господи, покажи ни Отца, и достатъчно ни е. 9 Исус му казва: Толкова време съм с вас и не познаваш ли Ме Филипе? Който е видял Мене, видял е Отца; как казваш ти: Покажи ми Отца? 10 Не вярваш ли, че Аз съм в Отца, и че Отец е в Мене? Думите, които Аз ви казвам, не от Себе Си ги говоря; но пребъдващият в Мене Отец върши Своите дела.*

***Песен на песните: 2:3, 4:** Както ябълката между дърветата на сада, така е възлюбеният ми между синовете; пожелах сянката Му и седнах под нея, и плодът Му бе сладък в устата ми. 4 Доведе ме в дома на пиrowанието, и знамето Му над мене бе любов.*

„Докато Христос изговаряше тези думи, Божията слава озаряваше лицето Му и всички присъстващи слушаха словата с увлечение и свято благоговение. Сърцата им бяха притеглени още по-близо до Него. И така, привлечени към Христос с по-голяма любов, бяха привлечени и един към друг. Те почувстваха, че небето е много близо и че думите, които слушат, са вест до тях от техния небесен Отец.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 5, с. 1142.*

„Има много изповядващи се за християни, които са загрижени и притеснени, има мнозина, които са толкова заети, че не могат да намерят време да почиват спокойно в обещанията на Бога и действат така, като че не могат да си позволят да имат мир и тишина. Към всички такива души Христовата покана е: „Дойдете при Мене, ... и Аз ще ви успокоя (Матей 11:28)“...

Нека се отдалечим от прашните, напрегнати пътища на живота, за да почиваме под сянката на Христовата любов. Тук набираме сила за борбата. Тук се научаваме как да намалим труда и тревогата и как да говорим и пеем за възхвала на Бога. Нека уморените и обременените да научат от Христос урока на тихото доверие. Те трябва да седят под Неговата сянка, ако искат да притежават Неговия мир и покой.“ *Свидетелства за Църквата, т. 7, с. 69, 70.*

„Когато Божиите чедра са изпълнени с кротост и нежност, ще осъзнаят, че Неговото знаме над тях е любов и Неговият плод ще бъде сладък за техния вкус. Те ще направят едно небе долу, в което ще се приготвят за небето, което е горе.“ *Пак там, с. 131.*

1. Как мога да избегна клопката, в която изпадна Петър?
2. Какъв е моят дълг на земята, в светлината на Христовото обещание, че ще приготви място за мен на небето?
3. Как е възможно за мен да извършвам делата на Исус?
4. Как Исус утеши учениците Си, когато чуа, че щеше да ги напусне (физически)?
5. Какво има предвид Исус със израза „по-велики дела“, които ще бъдат извършвани и как ще стане това?

Обещанието на Светия Дух

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „И ние сме свидетели Нему за тия неща, както е и Светият Дух, когото Бог даде на ония, които Му се покоряват“ (Деяния 5:32).

Препоръчително четиво:

1. *Свидетелства за Църквата*, т. 8, гл. „Обещаната сила“ (с. 19-23 англ. изд.);

2. *Деяния на апостолите*, гл. 5 „Дарбата на Духа“ (с. 47-56 англ. изд.)

„Обещанието за Светия Дух не е ограничено за никоя епоха или националност. Христос заяви, че Божественото влияние на Неговия Дух ще бъде с последователите Му до края.“ *Деяния на апостолите*, с. 49.

1. ПЛОДЪТ НА ВЯРАТА - ПОСЛУШАНИЕТО

нед., 3 авг.

а. След като приемат Исус чрез вяра, какво получават християните в сърцата си? Римляни 5:1-5.

Рим. 5:1-5: И тъй, оправдани чрез вяра, имаме мир с Бога, чрез нашия Господ Исус Христос; 2 посредством Когото ние чрез вяра придобихме и достъп до тая благодат, в която стоим, и се радваме поради надеждата за Божията слава. 3 И не само това, но нека се хвалим и в скърбите си, като знаем, че скръбта произвежда твърдост, 4 а твърдостта изпитана правда; а изпитаната правда надежда. 5 А надеждата не посрамява, защото Божията любов е изляна в сърцата ни чрез дадения нам Свети Дух.

б. Как се проявява любовта на Христос в живота на вярващия? Йоан 14:15, 21; 1 Йоаново 2:3.

Йоан 14:15, 21: Ако Ме любите, ще пазите Моите заповеди. 21 Който има Моите заповеди и ги пази, той Ме люби; а който Ме люби ще бъде възлюбен от Отца Ми, и Аз ще го възлюбя, и ще явя Себе Си нему.

1 Йоан. 2:3: И по това сме уверени, че Го познаваме, ако пазим заповедите Му.

„[Христос] спасява човеците не в греха, а от греха. И тези, които Го обичат, ще проявяват любовта си чрез послушание.

Всяко истинско послушание идва от сърцето. Христос работеше със сърцето. Ако сме съгласни, Той ще се уеднакви с нашите мисли и цели и така ще съчетае сърцата и умовете ни в хармония с Неговата воля, че когато Го слушаме и Му се покоряваме, ние просто ще изпълняваме собствените си подбуди. Волята, облагородена и осветена, ще намира най-голяма наслада, като извършва Неговата служба. Когато познаваме Бога така, както имаме привилегиите да Го познаваме, животът ни ще бъде живот на постоянно послушание. Чрез оценяването на Христовия характер и близко общение с Бога грехът ще стане омразен за нас.“ *Копнежът на вековете, с. 668.*

2. ЕДНА СЪЩЕСТВЕНА НУЖДА

пон., 4 авг.

а. Кого обеща да изпрати Исус, за да утеши учениците? Йоан 14:16-18.

Йоан 14:16-18: *И Аз ще поискам от Отца, и Той ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас до века. 17 Духът на истината, когото светът не може да приеме, защото го не вижда нито го познава. Вие го познавате, защото той пребъдва във вас, и във вас ще бъде. 18 Няма да ви оставя сираци; ще дойда при вас.*

„Още от самото начало на изкупителното дело Той [Духът] е движел човешките сърца. Но докато Христос беше на Земята, учениците Му не желяеха помощта на другого. Едва лишени от Неговото присъствие, щяха да почувстват нуждата от Духа. И тогава Той щеше да дойде.“ *Копнежът на вековете, с. 669.*

б. Как щеше Христос да „живее“ в сърцата на учениците? Йоан 14:19–23.

Йоан 14:19-23: *Още малко, и светът няма вече да Ме вижда, а вие Ме виждате; понеже Аз живея и вие ще живеете. 20 В оня ден ще познаете, че Аз съм в Отца Си, и вие в Мене, и Аз във вас. 21 Който има Моите заповеди и ги пази, той Ме люби; а който Ме люби ще бъде възлюбен от Отца Ми, и Аз ще го възлюбя, и ще явя Себе Си нему. 22 Юда (не Искариотски) му казва: Господи, по коя причина ще явиш Себе Си на нас, а не на света? 23 Исус в отговор му рече: Ако Ме люби някой, ще пази учението Ми; и Отец Ми ще го възлюби, и Ние ще дойдем при него и ще направим обиталище у него.*

„Светият Дух е представител на Христос, но не в човешко естество и независим от него. Възпрепятстван от човешкото естество, Христос не

можеше да бъде навсякъде лично. Затова в техни интерес бе Той да отиде при Отца и да изпрати Духа като Свой заместник на Земята. Тогава никой не би имал някакво предимство поради мястото, където се намира или поради личния си контакт с Христос. Спасителят щеше да бъде достъпен за всички чрез Духа. В този смисъл Той щеше да бъде по-близо до тях, отколкото, ако не беше се възнесъл...

Исус прочете бъдещето на Своите ученици. Той видя един на ешафода, друг на кръста, трети в изгнание всред самотни морски скали, други пък преследвани и убивани. Окуражи ги с обещанието, че при всяко изпитание ще бъде с тях. Това обещание не е загубило от силата си. Господ знае всичко за верните Си служители, които заради Него лежат в затвор или са в изгнание на усамотени острови. Той ги утешава със Своето присъствие. Когато заради истината вярващият застане на подсъдимата скамейка пред несправедливи съдии, до него стои и Христос. Всички укори, които се хвърлят върху му, падат и върху Христос. Той бива осъждан отново и отново в лицето на Своите ученици. Когато някой е в тъмничната килия, Христос преизпълва сърцето му със Своята любов...

По всяко време и на всяко място, във всяка скръб, във всички нещастия, когато изгледите са тъмни и бъдещето объркано, когато се чувстваме сами и безпомощни, Утешителят ще ни бъде изпратен в отговор на молитвата, отправена с вяра. Обстоятелствата може да ни разделят от всеки земен приятел, но няма обстоятелство, няма разстояние, което може да ни раздели от небесния ни Утешител. Където и да сме, където и да отиваме, винаги от дясната ни страна е Той, за да ни подкрепя, поддържа, насърчава и ободрява.” *Пак там*, с. 669, 670.

3. СВЯТИЯТ ДУХ - УЧИТЕЛЯТ

вт., 5 авг.

а. Как Утешителят щеше да действа върху паметта и разбирането на учениците? Йоан 14:26.

Йоан 14:26: *А Утешителят, Светият Дух, когото Отец ще изпрати в Мое име, той ще ви научи на всичко, и ще ви напомни всичко, което съм ви казал.*

„Те [учениците] не схващаха истинската стойност на текстовете от Писанията, които Христос им представи. Много от Неговите уроци бяха дадени сякаш напразно. Исус виждаше, че не схващат истинското значение на думите Му. Той състрадателно им обеща, че Светият Дух ще им припомни всички тези слова. Но остави неизказани толкова много неща, които учениците нямаше да разберат. Те също щяха да им бъдат открити чрез Духа. Духът щеше да съживи умовете им, за

да могат да оценяват правилно небесните неща. „Когато дойде Той, Духът на истината“, каза Исус, „Той ще ви упъти към всяка истина.“ *Копнежът на вековете*, с. 670, 671.

б. Какво друго би направил Утешителят за истинските последователи на Христос? Йоан 16:12–14.

Йоан 16:12-14: *Имам още много неща да ви кажа; но не можете да ги понесете сега. 13 А когато дойде онзи, Духът на истината, ще ви упътва на всяка истина; защото няма да говори от себе си, но каквото чуе, това ще говори, и ще ви извести за идните неща. 14 Той Мене ще прослави, защото от Моето ще взема и ще ви известява.*

„Ако има точка от истината, която не разбирате, с която не сте съгласни, проучете, сравнете текст със текст в Писанието, потопете мерилото на истината дълбоко в мината на Божието Слово. Трябва да положите себе си и личното си мнение на Божия олтар, да оставите своите предразсъдъци и да позволите на Божия Дух да ви води към всяка истина.“ *Избрани вести*, кн. 1, с. 412, 413.

„Не можем да разберем правилно или да оценим Божествените откровения без помощта на онзи Дух, чрез Когото е било предадено Словото.“ *Свидетелства за Църквата*, т. 5, с. 241.

„Искушенията често изглеждат непобедими, защото сме занемарили молитвата и изучаването на Библията и не можем веднага да си спомним Божиите обещания и да посрещнем Сатана с Библейските оръжия. Желаящите да бъдат научени на Божествените неща са обкръжени от ангели и във време на голяма нужда те ще им припомнят точно истините, от които се нуждаят. Така, „когато врагът нападне като река, духът Господен ще издигне знаме над него“ (*Исая 59:19, стар превод*).

Исус обеща на учениците Си: „А Утешителят, Светият Дух, Когото Отец ще изпрати в Мое име, Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, което Съм ви казал“ (Йоан 14:26). Но ученията на Христос трябва предварително да са складирани в ума, та Светият Дух да ги припомни във време на опасност.“ *Великата борба*, с. 599, 600

4. ЗАВЕЩАНИЕ НА МИР

ср., 6 авг.

а. Какво чудесно обещание даде Исус на Своите верни последователи - обещание, което би било много полезно във времена на беди и несгоди? Йоан 14:27–29.

Йоан 14:27-29: *Мир ви оставям; Моя мир ви давам; Аз не ви давам както светът дава. Да се не смуцава сърцето ви, нито да се бои. 28 Чухте*

как Аз ви рекох, отивам си, и пак ще дойда при вас. Ако Ме любехте, бихте се зарадвали за гдето отивам при Отца; защото Отец е по-голям от Мене. 29 И сега ви казах това преди да е станало, та когато стане, да повярвате.

„В разговора Си с учениците Исус не показва и намек на оплакване заради страданията и смъртта, които Го очакваха. Последното Му завещание към тях бе завещание на мир.“ *Копнежът на вековете, с. 672.*

„[Йоан 14:27 цитирано.] Този мир не е мирът, идващ от съобразяване със света. Христос никога не придобиваше мир чрез компромис със злото. Мирът, който Той остави на учениците Си, е по-скоро вътрешен, отколкото външен, и трябваше винаги да пребъдва в Неговите свидетели през време на борби и раздори.“ *Деяния на апостолите, с. 84.*

„Историята на истината винаги е представлявала един разказ за битката между Доброто и Злото. Проповядването на евангелието в този свят винаги се е извършвало в лицето на противопоставяния, опасности, загуби и страдания.

В какво се е състояла силата на хората в миналото, които са претърпели преследване заради Христос? - в единството им с Бога, със Светия Дух и с Христос. Укор и преследване са разделяли мнозина от земните им приятели, но не и от Христовата любов. Изложената на буря душа никога не е обичана по-силно от своя Спасител, отколкото в случаите, когато е понасяла укор заради истината. „Аз ще го възлюбя — каза Христос — и ще явя Себе Си нему“ (Йоан 14:21). Когато вярващият застава пред земни съдилища заради истината, Христос е до него. Когато е зад стените на затвора, Христос му се разкрива и окуражава сърцето му.“ *Пак там, стр. 85.*

б. Какво беше в състояние да заяви Исус за Себе Си в края на Своята мисия? Йоан 14:30.

***Йоан 14:30:** Аз няма вече много да говоря с вас, защото иде князът на [този] свят. Той няма нищо в Мене.*

„Сатана намира места в човешките сърца, където може да стъпи и да се закрепва. Това е например подхранването на някоя греховна страст, чрез която изкушенията му могат да ни завладеят. Но Христос заяви за Себе Си: „...иде князът на този свят. Той няма нищо в Мене“ (Йоан 14:30). Бурите на изкушението Го връхлитаха, но не успяха да Го накарат да се отклони от предаността Си към Бога.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 927.*

а. Само по какъв начин можем да имаме мир с Бога? Йоан 16:33; Ефесяни 2:13, 14.

Йоан 16:33: Това ви казах, за да имате в Мене мир. В света имате скръб; но дерзайте Аз победих света.

Ефес. 2:13, 14: А сега в Христа Исуса вие, които някога сте били далеч, сте поставени близо чрез кръвта на Христа. 14 Защото Той е нашият мир, Който направи двата отдела едно, и развали средната стена, която ги разделяше.

„Невъзможно е със собствени сили да се откажем от греховните влечения на падналото ни естество. Сатана ще използва това средство, за да ни изкушава. Христос знаеше, че врагът ще дойде при всяко човешко същество, за да се възползва от наследствената му слабост, и чрез фалшиви внушения да впримчи всички, чието доверие не е в Бога. Но като премина пътя, по който трябваше да върви човекът, Господ пригответи пътя за нашата победа. Не е Неговата воля да бъдем поставени в неизгодно положение в борбата със Сатана. Той не би искал да бъдем сплашени и обезкуражени от нападенията на змията. „Дерзайте — каза Той, — Аз победих света!“ (Йоан 16:33).“ *Копнежът на вековете, с. 122.*

б. Какво се изисква от вярващия, който желае да бъде в мир с Бога? Псалм 119:165. Какво ще бъде преживяването на такъв вярващ? 1 Йоан 3:22.

Пс. 119:165: Много мир имат ония, които обичат Твоя закон, и за тях няма спънки та да се препъват.

1 Йоан. 3:22: И каквото и да поискаме, получаваме от Него, защото пазим заповедите Му и вършим това що е угодно пред Него.

„Господ ще ни научи на нашия дълг със същата готовност, с каквато би научил всеки друг. Ако идваме при Него с вяра, Той лично ще ни разкрива Своите тайни. Често ще се случва сърцата ни да горят, когато чувстваме, че Бог се приближава, за да общува с нас както с Енох. Решилите да не вършат нищо, което би оскърбило Бога, ще знаят как да постъпват, след като са представили случая си пред Него. И ще получават не само мъдрост, но и сила. Ще им бъде дадена сила за послушание и за служба, както Христос е обещал.“ *Пак там, с. 668.*

1. Как мога да съм сигурен, че наистина се моля в Христовото име?
2. Защо би следвало Христовият мир да ме привлича повече от мира, който светът предлага?
3. Как мога да изпитам повече от Христовия мир?
4. Опишете живота на вярващия, който е в мир с Бога.
5. Обобщете делото на Светия Дух.

Исус - истинската лоза

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТАВАНЕ: „Отделени от Мене, не можете да сторите нищо“ (Йоан 15:5, последна част).

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата,*

а) т. 4, гл. 31 „Почтеност в сделките“ (по англ. изд. - с. 353 -355);

б) т. 1, Свидетелство шесто „Личен духовен опит“ - от „Показано ми бе състоянието на хората ни в...“ до края на подзаглавието. (с. 248, 249 англ. изд.)

„Връзката, обединяваща ни с Христос чрез жива вяра е трайна; всяко друго обединение е обречено да загине....Но този съюз ни коства нещо. Това е съюз, предполагащ пълна зависимост от Бога, в който навлиза едно гордо същество.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 231.*

1. КРЕХКИ И ЗАВИСИМИ

нед., 10 авг.

а. С какво Исус сравни Себе Си и защо? Йоан 15:1 (първа част).

Йоан 15:1 (първа част): *Аз съм истинската лоза.*

„Вместо да си послужи с грациозната палма, високия кедър или здравия дъб, Исус взе лозата с нейните висящи и закрепващи се здраво мустачки, за да представи Себе Си. Палмовото дърво, кедърът и дъбът стоят сами. Те не изискват никаква подкрепа. Но лозата се увива около пръчките и така се изкачва към небето. По същия начин и Христос в човешкия Си образ бе зависим от божествена сила. „Аз не мога да върша нищо от Себе Си“ — заяви Той (Йоан 5:30).“ *Копнежът на вековете, с. 674, 675.*

б. Какъв друг урок се опита Исус да илюстрира чрез лозата? Йоан 15:1-3.

Йоан 15:1-3: *Аз съм истинската лоза, и Отец ми е земеделецът. 2 Всяка пръчка в Мене, която не дава плод, Той я отрязва; и всяка що дава плод, очистя я, за да дава повече плод. 3 Вие сте вече чисти чрез учението, което ви говорих.*

„Евреите винаги са смятали лозата за най-благородното от всички растения и символ на всичко мощно, превъзходно и плодonoсно. Израил бе

представен като лоза, която Господ бе насадил в обещаната земя. Евреите основаваха надеждата си за спасение върху факта, че са свързани с Израил. Но Исус каза: „Аз съм истинската лоза. Не мислете, че чрез връзката си с Израил можете да станете участници в Божия живот и наследници на Неговото обещание. Чрез Мене единствено се получава духовният живот.“ *Пак там, с. 675.*

2. УСЛОВИЕТО ЗА ДАВАНЕ НА ПЛОД

пон., 11 авг.

а. Кое условие е от съществено значение за един плодоносен християнски живот? Йоан 15:4.

Йоан 15:4: Пребъдвайте в Мене, и Аз във вас. Както пръчката не може да даде плод от самосебе си, ако не остане на лозата, така и вие не можете, ако не пребъдете в Мене.

„Свързката на клонката с лозата — каза Той — представлява взаимоотношенията, които вие трябва да подържате с Мене.“ Пръчката се присажда на живата лоза и влакно по влакно, жилка по жилка се вращава в ствола. Животът на лозата става живот на клонката. Така и мъртвата в престъпление и грехове душа получава живот чрез връзката си с Христос. Това свързване става чрез вяра в Него като личен Спасител. Грешникът съединява своята слабост с Христовата сила, своята празнота с Христовата пълнота, своята немощ с Христовата трайна мощ. И тогава той придобива ум Христов. Човешкото естество на Христос влиза в контакт с нашето естество и нашето човешко естество влиза в контакт с Неговото Божествено естество. Така посредством Светия Дух човек става участник в Божественото естество. Той бива приет във Възлюбения.“ *Копнежът на вековете, с. 675.*

б. Какво се случва с човек, който е отделен от Христос? Йоан 15:6.

Йоан 15:6: Ако някой не пребъде в Мене, той бива изхвърлен навън като пръчка, и изсъхва; и събират ги та ги хвърлят в огъня, и те изгарят.

„Тази връзка с Христос, веднъж образувана, трябва и да се поддържа... Това не е случайно допиране, от време на време поддържана връзка. Пръчката става част от живата лоза. Животът, силата и плодовитостта се предават от корена към клонките безпрепятствено и постоянно. Отделена от лозата, пръчката не може да живее. „Така и вие — каза Исус — не можете да живеете отделени от Мене. Животът, който сте получили от

Мене, може да бъде запазен само чрез постоянната връзка с Мене. Без Мене вие не можете да победите нито един-единствен грях, нито пък да се противопоставите дори на едно изкушение.” *Пак там*, с. 676.

в. Как се разкрива кой е истински ученик? Йоан 15:4; 8:31; 13:35.

Йоан 15:4: *Пребъдвайте в Мене, и аз във вас. Както пръчката не може да даде плод от самосебе си, ако не остане на лозата, така и вие не можете, ако не пребъдете в Мене.*

Йоан 8:31: *Тогава Исус каза на повярвалите в Него юдеи: Ако пребъдвате в Моето учение, наистина сте Мои ученици.*

Йоан 13:35: *По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си.*

„Когато хората са свързани не по силата на никакви лични интереси, но от любов, те показват, че в тях действа нещо, което стои над всяко друго земно влияние. Там, където това единство съществува, то е доказателство, че Божият образ се възстановява в човешките същества, че е всаден нов принцип на живот. То показва, че в Божественото естество има сила, противостояща на свръхестествените сили на злото и че Божията благодат подчинява вроденото в естественото сърце себелюбие.” *Пак там*, с. 678.

3. ПРЕБЪДВАНЕ В ХРИСТА

вт., 12 авг.

а. Какъв ще бъде сигурният резултат от постоянната ни връзка с Христос? Йоан 15:5, 8.

Йоан 15:5, 8: *Аз съм лозата, вие сте пръчките; който пребъдва в Мене, и аз в него, той дава много плод; защото, отделени от Мене, не можете да сторите нищо. 8 В това се прославя Отец Ми, да принасяте много плод; и така ще бъдете Мои ученици.*

„Коренът изпраща своите хранителни сокове през пръчките и до най-малкото клонче. Така и Христос предава потока на духовната сила до всеки вярващ. Докато душата е свързана с Христос, няма опасност да увехне или да изгние...”

Когато живеем чрез вяра в Божия Син, в нашия живот ще могат да бъдат забелязани плодовете на Духа; няма да липсва нито един от тях.” *Копнежът на вековете*, с. 676.

„Нуждаем се именно от Исус; Неговата светлина, Неговият живот, Неговият дух трябва постоянно да бъдат с нас. Нуждаем се от Него всеки час.

Сутрин е нужно да се молим за това, че както слънцето озарява всичко наоколо и изпълва света със светлина, така и Слънцето на правдата да може да освети всичките ъгълчета на ума и сърцето ни и да направи всички ни да бъдем светлина в Господа. Без Неговото присъствие не можем да съществуваме дори за миг. Врагът знае кога се отделяме от нашия Господ и е там, готов да изпълни умовете ни със своите зли внушения, за да можем да изпаднем от твърдата си вяра; но желанието на Господ е във всеки момент да пребъдваме в Него и по този начин да бъдем завършени в Него.“ *Моят живот днес, с. 15.*

„Приелите Христос като личен Спасител следва да покажат истината на евангелието и спасяващата му сила в живота си. Бог не поставя изискване, без да обезпечи нужното за неговото изпълнение. Чрез Христовата благодат можем да отговорим съвършено на всички Божии изисквания. Всички небесни богатства следва да бъдат изявени чрез Божия народ.“ *Притчи Христови, с. 301.*

б. При кое условие можем да пребъдваме в Христовата любов? Йоан 15:9, 10; 1 Йоаново 2:5.

Йоан 15:9, 10: Както Отец възлюби Мене, така и Аз възлюбих вас; пребъдвайте в Моята любов. 10 Ако пазите Моите заповеди, ще пребъдвате в любовта Ми, както и Аз опазих заповедите на Отца Си и пребъдвам в Неговата любов.

1 Йоан. 2:5: Но ако някой пази словото Му, неговата любов към Бога е наистина съвършена. По това знаем, че сме в Него.

„Бог желае да изяви чрез вас светостта, благотворителността и състрадателността на Своя характер. При все това, Спасителят не заръчва на учениците да се трудят, за да принасят много плод. Той им казва да пребъдват в Него...“ *Копнежът на вековете, с. 677.*

„Голямата Божия цел в осъществяването на Неговото провидение е да изпитва хората, да им дава възможност да развият характерите си. По този начин се доказва покорството им към Неговите заповеди. Добрите дела не купуват Божията любов, но разкриват наличието ѝ в нас.“ *Притчи Христови, с. 283.*

4. ПРОНИЗВА, ЗА ДА ВЪЗСТАНОВИ

ср., 13 авг.

а. Какво заявява Исус за словото Си като свързващо звено между Него и вярващите? Йоан 15:3, 7; 6:63.

Йоан 15:3, 7: Вие сте вече чисти чрез учението, което ви говорих.

7 Ако пребъдете в Мене и думите Ми пребъдат във вас, искайте как-

вото и да желаете, и ще ви бъде.

Йоан 6:63: *Духът е, който дава живот; плътта нищо не ползува; думите, които съм ви говорил, дух са и живот са.*

„Чрез Словото Христос пребъдва в Своите последователи — тази е жизнената връзка, която е представена с яденето на Неговата плът и пиенето на Неговата кръв. Христовите думи са дух и живот. Когато ги приемете, вие приемате живота на Лозата. Живеете „чрез всяко слово, което излиза от Божиите уста“ (Матей 4:4). Животът на Христос във вас произвежда същия плод, както и в Него. Като живеете в Христос, като се придържате в Христос, като бъдете поддържани от Христос, като приемате хранителен сок от Христос, вие принасяте плод по подобие на Христос.“ *Копнежът на вековете, с. 677.*

б. Опишете как нашите вътрешни мотиви и нагласи биват променени от една духовна по вида си хирургическа операция, докато се покоряваме на Божието слово. Евреи 4:12; Псалм 51:10.

Евреи 4:12: *Защото Божието слово е живо, деятелно, по-остро от всеки меч остър и от двете страни, пронизва до разделяне душата и духа, ставите и мозъка, и издирва помислите и намеренията на сърцето.*

Пс. 51:10: *Сърце чисто сътвори в мене, Боже, и дух постоянен обновявай вътре в мене.*

„Божиите служители трябва да дадат ясно свидетелство, което да прореже естественото сърце и да развие характера.“ *Свидетелства за Църквата, т. 1, с. 249.*

„Библията... е Божият глас, говорещ всеки ден на душата... Делото на Светия Дух е да просветлява помрачения разум, да разтопява егоистичното, каменно сърце, да покорява бунтуващия се престъпник и да го спасява от покваряващите влияния на света. Молитвата на Христос за учениците Му беше: „Освети ги чрез истината; Твоето слово е истина“. Мечът на Духа, който е Божието слово, пронизва и разкъсва сърцето на грешника.“ *Пак там, т. 4, с. 441.*

„Във всички, които се предават на Светия Дух, ще бъде вложен нов принцип на живот. Изгубеният Божия образ в човека ще бъде възстановен.“ *Притчи Христови, с. 96.*

„Когато [Божиите гладуващи и жадуващи люде] се хранят от словото Му, ще констатира, че то е дух и живот. Словото унищожава плътското, земното естество и придава нов живот в името на Исус Христос. Светият Дух изпълва душата като Утешител. Чрез преобразяващата сила на Неговата благодат в ученика се възпроизвежда Божият образ. Ученикът става

ново творение. Любовта измества омразата и сърцето става богоподобно. Това означава да се живее „с всяко слово, което излиза от Божиите уста.“ *Копнежът на вековете*, с. 391.

5. ДА БЪДЕМ ИЗГОРЕНИ ИЛИ ПОДРЯЗАНИ?

чет., 14 авг.

а. Какво ще стори Христос с вярващия, който твърди, че е в Христос, но не дава плод? Йоан 15:2 (първа част).

Йоан 15:2 (първа част): *Всяка пръчка в Мене, която не дава плод, Той я отрязва.*

„Докато отвън присадката изглежда съединена с лозата, възможно е между двете да не съществува жизнена връзка. Тогава няма да има нито растеж, нито плод. Така че може да съществува външна, привидна връзка с Христос, без в действителност да съществува истинско единство чрез вяра. Хората влизат в църквата въз основа на това, което изповядват устно, но характерът и поведението показват дали те действително имат връзка с Него. Ако не принасят плод, те са фалшиви клонки. Отделянето от Христос ще им донесе пълно погубване.“ *Копнежът на вековете*, с. 676.

б. Какво прави Исус с клоните, които пребъдват в Него? Йоан 15:2 (последна част).

Йоан 15:2 (последна част): *И всяка що дава плод, очистя я, за да дава повече плод.*

„Със сериозна нежност Исус обясни целта на лозаря. Подрязването причинява болка, но Отец е, Който борави с ножа. Той не работи с невнимателна ръка или с безразлично сърце. Има клонки, които са плъзнали по земята и са се закрепили за нея. Те трябва да бъдат откъснати от там. Трябва да се протегнат нагоре към небето и да намерят своята опора в Бога. Излишната шума, която отвлича животворния сок от плода, трябва също да се очисти. Излишните израстъци и клончета трябва да се окастрят, за да дадат място на целителните лъчи на Слънцето на правдата. Лозарят окастря вредните израстъци, за да бъде плодът по-сочен и по-изобилен.“ *Пак там*, с. 677.

1. Как да пребъдвам в Христос?
2. Как мога да бъда по-възприемчив към ползите от Божиите „лозарски ножици“?
3. Какъв ще бъде резултатът от тази „резитба“ в моя живот?
4. Защо Христос използва лозата, за да илюстрира тази връзка?
5. Какво се явява основата за един плодотворен християнски живот?

Братска любов

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Нова заповед ви давам, да се обичате един друг; както Аз ви възлюбих, така и вие да се обичате един друг“ (Йоан 13:34).

Препоръчително четиво: *Притчи Христови*, гл. „Привилегията на молитвата“ (с. 95-102 *англ. изд.*)

„Всички, които са пропити с Неговия Дух, ще обичат както Той обичаше. Самият принцип, който подбуждаше Христос, ще подбужда и тях във всичките им взаимоотношения един с друг.“ *Копнежът на вековете*, с. 678.

1. НОВА ЗАПОВЕД

нед., 17 авг.

а. Колко любов демонстрира великият Образец и какво е значението на Неговия пример за последователите Му? Йоан 13:1 (последна част); 15:13.

Йоан 13:1 (последна част): *Като беше възлюбил Своите, които бяха на света, до край ги възлюби.*

Йоан 15:3: *Вие сте вече чисти чрез учението, което ви говорих.*

„Колко широка, колко пълна е тази любов! Учениците трябваше да се обичат един друг така, както Христос ги беше обичал. Това щеше да бъде тяхното свидетелство, че Христос е изобразен в тях - надеждата на славата. По онова време учениците не разбираха новата част на тази заповед; но след страданията на Христос, след Неговото разпятие, възкресение и възнесение на небето, те започнаха да придобиват някаква представа за това какво включва Божията любов и за любовта, която следваше да упражняват един към друг. Тази любов бе разкрита, след като Светият Дух дойде на тях в деня на Петдесетница.“
Знамения на времето, 20 октомври 1898 г.

б. Кой е първият плод на Светия Дух и какви са доказателствата, че този плод е в процес на усъвършенстване у нас? Галатяни 5:22; 1 Йоаново 4:11–13; 3:18.

Галатяни 5:22: *А плодът на Духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, благодет, милост, милосърдие, вяност.*

1 Йоан. 4:11-13: Възлюбени, понеже така ни е възлюбил Бог, то и ние сме длъжни да любим един другото. 12 Никой никога не е виждал Бога; но ако любим един другото, Бог пребъдва в нас, и любовта към него е съвършена в нас. 13 По това познаваме, че пребъдваме в Него и Той в нас, гдето ни е дал от Духа Си.

1 Йоаново 3:18: Дечица, да не любим с думи нито с език, но с дело и в действителност.

„Пълнотата на християнския характер се постига, когато импулсът да помагаме и благославяме другите извира постоянно отвътре.“
Деяния на апостолите, с. 551.

2. НОВА ЗАПОВЕД (ПРОДЪЛЖЕНИЕ)

пон., 18 авг.

а. В какъв смисъл Христос нарече братската любов „нова заповед“?
Йоан 13:34.

Йоан 13:34: *Нова заповед ви давам, да се любите един другото; както Аз ви възлюбих, така и вие да се любите един другото.*

„За учениците тази заповед беше нова; защото не се бяха обичали един друг, както ги беше обичал Христос. Той видя, че нови идеи и импулси трябва да ги контролират; че нови принципи трябва да бъдат практикувани от тях; чрез Неговия живот и смърт те трябваше да получат нова представа за любовта. Заповедта да се обичат един друг имаше ново значение в светлината на Неговата саможертва. Цялото дело на благодатта е една непрекъсната служба на любов, на себеотрицание, на самопожертвувателно усилие. По време на всеки час от престоя на Христос на земята Божията любов изтичаше от Него в неудържими потоци. Всички, които са пропити с Неговия Дух, ще обичат така, както Той обичаше. Самият принцип, който подтикваше Христос да действа, ще ги мотивира и тях във всичките им взаимоотношения един с друг.“
Копнежът на вековете, с. 677, 678.

б. Какво разкрива, че сме синове Божии и приятели Христови?
Римляни 8:14; 1 Йоаново 3:10.

Рим. 8:14: *Понеже които се управляват от Божия Дух, те са Божии синове.*

1 Йоан. 3:10: *По това се разпознават Божиите чада и дяволските чада; никой, който не върши правда, не е от Бога, нито оня, който не люби брата си.*

„Религията се състои в това да изпълняваме думите на Христос; да вършим не за да спечелим Божието благоволение, а защото всички, бидейки недостойни, сме получили дара на Неговата любов. Христос основава спасението на човека не само върху изповедта, но и върху вярата, която се проявява в праведни дела. От последователите на Христос се очаква изпълнение на дело, а не просто говорене. Именно чрез действие се изгражда характерът. „Понеже смятам, че сегашните временни страдания не заслужават да се сравнят със славата, която има да се открие към нас“ (Римляни 8:18). Не онези, чиито сърца са само докоснати от Духа, не онези, които от време на време се поддават на Неговата сила, а онези, които биват водени от Духа, са Божиите синове.“ *Мисли от планината на блаженствата, с. 149, 150.*

„Характерът и нравът на Христовите последователи ще бъдат същите като на техния Учител. Той е образецът, светият и съвършен пример, даден на християните да подражават. Истинските Му последователи ще обичат братята си и ще бъдат в хармония с тях. Те ще обичат ближните си, както Христос им е дал пример, и ще сторят всякаква жертва, ако могат по този начин да убедят душите да оставят греховете си и да се обърнат към истината.“ *Свидетелства за Църквата, т. 3, с. 58, 59.*

3. СПЕЦИАЛНА ТИТЛА НА ОБРЪЩЕНИЕ

вт., 19 авг.

а. Каква титла на обръщение дава Исус на верните Си последователи и защо? Йоан 15:15, 14.

Йоан 15:15, 14: *15 Не ви наричам вече слуги, защото слугата не знае що върши Господарят му; а вас наричам приятели, защото ви явявам всичко що съм чул от Отца Си. 14 Вие сте Ми приятели, ако вършите онова, което ви заповядвам.*

„Христос казва: „Вие сте Ми приятели, ако вършите онова, което ви заповядвам.“ Това е условието, което е поставено; това е тестът, който изпитва характера на хората. “ *Свидетелства за Църквата, т. 4, с. 188.*

„Настоящото е време на тържествени привилегии и свещено доверие към Божиите служители. Ако това доверие се опази вярно, голяма ще бъде наградата на верния слуга, когато Господарят каже: „Дай сметка за настойничеството си“ (Лука 16:2). Сериозният труд, безкористната работа, търпеливото, упоритото усилие ще бъдат възнаградени изобилно. Исус ще каже: Отсега нататък ще ви наричам не слуги, но приятели, гости. Одобрението на Учителя не се дава заради величието на извършената работа или защото много неща са придобити, а заради верността дори в малкото неща. Не големите резултати, които постигаме, а мотивите, от

които действат, тежат пред Бога. Той цени добротата и верността повече от величието на извършеното дело.” *Пак там, т. 2, с. 510, 511.*

б. С каква цел Исус ни е избрал и какви са отговорностите, които съпътстват тази привилегия? Йоан 15:16-17.

Йоан 15:16, 17: *Вие не избрахте Мене, но Аз избрах вас, и ви определих да излезете в света и да принасяте плод и плодът ви да бъде траен; та каквото и да поискате от Отца в Мое име, да ви даде. 17 Това ви заповядвам да се любите един друг.*

„Нашият Спасител прояви към нас любов, с която любовта на човека никога не може да бъде равна. Когато бяхме наранени и умирахме, Той се смили над нас. Той не ни подмина от другата страна и не ни остави безпомощни и безнадеждни да загинем. Той не остана в Своя свят, щастлив дом, където е обичан от цялото небесно множество. Той видя нашата остра нужда, пое случая ни и отъждестви Своите интереси с тези на човечеството. Той умря, за да спаси враговете Си. Молеше се за убийците Си. Посочвайки примера Си, Той казва на Своите последователи: „Това ви заповядвам - да се обичате един друг“; „както Аз ви възлюбих, така и вие да се обичате един друг“ (Йоан 15:17; 13:34).“ *Притчи Христови, с. 381, 382.*

„Можем да твърдим, че сме Христови последователи, да претендираме, че знаем всяка истина в Божието слово, но ако във всекидневието вярата ни не премине в дела, едва ли ще бъде от полза за нашия ближнел.“ *Пак там, с. 383.*

4. ПРЕСЛЕДВАНИ ОТ СВЕТА

ср., 20 авг.

а. Как постъпва светът с приятелите на Христос? Защо? Йоан 15:18,19.

Йоан 15:18, 19: *Ако светът ви мрази, знайте, че Мене преди вас е намразил. 19 Ако бяхте от света, светът щеше да люби своето; а понеже не сте от света, но Аз ви избрах от света, затова светът ви мрази.*

„Когато хората са свързани не по силата на никакви лични интереси, но от любов, те показват, че в тях действа нещо, което стои над всяко друго земно влияние. Там, където това единство съществува, то е доказателство, че Божият образ се възстановява в човешките същества, че е всаден нов принцип на живот. Това показва, че в божествената природа съществува сила да устои на свръхестествените сили на злото и че Божията благодат подчинява егоизма, присъщ на стественото сърце.

Тази любов, проявена в църквата, със сигурност ще разпали гнева на Сатана. Христос не е посочил на учениците Си лесен път.“ *Копнежът на вековете*, с. 678.

б. Защо светът преследваше Христос и защо и Неговите последователи биват преследвани? Йоан 3:19, 20; 15:20, 21.

Йоан 3:19, 20: И ето що е осъждението: светлината дойде на света, и човеците обикнаха тъмнината повече от светлината, защото делата им бяха зли. 20 Понеже всеки, който върши зло, мрази светлината, и не отива към светлината, да не би да се открият делата му.

Йоан 15:20, 21: Помнете думата, която ви казах, слугата не е по-горен от господаря си. Ако Мене гониха, и вас ще гонят; ако са опазили Моето учение, и вашето ще пазят. 21 Но всичко това ще ви сторят поради Моето име, защото не познават Онзи, Който Ме е пратил.

„Между правдата и греха, любовта и омразата, истината и лъжата има неудържим конфликт. Когато човек представя любовта на Христос и красотата на светостта, той отвлича поданиците на царството на Сатана и князът на злото се надига, за да му се противопостави. Преследване и укор очакват всички, които са пропити с Христовия Дух. Характерът на преследването се променя с времето, но принципът - духът, който стои в основата му - е същият, който е убивал Господните избрани още от дните на Авел.“ *Мисли от планината на блаженствата*, с. 29.

„Божията истина никога не е била популярна сред света. Естествено-то сърце винаги е против истината. Благодаря на Бога, че трябва да се откажем от любовта към света, от гордостта на сърцето и от всичко, което води до идолопоклонство, за да бъдем последователи на Човека от Голгота. Тези, които се подчиняват на истината, никога няма да бъдат обичани и почитани от света. От устните на Божествения Учител, докато Той ходеше в смирение сред чедата човешки, се чува думите: Който иска да бъде Мой ученик, нека вземе кръста си и Ме последва. Да, следвайте нашия Образец! Търсеше ли Той похвала и чест от хората? О, не! Да търсим ли тогава ние чест или похвала от светските хора?

Онези, които нямат любов към Бога, няма да обичат и Божиите деца. Чуйте небесните наставления: „Горко вам, когато всички човеци заговорят добро за вас.“ *Свидетелства за Църквата*, т. 2, с. 491.

5. БОЖЕСТВЕНАТА ЛЮБОВ В ЖИВОТА НА ВЯРВАЩИТЕ

чет., 21 авг.

а. Как апостол Павел прави разлика между фалшива и истинска християнска любов? 1 Коринтяни 13:1-8.

1 Коринт. 13:1-8: Ако говоря с човешки и ангелски езици, а любов нямам, аз съм станал мед що звънти, или кимвал що дрънка. 2 И ако имам пророческа дарба, и зная всички тайни и всяко знание, и ако имам пълна вяра, тъй щото и планини да премествам, а любов нямам, нищо не съм. 3 И ако раздам всичкия си имот за прехрана на сиромасите, и ако предам тялото си на изгаряне, а любов нямам, никак не ме ползува. 4 Любовта дълго търпи и е милостива; любовта не завижда; любовта не се превъзнася, не се гордее, 5 не безобразничи, не търси своето, не се раздражнява, не държи сметка за зло, 6 не се радва на неправдата, а се радва заедно с истината, 7 всичко премълчава, на всичко хваща вяра, на всичко се надява, всичко търпи. 8 Любовта никога не отпада; другите дарби, обаче, пророчества ли са, ще се прекратят; езици ли са, ще престанат; знание ли е, ще се прекрати.

„Каквото и да изповядва човек, ако сърцето му не е изпълнено с любов към Бога и неговите ближни, той не е истински ученик на Христос. Макар и да притежава огромна вяра и сили да върши дори чудеса, без любов вярата му пак би била без стойност. Би могъл да показва голяма щедрост, но ако с друг подтик, а не с истинска любов раздаде всичките си блага, за да нахрани сиромасите, това не би го препоръчало пред Бога. В усърдието си би могъл да приеме и мъченическа смърт, но не е ли сторено с любов, ще бъде в Божиите очи като заблуден ентузиаст или амбициозен лицемер.“ *Деяния на апостолите*, с. 318, 319.

б. Какво трябва да осъзнаем за чертите на характера, одобрени от Христос в Откровение 3:10–12, както и за обещанията към онези, които ги притежават?

Откр. 3:10-12: Понеже си опазил Моята заповед да търпиш, то Аз ще опазя тебе от времето на изпитанието, което ще дойде върху цялата вселена да изпита ония, които живеят по земята. 11 [Ето] ида скоро; дръж здраво това, което имаш, за да ти не отнеме никой венец. 12 Който победи, ще го направя стълб в храма на Моя Бог; отадеото няма вече да излезе вън; и ще напиша на него името на Моя Бог, и името на града на Моя Бог, новия Ерусалим, който слиза от небето от Моя Бог; ще напиша и Моето ново име.

„Чистите и свети одежди не са подготвени да бъдат облечени от когото и да било след момента на влизането му през портата на Святия град. Всички, които влязат, вече ще носят мантията на Христовата правда и името Божие ще се вижда на челата им. Това име е символът, който апостолът видя във видение, и означава предаване на ума на едно интелигентно и вярно подчинение на всички Божии заповеди. Няма да има

прикриване на грехове и недостатъци, за да се скрие деформацията на характера; нито една дреха няма да бъде наполовина изпрана; но всички ще бъдат чисти и безупречни.“ *Младежки инструктор, 18 август 1886 г.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 22 авг.

1. Какви качества на Божествената любов иска Христос да развие у мен?
2. Какво ми пречи да приема Христовата безкористна любов в нейната пълнота?
3. По какъв начин Христовата заповед е нова за мен?
4. Защо не бива да се изненадвам от преследването?
5. Опишете благословенията към вярващите в периода на Филадельфия.

Мисията на Светия Дух

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „И той, когато дойде, ще обвини света за грях, за правда и за съдба“ (Йоан 16:8).

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата*, т. 8, гл. „Поръчката“ и гл. „Обещаната сила“ (с. 14-23 *англ. изд.*)

„Чрез писанията Светият Дух говори на ума и запечатва истината в сърцето. По този начин Той разкрива заблудата и я прогонва от душата. Христос покорява Своя избран народ именно чрез Духа на истината, Който действа посредством Божието слово.“ *Копнежът на вековете*, с. 671.

1. „НЯМА ДА ВИ ОСТАВЯ СИРАЦИ“

нед., 24 авг.

а. С какви трудности щяха да се сблъскат учениците след Христовото възнесение? Йоан 16:1-3.

Йоан 16:1-3: *Това ви казах, за да се не съблазните. 2 Ще ви отлъчат от синагогите; даже настава час, когато всеки, който ви убие, ще мисли, че принася служба на Бога. 3 И това ще сторят защото не са познали нито Отца, нито Мене.*

„Господ знае всичко за верните Си служители, които заради Него лежат в затвора или са в изгнание на усамотени острови. Той ги утешава със Своето присъствие. Когато заради истината вярващият застане на подсъдимата скамейка пред несправедливи съдии, до него стои и Христос. Всички укори, които се стоварват върху му, падат и върху Христос. Той бива осъждан отново и отново в лицето на Своите ученици. Когато някой е в тъмничната килия, Христос преизпълва сърцето му със Своята любов.“ *Копнежът на вековете*, с. 669.

б. Какво беше обещано на учениците и как щеше да се изпълни това? Йоан 14:18; 15:26.

Йоан 14:18: Няма да ви оставя сираци; ще дойда при вас.

Йоан 15:26: *А когато дойде Утешителят, когото Аз ще ви изпратя от Отца, Духът на истината, който изхожда от Отца, той ще свидетелствува за Мене.*

„[Христос] обеща да изпрати Своя представител, третото лице на Божеството. Не можеше да има по-съвършен дар. Той искаше да обедини всички дарове в едно и затова обеща дара на Божествения Дух - тази преобразуваща, просветляваща и осветяваща сила.“ *Моят живот днес*, с. 36.

2. ДЕЛОТО НА УТЕШИТЕЛЯ

пон., 25 авг.

а. Какво щеше да се промени в отношенията между Христос и Неговите последователи след Неговото възнесение? Йоан 16:7.

Йоан 16:7: Обаче Аз ви казвам истината, за вас е по-добре да отида Аз, защото, ако не отида, Утешителят няма да дойде на вас; но ако отида, ще ви го изпратя.

„Отсега нататък чрез Духа Христос щеше да пребъдва постоянно в сърцата на Своите чеда. Тяхната връзка с Него сега беше по-близка, отколкото когато лично беше с тях. Светлината, любовта и силата на обитаващия в тях Христос се излъчваше от лицата им...“ *Пътят към Христа*, с. 75.

б. Какво широкообхватно дело щеше да извърши Светият Дух за грешниците? Йоан 16:8-11.

Йоан 16:8-11: И той, когато дойде, ще обвини света за грех, за правда и за съдба; 9 за грех, защото не вярват в Мене; 10 за правда, защото отивам при Отца, и няма вече да Ме виждате; 11 а за съдба, защото князът на тоя свят е осъден.

„Духът е даден като възстановител, Който привежда в действие спасението, изработено чрез смъртта на нашия Изкупител. Духът постоянно се старее да привлече вниманието на хората към великата жертва на голготския кръст, да разкрие на света Божията любов и пред убедената душа - скъпоценностите на Писанията.

Като довежда до убеждение за грех и представя пред разума стандарта на правдата, Светият Дух отслабва привързаността към нещата на тази земя и поражда в душата желание за святост. Той „ще ви упътва на всяка истина“ (Йоан 16:13), заяви Спасителят. Ако хората желаят да бъдат преобразени, цялото им същество ще бъде осветено. Духът ще вземе Божествените истини и ще ги отпечата в душата. Чрез Неговата сила пътят на живота ще бъде направен толкова ясен, че никой да не може да се заблуди.“ *Деяния на апостолите*, с. 52, 53.

в. Каква друга важна мисия щеше да изпълнява Светият Дух пред света? Йоан 15:26.

Йоан 15:26: *А когато дойде Утешителят, когото Аз ще ви изпратя от Отца, Духът на истината, който изхожда от Отца, той ще свидетелствува за Мене.*

„Светът трябва да бъде предупреден чрез единството между Светия Дух и живите свидетели. Божият служител е посредникът, чрез когото се предават небесните вести, а Светият Дух придава божествен авторитет на словото на истината.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 6, с. 1053.*

3. СВИДЕТЕЛСТВАНЕ ЗА ХРИСТОС

вт., 26 авг.

а. Освен Светия Дух, кой друг щеше да свидетелства за Христос? Йоан 15:27; 1 Йоаново 1:1-3. По какъв начин?

Йоан 15:27: *Но и вие свидетелствувате, защото сте били с Мене отначало.*

1 Йоан. 1:1-3: *Това, което беше отначало, което чухме, което видяхме с очите си, което изгледахме и ръцете ни попипаха, за Словото на Живота, - 2 (защото животът се яви, и ние видяхме, и свидетелствуваме, и ви възвестяваме вечния живот, който беше у Отца и се яви нам), - 3 това, което сме видели и чули, него възвестяваме и на вас, за да имате и вие общение с нас; а пък нашето общение е с Отца и с Неговия Син Исус Христос.*

„Бизнесменът така може да води служебните си дела, че да прослави своя Господ чрез верността си. Ако е истински последовател на Христос, ще внесе своята религия във всичко, което върши, и ще разкрива пред хората Христовия Дух. Механикът също може да бъде прилежен и верен представител на Оня, Който се трудеше в Своя скромнен живот по хълмовете на Галилея. Всеки, който се нарича с името на Христос, трябва така да работи, че другите, като виждат добрите му дела, да прославят техния Творец и Изкупител....

С любещ дух можем да изпълняваме и най-скромните си задължения „като на Господа“ (Колос. 3:23). Ако Божията любов е в сърцето, тя ще се проявява и в живота. Сладкото благоухание на Христос ще ни обкръжава и нашето влияние ще въздига и прославя.“ *Пътят към Христа, с. 82, 83.*

б. Какво специално обещание за бъдещето бе дадено на Божия народ чрез пр. Йоил в старозаветните времена? Йоил 2:28, 29.

Йоил 2:28, 29: И след това ще изля Духа Си на всяка твар; и синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват, старците ви ще виждат сънища, юношите ви ще виждат видения; 29 още и на слугите и на слугините ще изливам Духа Си в ония дни.

в. Кога и как това обещание бе частично изпълнено? Деяния 2:1-7, 16-18.

Деяния 2:1-7, 16-18: И когато настана денят на Петдесетницата, те всички бяха на едно място. 2 И внезапно стана шум от небето като хвученето на силен вятър, и изпълни цялата къща, гдето седяха. 3 И явиха им се езици като огнени, които се разделяха, и седна по един на всеки от тях. 4 И те всички се изпълниха със Светия Дух, и почнаха да говорят чужди езици, според както Духът им даваше способност да говорят. 5 А тогава престояваха в Ерусалим юдеи, благочестиви човеци, от всеки народ под небето. 6 И като се чу тоя шум, една навалица се събра; и смутиха се, защото всеки един ги слушаше да говорят на неговия език. 7 И всички, смаяни и зачудени, си думаха: Ето, всички тия, които говорят, не са ли галилеяни? 16 но това е казаното чрез пророк Йоила: - 17 „И в последните дни, казва Бог, ще изля от Духа Си на всяка твар; и синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват, юношите ви ще виждат видения, и старците ви ще сънуват сънища; 18 още и на слугите Си и на слугините Си ще изливам от Духа Си. В ония дни ще пророкуват.

„Христовото възнесение към небесата бе знакът, че последователите Му щяха да получат обещаното благословение. По тази причина те трябваше да почакаат, преди да започнат делото си. Когато Христос влезе през небесните порти, Той бе коронясан сред преклонението и обожанието на ангелите. Веднага след тази церемония Светият Дух се изля върху учениците като щедри потоци и Христос бе наистина прославен със славата, която бе имал с Отца от вечността. С изливането на Духа на Петдесетница небето съобщи, че Изкупителят е възцарен. Според обещанието Си Той бе изпратил Светия Дух на последователите Си като знак, че е получил всяка власт на небето и на земята и че е помазан да управлява народа Си.“ *Деяния на апостолите*, с. 38, 39

а. Откъде разбираме, че обещанието в Йоил 2:28-32 се отнася и за нас? Деяния 3:19

Йоил 2:28-32: *И след това ще излея Духа Си на всяка твар; и синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват, старците ви ще виждат сънища, юношите ви ще виждат видения; 29 още и на слугите и на слугините ще изливам Духа Си в ония дни. 30 И ще покажа чудеса на небето и на земята, кръв, огън, и стълбове от дим. 31 Слънцето ще се обърне в тъмнина, и луната в кръв, преди да дойде великият и страшен ден Господен. 32 И всеки, който призове името Господно ще се избави; защото в хълма Сион и в Ерусалим ще има избавени, както рече Господ, и между оцелелите ония, които Господ ще повика.*

Деяния 3:19: *Затова покайте се и обърнете се, за да се заличат греховете ви, та да дойдат освежителни времена от лицето на Господа.*

„Това обещание се отнася и за нас, както се е отнасяло и за тях, и при все това колко рядко бива представяно то пред хората и обсъждано приемането му в църквата. Като резултат на мълчанието по тази най-важна тема, има ли друго обещание, което по-малко да познаваме чрез практическото му изпълнение от щедрото обещание за дара на Светия Дух, чрез Когото се дава успех на всички ни духовен труд? Обещанието за Светия Дух се споменава в разговорите между другото, от време на време и толкова. Разсъждава се върху пророчества, обясняват се учения, но онова, което е най-съществено за църквата, за да може тя да расте в духовна сила и ефективност, за да може проповядването да има убеждаваща сила и души да бъдат обръщани към Бога – това обещание е било до голяма степен пренебрегнато от служителите на евангелието.“ *Свидетелства към проповедници, с. 174.*

„Ако църковните членове се пробудят, за да свършат работата, която те могат да свършат, включвайки се в борбата на собствени разноси, всеки стареейки се да върши най-доброто, което може, за да спечели души за Исус, тогава ще видим мнозина да напускат редиците на Сатана, за да застанат под знамето на Христос. Ако нашият народ действа според светлината, дадена в тези няколко думи на наставление, със сигурност ще видим Божието спасение. Ще последва чудно съживление. Грешници ще бъдат обърнати и много души ще бъдат добавени към църквата. Когато обединим сърцата си с Христос и приведем живота си в хармония с Неговото дело, Духът, който слезе на учениците в деня на Петдесетницата, ще дойде и на нас.“ *Свидетелства за Църквата, т. 8, с. 246.*

6. Каква трябва да бъде основната ни грижа днес и за какво трябва усърдно да се молим на Господа? Йоан 16:12-14; Захария 10:1.

Йоан 16:12-14: Имам още много неща да ви кажа; но не можете да ги понесете сега. 13 А когато дойде онзи, Духът на истината, ще ви упътва на всяка истина; защото няма да говори от себе си, но каквото чуе, това ще говори, и ще ви извести за идните неща. 14 Той Мене ще прослави, защото от Моето ще взема и ще ви известява.

Захария 10:1: Искайте от Господа дъжд във време на пролетния дъжд; и Господ, който прави светкавици, ще им даде изобилен дъжд, и трева всекиму на полето.

„О, колко много се нуждаем всички от кръщението на Светия Дух! Тогава винаги ще работим с ум Христов, с доброта, състрадание и съчувствие, показвайки любов към грешника, докато в същото време мразим греха със свършена омраза.“ *Евангелизъм, с. 369.*

„Нужно е да има пробуждане сред Божия народ, за да може Божието дело да бъде придвижвано напред със сила. Нуждаем се от кръщението на Светия Дух. Трябва да разберем, че Бог ще прибави към редиците на Своя народ хора със способности и влияние, които ще изиграят своята роля в предупреждението на света.“ *Пак там, с. 558, 559.*

5. ПОДГОТОВКА

чет., 28 авг.

а. Как трябва да се подготвим за изливането на Светия Дух в силата на късния дъжд? Осия 6:1-3.

Осия 6:1-3: Дойдете, да се върнем при Господа; защото Той разкъса и Той ще ни изцели, поразил и ще превърже раната ни. 2 Подир два дни ще ни съживи, На третия ден ще ни въздигне; и ще живеем пред Него. 3 Да! Нека познаем Господа, нека следваме да Го познаваме; Той ще се появи сигурно, както зората, и ще дойде при нас, както дъжда, както пролетния дъжд, който пои земята.

„Видях, че мнозина пренебрегват приготвлението, което е толкова необходимо и очакват времето на „освежението“ и „късния дъжд“ да ги подготви да устоят в Господния Ден и да живеят пред Неговото лице. О, колко много хора видях без закрила по времето на скръбта! Те бяха пренебрегнали нужното приготвление, затова не можеха да получат „освежението“, необходимо на всички, за да бъдат годни да живеят пред лицето на един свят Бог. Онези, които отказват да бъдат окастрени чрез пророците и не успеят да очистят душите си, като бъдат послушни на ця-

лата истина, и които са готови да повярват, че тяхното състояние е далеч по-добро, отколкото е всъщност, ще се събудят по време на язвите и ще видят, че е било нужно да бъдат окастрени и очукани, за да бъдат готови за сградата. Но тогава няма да има време за това, няма да има и никакъв Посредник, Който да пледира за тях пред Отца. Преди да настъпи времето на скръбта, се е разнесла тържествената декларация: „Който върши неправда, нека върши и занапред неправда и който е нечист, нека бъде и занапред нечист; и праведният нека върши и занапред правда, и светият нека бъде и занапред свет“ (Откр. 22:11). Видях, че никой не може да участва в „освежението“, ако не победи всяко ниско, долно нещо, всяка гордост, себелюбие, любов към света и всяка неправа дума и дело. Затова трябва да бъдем привлечени все по-близо и по-близо до Господа и сериозно да търсим онова приготвление, което ще ни даде възможност да издържим в битката на деня Господен. Нека всички помнят, че Бог е свят и че никакви други освен свети същества не могат да живеят в Неговото присъствие.“ *Опитности и видения, с. 71.*

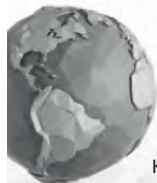
ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 29 авг.

1. Какво дело върши Светият Дух в мен и как иска Той да ме използва в по-голяма степен като инструмент в Божиите ръце?
2. Какво може да възпрепятства моето приемане на Светия Дух в пълнота?
3. Какъв е моят дял в подпомагането на моята църква да получи пълнотата на Светия Дух?
4. Обяснете функциите на Светия Дух на земята.
5. Опишете приложенията на пророчеството в Йоил 2:28–32.

Дарения от първата събота

събота, 6 септември 2025 г.

Училище в Махоко, Руанда

Република Руанда е държава в Източна Африка, граничеща с Танзания, Демократична република Конго, Уганда и Бурунди. Икономиката на страната нарасна много от началото на 2000 г. чрез износа на кафе и чай, както и чрез селскостопанското производство, производството на сапун, електроенергия, бутилирана вода и др. Известна като Земята на хилядите хълмове, през последните години Руанда привлича туристи заради красотата си - особено със своите реки и езера, включително в близост до град Махоко, където сме замислили проект за училище.

Страната има над 13 млн души население, като тук се говорят местният език киняруанда и френски, английски (който е официален език, говорен от 20% от населението) и суахили. В религиозно отношение 43,7% са католици, 37,7% протестанти от основните деноминации, 11,8% адвентисти от седмия ден (посочени като категория, различна от другите протестанти) и 2,0% мюсюлмани, следвани от други.

Въпреки всичкото религиозно изповедание тук, в един все повече паднал свят, виждаме голяма нужда да инвестираме в цялостно образование на нашите деца. „Истинското възпитание представлява обучение в мисионска служба. Всеки син и дъщеря на Бога са призвани да служат на Господа. Призвани сме да служим на Него и на ближните си. Целта на възпитанието е да ни направи способни за този дълг.“ *По стъпките на Великия лекар, с. 395.*

Както са бомбардирани децата ни с нещата от този свят, става все по-трудно да ги предпазим от хитростите на врага. Онова, което някога е било трудно достъпно, сега е буквално закачено за децата ни чрез „умните“ телефони и други устройства.

Как можем ние да бъдем подготвени за делото на евангелизирането, когато нашите собствени деца не могат да бъдат подготвени за него? Имаме дори още по-голямо притеснение, защото децата ни, които учат в държавните училища, са принудени да посещават класове в съботния ден. Така че - нуждата е спешна.

Тъй като финансовите ни ресурси са недостатъчни, апелираме към нашите братя и сестри по света да ни подпомогнат с дарения за построяването на такова училище.

Когато се събират даренията от първата събота, молим да дарите щедро, за да може Бог да бъде прославен чрез този училищен проект тук сред хилядите хълмове. Нашата молитва е Господ да благослови богато и даренията, и дарителите!

Вашите братя и сестри от Руанда

Христос се моли за Своите ученици (1)

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Аз за тях се моля; не се моля за света, а за тия, които си Ми дал, защото са Твои. И всичко Мое е Твое, и Твоето Мое, и Аз се прославям в тях” (Йоан 17:9, 10).

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата*, т. 5, гл. 95 „Божият характер, разкрит в Христос” (с. 737-746 *англ. изд.*)

„Тази молитва [в Йоан 17] е урок за застъпничеството, което Спасителят щеше да продължи да изпълнява зад завесата на небесното святилище, когато Неговата голяма жертва за човечите - принасянето на Себе Си - щеше да е завършена.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 5, с. 1145.*

1. ПОСЛЕДНАТА МОЛИТВА НА ХРИСТОС С УЧЕНИЦИТЕ МУ

нед., 31 авг.

а. След като Исус приключи с наставленията Си към учениците, какво за последен път стори заедно с тях? Йоан 17:1, 9.

Йоан 17:1, 9: *Това като изговори Исус, дигна очите си към небето, и рече: Отче настана часът; прослави Сина Си, за да Те прослави и Сина Ти. 9 Аз за тях се моля; не се моля за света, а за тия, които си Ми дал, защото са Твои.*

„[Йоан 17:1-6 цитирано.] Това беше последната молитва на Христос с учениците Му. Беше принесена точно преди да влезе в Гетсиманската градина, където трябваше да бъде предаден и арестуван.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 5, с. 1145.*

б. Какво разкрива Христос в началото на тази молитва? Йоан 17:1, 2.

Йоан 17:1, 2: *Това като изговори Исус, дигна очите си към небето, и рече: Отче настана часът; прослави Сина Си, за да Те прослави и Сина Ти, 2 според както си Ми дал власт над всяка твар да даде вечен живот на всички, които си Ми дал.*

„Седемнадесета глава на Йоан говори ясно за личността на Бога и на Христос и за връзката им един с друг.“ *Пак там.*

„Изучавайте с молитва седемнадесетата глава на Йоан. Тя не само трябва да се чете отново и отново, но нейните истини трябва да се поглъщат и да се асимилират.“ *Свидетелства за Църквата, т. 8, с. 80.*

2. РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ПОЗНАВАНЕТО НА ХРИСТОС

пон., 1 сеп.

а. Коя фундаментална истина заяви Исус, че е основата за вечен живот? Йоан 17:3.

Йоан 17:3: А това е вечен живот, да познаят Тебе, единия истинен Бог, и Исуса Христа, Когото си изпратил.

„Познанието за Бога, както е разкрито в Христос, е знанието, което всички спасени трябва да притежават. Това е знанието, което извършва преобразяването на характера. Прието в живота, то ще възстанови душата по образа на Христос. То е познанието, което Бог подканва чадата Си да приемат; без него всичко друго е суета и празнота.“ *Деяния на апостолите, с. 475.*

„Исус каза: „Сам Отец ви любя“. Ако нашата вяра е положена в Бога чрез Христос, това ще се окаже „здрава и непоколебима котва, която прониква в това, което е отвътре завесата; гдето Исус като предтеча влезе за нас“ (Евреи 6:19, 20). Истина е, че ще дойдат разочарования, трябва да очакваме скърби, но нека предадем всичко - голямо и малко, на Бога. Той не се смущава, нито обърква от многообразието на нашите оплаквания, нито бива сломен от тежестта на нашите товари. Неговата зорка грижливост се простира над всеки дом, обхваща всяка личност. Загрижен е за всичките ни дела, както и за нашите скърби. Той отбелязва всяка сълза и се трогва от нашите немощи. Допуска всички сполитащи ни тук трудности и изпитания, за да изработи Своите намерения, изпълнени с любов към нас — „да съучаствуваме в Неговата светост“ (по Евреи 12:10) и така да съучаствуваме в онази пълна радост, която се намира в Неговото присъствие.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 742.*

б. Какво означава да познаваме Христос и какъв е резултатът от такова познание? Сравнете Осия 6:3 с Йоан 17:3.

Осия 6:3: Да! Нека познаем Господа, нека следваме да Го познаваме; Той ще се появи сигурно, както зората, и ще дойде при нас, както дъжда, както пролетния дъжд, който пои земята.

Йоан 17:3: *А това е вечен живот, да познаят Тебе, единия истинен Бог, и Исуса Христа, Когото си изпратил.*

„Само чрез познаването на Христос можем да познаем Бога... Да познаваме Христос по един спасителен начин, означава да бъдем оживотворени от духовно знание, да прилагаме на практика Неговите слова. Без това, всичко останало няма стойност.

Христос дойде на този свят, за да разкрие Отца. Какво търпение, каква нежност, какво божествено състрадание, каква сила на намеренията прояви Той! Не се провали, нито се обезкуражи. Той беше възплъщението на чистотата и Неговата любов беше несравнима. На всяка крачка Той практикуваше себеотрицание и саможертва. В смъртта Си Той бе откровението на помирението между Бога и човека.“ *Знамения на времето, 27 януари 1898 г.*

„Да познаваме Бога означава да Го обичаме.“ *Копнежът на вековете, с. 22.*

3. ОТЕЦ И СИНЪТ ПРОСЛАВЕНИ

вт., 2 сеп.

а. В какво се състоеше животът на Христос на земята през време на Неговото служение? Йоан 17:4.

Йоан 17:4: *Аз те прославих на земята, като свърших делото, което Ти Ми даде да върша.*

„Във всички милостиви дела, които Исус извърши, Той се стремеше да запечата в съзнанието на хората Божията бащина любов и великодушие. Във всичките Си уроци Той се стремеше да научи хората на прекрасната истина, че „Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот“. Исус иска да разберем любовта на Отца и се стреми да ни привлече към Него, като представя Неговата бащина благодат...

Исус дойде в света, за да разкрие Божия характер в Своя собствен живот. Той отхвърли и опроверга Сатанинските изопачения и представи Божията слава. Той можеше да разкрие милостта, състраданието и любовта на Своя небесен Отец само като живееше сред хората, защото само чрез дела на милост можеше да изяви Божията благодат.“ *Синове и дъщери на Бога, с. 139.*

б. Какво поиска Исус от Отца в края на Своята земна мисия? Йоан 17:5.

Йоан 17:5: *И сега прослави Ме, Отче, у Себе Си със славата, която имах у Тебе преди създаването на света.*

„Христос не се моли за проявлението на славата на човешката природа, понеже той не е имал такава в Своето Божествено естество преди да се въплъти на Земята. Той се моли на Своя Отец за славата, която притежаваше в Своето единство с Бога. Молитвата Му бе посредническа; благоволенieto, което Той измоли, е проявлението на онази Божествена слава, която притежаваше, когато бе едно с Бога. Нека бъде повдигната завесата, казва Той, и нека изгрее Моята слава - славата, която имам с Теб преди създанието на света.“ *Знамения на времето, 10 май 1899 г.*

„Земята е само един атом от обширните владения, над които Бог господства. И все пак този малък паднал в греха свят - едната изгубена овца - е по-скъп в очите Му, отколкото са деветдесет и деветте други, които не са се отдалечили от кошарата. Христос, обожаваният от небесните войнства Началник, слезе от високото си положение, положи настрана славата и почестите, на които се радваше при Отца, за да спаси единствения изгубен свят. Заради това Той напусна световите, които не са съгрешили, деветдесет и деветте, които Го обичат, и дойде на нашата земя, за да бъде „наранен поради нашите престъпления“ и „бит поради нашите беззакония“ (Исая 53:5). Бог отдаде Себе Си в лицето на Своя Син, за да изпита радостта да приеме отново изгубената овца.“ *Притчи Христови, с. 190, 191.*

4. ПОДГОТОВКА НА ПРАВОПРИЕМНИЦИ

ср., 3 сеп.

а. До какво убеждение достигнаха учениците, докато общуваха с Христос, по отношение на Неговите думи? Йоан 7:17; 17:7. Какво е нашето задължение днес?

Йоан 7:17: Ако иска някой да върши Неговата воля, ще познае дали учението е от Бога, или Аз от Себе Си говоря.

Йоан 17:7: Сега знаят, че всичко, което си Ми дал е от Тебе.

„Онези, които се стремят да познаят истината и да разберат Божията воля; които са верни на светлината и ревностни в изпълнението на ежедневните си задължения, със сигурност ще познаят учението, защото ще бъдат направлявани до истината в нейната цялост. Бог не обещава неизбежно да довежда хората до познаване на истината чрез могъщи дела на Своето провидение, когато те не я търсят и нямат желание да я опознаят. Човешките същества имат силата да угасят Божия Дух - на тях е оставено правото на избор. Позволено им е да имат свобода на действията. Могат да бъдат послушни чрез името и благодатта на нашия Изкупител или могат да бъдат непокорни и да понесат последствията. Човекът е отговорен за приемането или отхвърлянето на святата и вечна истина. Божият Дух

постоянно убеждава, а душите решават в полза на истината или против нея.“ *Свидетелства за Църквата, т. 3, с. 427.*

б. Какво спомена Исус на Своя Отец по отношение вярата на апостолите? Йоан 17:8. Как тези думи се отнасят за нас днес?

Йоан 17:8: Защото думите, които Ми даде Ти, Аз ги предадох на тях, и те ги приеха; и наистина знаят че, от Тебе излязох, и вярват, че Ти си Ме пратил.

„[Йоан 17:3, 8 цитирано.] Това е делото, положено пред нас: да бъдем представители на Христос, както Той в нашия свят беше представител на Отца. Трябва да предаваме на другите словата, оставени за нас в уроците на Христос... Намираме се в първообраза на Деня на изкуплението и не само трябва да смирим сърцата си пред Бога и да изповядаме греховете си, но чрез всички възпитателен талант, който притежаваме, следва да се стремим да наставяваме онези, с които влизаме в контакт, и да ги доведем чрез поучение и пример да познаят Бога и Исуса Христа, Когото Той е проводил.“ *Християнско възпитание, с. 157.*

в. За кого по-конкретно Исус отправи Своята молитва в Йоан 17 гл.? Йоан 17:9, 20.

Йоан 17:9, 20: Аз за тях се моля; не се моля за света, а за тия, които си Ми дал, защото са Твои. 20 И не само за тях се моля, но и за ония, които биха повярвали в Мене чрез тяхното учение.

„[Христос] се застъпва за най-скромните, най-потиснатите и страдащите, за подложените на най-големи изпитания и изкушения.“ *Нашето високо призвание, с. 49.*

5. ХРИСТОС, ПРОСЛАВЕН В УЧЕНИЦИТЕ СИ

чет., 4 сеп.

а. Как бива прославен Исус чрез Своите ученици? Йоан 17:10, 11. Какво е необходимо, за да се изпълни това дело?

Йоан 17:10, 11: И всичко Мое е Твое, и Твоето Мое, и Аз се прославям в тях. 11 Не съм вече на света, а тия са на света, и Аз ида при Тебе, Отче свети, опази в името Си тия, които си Ми дал, за да бъдат едно, както сме и Ние.

„Христос възнамерява в Неговата църква на земята да съществуват небесният ред, небесният план за управление, небесната Божествена хармония. По този начин Исус бива прославен в Своя народ. Чрез него Слънцето на правдата ще се изявява пред този свят с непомрачен блясък... Църквата, надарена с Христовата правда, е хранилището Му, в което трябва да се видят в пълно съвършенство богатствата на Неговата милост, на Неговата благодат и на Неговата любов. Той гледа на Своя народ, на чистотата и съвършенството Му като награда за Своего смирение и като добавка за Своята слава — Христос, великият център, от Когото се излъчва всяка слава.“ *Копнежът на вековете*, с. 680.

„Само свързани с Христос учениците можеха да се надяват на придружаващата сила на Светия Дух и на сътрудничеството на небесните ангели. С помощта на тези Божествени помощници те щяха да представят на света една обединена армия и да станат победители в борбата, която са принудени да водят непрекъснато със силите на тъмнината. Тъй като трябваше да продължат да работят единни, небесните вестители щяха да вървят пред тях, отваряйки им пътя. Сърца щяха да се приготвят за приемане на истината и мнозина щяха да бъдат спечелени за Христос. Докато останеха единогласни, църквата щеше да напредва „красива, като луната, чиста като слънцето, страшна като войска със знамена“ (Пес. на пес. 6:10). Нищо не можеше да възпре нейния възход. Щеше да върви от победа към победа, изпълнявайки славно Божествената си мисия да разнесе евангелието по света.“ *Деяния на апостолите*, с. 90, 91.

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 5 сеп.

1. Как личното ми познаване на Христос може да повлияе на моята съдба?
2. По какви начини моят християнски опит може да бъде използван като средство в Божиите ръце за наставление на други души?
3. Какво мога да сторя, за да прославям по-пълно Христос?
4. При какви обстоятелства се помоли Исус за последен път заедно със Своите ученици?
5. Обяснете причините за първото идване на Христос.

Христос се моли за Своите ученици (2)

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „И явих им Твоето име, и ще явя, та любовта, с която си Ме възлюбил, да бъде в тях, и Аз в тях“ (Йоан 17:26).

Препоръчително четиво: *Осветен живот*, гл. 8 „Служението на ап. Йоан“ (с. 61-69 *англ. изд.*)

„Като посветен Първосвещеник Той се застъпва за Своя народ. Като верен Пастир събира стадото Си под сянката на Всемогъщия в здравето и сигурно убежище. А на Него Му предстои последната борба със Сатана и Той тръгва, за да я посрещне.“ *Копнежът на вековете*, с. 680.

1. ОБЕДИНЕНИ В ХРИСТОС

нед., 7 сеп.

а. Кой момент от съществено значение за успеха на църквата споменава Исус многократно в Своята застъпническа молитва? Йоан 17:11 (последна част), 21-23.

Йоан 17:11 (последна част): *Опази в името Си тия, които си Ми дал, за да бъдат едно, както сме и Ние.*

Йоан 17:21-23: *Да бъдат всички едно; както Ти, Отче, си в Мене и Аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас, за да повярва светът, че Ти си Ме пратил. 22 И славата, която Ти Ми даде, Аз я дадох на тях; за да бъдат едно, както и Ние сме едно; 23 Аз в тях, и Ти в мене, за да бъдат свършени в единство; за да познае светът, че Ти си Ме пратил, и си възлюбил тях както си възлюбил и Мене.*

„[Христос] се моли за учениците Си да бъдат едно, както Той и Отец са едно; и това единство на вярващите следва да бъде свидетелство към света, че Той ни е пратил и че ние свидетелстваме за Неговата благодат.“ *Моят живот днес*, с. 252

„Не виждате ли какъв ще бъде резултатът, ако всеки от нас лично се приближава при Бог? Не виждате ли, че ще се приближаваме и един към друг? Не може да се приближаваме до Бога и да стигнем до същия кръст, без сърцата ни да се сплет в свършено единство.“ *Нашето високо призвание*, с. 96.

б. Как може да бъде постигнато и поддържано църковно единство? 1 Йоаново 1:7.

1 Йоан. 1:7: *Но ако ходим в светлината, както е Той в светлината, имаме общение един с друг, и кръвта на Сина Му Исуса [Христа] ни очисти от всеки грях.*

„Единство на вярващите с Христос ще доведе като естествен резултат до обединяване на един с друг в най-трайната връзка на земята. Ние ще бъдем едно в Христос, както Христос е едно с Отца. Християните са клонки, само клонки, в живата Поза...“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 47.*

2. НЕ ОТ СВЕТА

пон., 8 сеп.

а. Какво казва Христос относно Своите ученици и света? Йоан 17:13, 14. Защо светът ги преследва?

Йоан 17:13, 14: *А сега ида при Тебе; но догдето съм още на света казвам това, за да имат Моята радост пълна в себе си. 14 Аз им предадох Твоето слово; и светът ги намрази, защото те не са от света, както и Аз не съм от него.*

„Първите християни бяха наистина особен народ. Изрядното им поведение и непоклатимата им вяра бяха постоянен упрек, смущаващ мира на грешниците. Макар и малко на брой, без богатство, без обществено положение или почетни титли, те бяха ужас за престъпниците навсякъде, където бяха познати вярата и характерът им. Затова несправедливите ги мразеха така, както безбожникът Каин мразеше Авел. Стремящите се да отхвърлят обуздаващото влияние на Светия Дух, убиваха Божиите чада поради същата причина, поради която Каин закла Авел. Поради същата причина и евреите отхвърлиха и разпнаха Спасителя - защото чистотата и светостта на Неговия характер бяха израз на неодобрението Му срещу себелюбието и покварата. От дните на Христос досега верните ученици винаги са възбуждали омразата и съпротивата на онези, които обичат и следват пътищата на греха.“ *Великата борба, с. 46.*

б. Какъв е Божият план за Неговите чада, що се отнася до влиянията на света? Йоан 17:15, 16.

Йоан 17:15, 16: *Не се моля да ги вземеш от света, но да ги пазиш от лукавия. 16 Те не са от света както и Аз не съм от света.*

„Чрез примера Си Спасителят показва, че последователите Му могат да бъдат в този свят, но да не му принадлежат. Той не дойде да участва в измамните му удоволствия, да бъде повлиян от неговите обичаи и да следва неговия начин на живот, а да изпълни волята на Своя Отец, да подири и спаси загубеното. С тази цел пред себе си християнинът може да устои неосквернен при всякакви обстоятелства. Каквото и да е неговото положение или обкръжение — възвишено или скромно — той ще изявява силата на истинската религия чрез вярно изпълнение на дълга.”
Деяния на апостолите, с. 467.

„Светът изпитва недостиг от истински християни; църквата има нужда от тях; обществото не може да съществува без тях. Христовата молитва за учениците Му беше: „Не се моля да ги вземеш от света, но да ги опазиш от лукавия“. Исус знае, че сме изложени на изкушения в този свят, но Той ни обича и ще ни даде благодат да възтържествуваме над покваряващите влияния. Той иска да бъдем свършени по характер, за да не станат нашите отклонения причина за морална деформация на други души.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 334.*

3. СИЛА В ИСТИНАТА

вт., 9 сеп.

а. Какво прави истината за онези, които я знаят и ѝ се покоряват?
Йоан 8:32; 17:17.

Йоан 8:32: *И ще познаете истината и истината ще ви направи свободни.*

Йоан 17:17: *Освети ги чрез истината; Твоето слово е истина.*

„Приет в сърцето, квасът на истината ще регулира желанията, ще прециства мислите и ще смекчава нрава...”

Божие слово трябва да упражнява осветяващо въздействие върху общуването ни с всеки член на човешкото семейство. Квасът на истината няма да произведе дух на съперничество, любов към амбиции, желание да бъдеш първи. Истинската, родена от небето любов не е егоистична и променлива. Тя не зависи от човешки похвали. Сърцето на приемащия Божията благодат прелива от любов към Бога и към онези, за които Христос е дал живота Си. Егото не се бори за признание. Не обича другите, защото те го обичат и му угаждат, защото оценяват заслугите му; обича ги, защото са Христово притежание, купено с цена. Ако мотивите му, думите и действията му не са разбрани или изтълкувани правилно, той не се обижда, а продължава да следва своя безпристрастен път. Той е мил и разумен, скромнен в мнението за себе си и в същото време е изпълнен с надежда, винаги доверяващ се

на Божията милост и любов." *Притчи Христови*, с. 100, 101.

б. Как бива определена истината? Псалм 119:142.

Пс. 119:142: *Твоята правда е вечна правда; и законът Ти е истина.*

„Истината такава, каквато е в Исус, представлява покорство на всяка заповед на Йехова. Това е работа, която се извършва в сърцето. Библейското осветяване не е онзи процес на фалшиво осветение, при който Писанията не се изследват, но има уповаване на добри чувства и импулси, вместо на търсенето на истината като скрито съкровище. Библейското осветяване ще довежда душите до познаване и покоряване на Божиите изисквания.“ *Издигнете Го*, с. 152.

в. Как можем да бъдем осветени от истината? Йоан 17:19; 16:13 (първа част).

Йоан 17:19: *И заради тях Аз осветявам Себе Си, за да бъдат и те осветени чрез истината.*

Йоан 16:13 (първа част): *А когато дойде онзи, Духът на истината, ще ви упътва на всяка истина.*

„Христос заяви, че Той освети Себе Си, за да можем и ние да бъдем осветени. Той взе на Себе Си нашата природа и стана безупречен Образец за хората. Той не допусна никакви грешки, за да можем и ние да станем победители и да влезем в Неговото царство като такива, които са превъзможнали. Той се моли да бъдем осветени чрез истината. Що е истина? Исус заяви: „Твоето слово е истина“. Неговите ученици трябваше да бъдат осветени чрез покоряване на истината.“ *Моят живот днес*, с. 252.

4. ДАЛЕЧ ДОСТИГАЩ НЕЖЕН ИНТЕРЕС

ср, 10 сеп.

а. Откъде разбираме, че Христос е включил и нас в Своята посредническа молитва? Йоан 17:20.

Йоан 17:20: *И не само за тях се моля, но и за ония, които биха повярвали в Мене чрез тяхното учение.*

„Всичко онова, което беше за първите ученици, Христос желае да бъде и за Своите чеда днес.“ *Пътят към Христа*, с. 75.

„Христовите изкупени души са Неговите драгоценности, Неговото безценно и специално съкровище.“ *Свидетелства за Църквата*, т. 6, с. 309.

б. Какво уверение имаме, че днес Христос бди над нас чрез Светия Дух? Йоан 14:16.

Йоан 14:16: И Аз ще поискам от Отца, и Той ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас до века.

„Думите, говорени на учениците, се отнасят и за нас, тъй като Учителят е както техен, така и наш. Духът дава силата, която подкрепя борещите се души във всички трудности - сред омразата на света и осъзнаването на собствените неуспехи и грешки. В тъга и изкушение, когато изходът изглежда мрачен, а бъдещето объркано и ние се чувстваме самотни и безпомощни - това са случаите, когато в отговор на молитвата чрез вяра Светият Дух дава утеха на сърцето.“ *Деяния на апостолите, с. 51.*

„В часа на най-голямата нужда, когато обезсърчението би овладяло душата, тогава зоркото око на Исус вижда, че се нуждаем от Неговата помощ. Човешката нужда е Божия възможност. Когато всяка човешка подкрепа се оттегли, тогава Исус идва на помощ и Неговото присъствие разпръсква тъмнината и повдига облака от мрак.“ *Свидетелства за Църквата, т. 4, с. 530.*

в. Какво желание изяви Исус от името на Своя народ в края на молитвата Си? Йоан 17:24.

Йоан 17:24: Отче, желая гдето съм Аз, да бъдат с Мене и тия, които си Ми дал, за да гледат Моята слава, която си Ми дал; защото си Ме възлюбил преди създаването на света.

„Преди още да бяха положени основите на земята, Отец и Синът бяха сключили завет, за да изкупят човека, ако той бъде победен от Сатана. Бяха се обвързали с тържествената клетва, че Христос ще се застъпи за човешкия род. Христос изпълни тази Своя клетва.“ *Копнежът на вековете, с. 834.*

5. ЗА ДА ПОЗНАВАМЕ ИМЕТО МУ

чет., 11 сеп.

а. Как следва да отразяваме Отца чрез Христос? Йоан 17:25, 26.

Йоан 17:25, 26: Отче праведни, светът не Те е познал, но Аз Те познах; и тия познаха, че Ти си Ме пратил. 26 И явих им Твоего име, и ще явя, та любовта, с която си Ме възлюбил, да бъде в тях, и Аз в тях.

„Христос заявява за Себе Си, че е изпратен на света като представител на Отца. С благородството на характера Си, с милостта и нежното Си съчувствие, с любовта и добротата Си, Той стои пред нас като въплъ-

щение на Божественото съвършенство, като образ на невидимия Бог.”
Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 739.

**б. Върху какво трябва винаги да сме съсредоточени в живота?
Еремия 9:23, 24.**

Еремия 9:23, 24: *Така казва Господ: Мъдрият да не се хвали с мъдростта си, силният да не се хвали със силата си, и богатият да не се хвали с богатството си. 24 Но който се хвали нека се хвали с това, адето разбира и познава Мене, че съм Господ, Който извършвам милост, правосъдие и правда на земята; понеже в това благоволя, казва Господ.*

„Всяка хвалба, че имаме някакви заслуги в себе си е неуместна.

Заповедта не е: Който се хвали, нека се хвали със себе си, а с Бога... Следователно няма основание хората да се хвалят със себе си. Всяко благословение, на което човечите се радват, всяко добро качество, което притежават, те дължат на Христовата благодат. Никой не бива да се превъзнася като притежаващ мъдрост или праведност...

Хората, които имат най-дълбока опитност в Божиите неща, са най-далеч от мисълта за гордост или себевъзвишаване. Те гледат на себе си по най-смирения начин и имат най-възвишени представи за славата и превъзходството на Христос... Когато погледът ни е прикован към небето и виждаме ясно характера на Христос, ние ще възвеличим Господа Бога в сърцата си.

Когато човек се запознае с историята на Изкупителя, той открива в себе си сериозни дефекти; неговата разлика с характера на Христос е толкова голяма, че той вижда необходимостта от радикални промени в живота си. Въпреки това, той с желание изследва как да стане като своя велик Образец.“ *Синове и дъщери на Бога, с. 235.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 12 сеп.

- 1. Какво мога да сторя аз, за да насърча единството между братята?**
- 2. Как мога да се възползвам от молитвата на Христос за Неговите ученици?**
- 3. По какви начини мога да придобия по-дълбоко познание за Божието име?**
- 4. Обяснете Христовите думи: „Те не са от света“.**
- 5. Обобщете библейските определения за „истина“.**

Арестуването на Христос

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Тогава Исус рече на Петра: Тури ножа в ножницата. Чашата, която Ми даде Отец, да я не пия ли?“ (Йоан 18:11).

Препоръчително четиво: *Опитности и видения*, частта „Духовни дарби“, гл. „Предаването на Христос“ (с. 165-168 англ. изд.)

„Страшният момент беше настъпил - онзи момент, който щеше да реши съдбата на света.“ *Копнежът на вековете*, с. 690.

1. ЕДИН МНОГО ВАЖЕН МОМЕНТ

нед., 14 сеп.

а. Когато Исус приключи Своята застъпническа молитва, къде отиде с учениците Си и с каква цел? Йоан 18:1; Матей 26:36.

Йоан 18:1: Като изговори това, Исус излезе с учениците Си отвъд потока Кедрон, гдето имаше градина, в която влезе Той и учениците Му.

Матей 26:36: Тогава Исус идва с тях на едно място наречено Гетсимания; и казва на учениците Си: Седете тука, докле отида там да се помоля.

б. Като призова трима от учениците да Го придружат, какво ги помоли Господ и защо? Марк 14:33, 34.

Марко 14:33, 34: И взе със Себе Си Петра, Якова и Иоана, и захвана да се ужасява и да тъгува. 34 И казва им: Душата Ми е прескръбна до смърт; постойте тука и бдете.

„Целта на Сатана бе да увеличи беззаконието до такива големи размери, че изкуплението да изглежда невъзможно, та Божият Син, който дойде да спаси този изгубен свят да бъде смазан под проклятието на греха. Усилията на бдителния враг да представи на Христос огромните размери на греха, причиниха на Спасителя такава мъчителна болка, че Той почувства, че не може да остане в непосредственото присъствие на никое човешко същество. Не можеше да понесе дори учениците Му да станат свидетели на Неговата агония, докато разсъждаваше върху злочестините на света. Дори най-скъпите Му приятели трябваше да останат настрана. Мечът на правосъдието беше изваден и Божият гняв срещу беззаконието лежеше върху заместника на човека – Исус

2. ДЪЛБОКАТА АГОНИЯ НА ИСУС

пон., 15 сеп.

а. Каква е същината на първата молитва на Христос в Гетсимания? Марк 14:35, 36.

Марко 14:35, 36: *И като отиде малко напред, падна на земята; и молеше се ако е възможно, да Го отминем тоя час, казвайки: 36 Авва, Отче, за Тебе всичко е възможно; отмини Ме с тая чаша; не, обаче, както Аз искам, но както Ти искаш.*

„Христос се намираше в състояние, съвсем различно от състоянието, в което се бе намирал досега. Неговото страдание можеше да се опише най-добре с думите на пророка: „Събуди се, мечо, против Пастиря Ми, против Мъжа, Който Ми е съдружник, казва Господ на Силите“ (Захария 13:7). Като заместник и застъпник за грешния човек, Христос страдаше под божественото правосъдие. Той видя какво значи правосъдие. Досега бе ходатай на другите. Сега обаче жадуваше за ходатай.

Когато почувства, че единството Му с Неговия небесен Баща е разрушено, се уплаши, че в Своето човешко естество може би няма да успее да издържи предстоящия конфликт със силите на мрака. В пустинята на изкушението съдбата на цялото човечество бе поставена на карта. Тогава Той излезе победител. Сега изкушителят бе дошъл за последната страшна битка. Точно за нея се бе приготвял той през трите години на Христовата служба. Сега и при него всичко бе поставено на карта. Ако пропаднеше тук, надеждата му за господство беше загубена — царствата на този свят щяха да станат окончателно Христови, а самият той щеше да бъде свален и изхвърлен. Но ако Христос би могъл да бъде победен, тогава Земята щеше да стане царство на Сатана и човечеството да остане завинаги под неговата власт. Христос виждаше значението на последиците от тази борба и душата Му бе изпълнена с ужас от раздялата с Бога.“ *Копнежът на вековете, с. 686, 687.*

б. Когато Исус се завърна от агонизиращата Си молитва, в какво състояние намери Той Своите ученици? Как ги порица? Марк 14:37, 38.

Марко 14:37, 38: *И идва, намира ги заспали; и казва на Петра: Симоне, спиш ли? Не можа ли един час да постоиш буден? 38 Бдете и молете се, за да не паднете в изкушение; духът е бодър, а тялото немошно.*

„Исус се изправи с мъчителни усилия и тръгна залитайки към мястото, където бе оставил другарите Си. Но „намери ги заспали“. Ако ги беше заварил да се молят, щеше да почувства облекчение. Ако се бяха опитали да поискат Бог да ги закриля, за да не ги победят силите на Сатана, щеше да бъде утешен от твърдата им вяра. Но те не бяха обърнали внимание на повтореното предупреждение: „Бдете и се молете!“. Отначало, като видяха своя Учител, обикновено така спокоен и излъчващ достойнство, да се бори със скръб, съвсем непонятна за тях, бяха много разтревожени. Бяха се молили, като чува силните викове на Страдалеца. Съвсем нямаша намерение да изоставят своя Господ, но бяха сякаш парализирани от вцепенението, от което можеха да се отърсят, ако продължаваха да се молят на Бога. Те не осъзнаваха необходимостта от бдене и сериозна молитва, за да могат да противостоят на изкушението.“ *Пак там*, с. 688.

3. ДЪЛБОКАТА АГОНИЯ (ПРОДЪЛЖЕНИЕ)

вт., 16 сеп.

а. Каква беше втората молитва на Христос и какво правеха учениците в това време? Матей 26:42, 43. Кое пророчество се изпълни в онзи момент? Исая 52:14.

Матей 26:42, 43: Пак отиде втори път и се моли, думайки: Отче Мой, ако не е възможно да Ме отмине това, без да го пия, нека бъде Твоята воля. 43 И като дойде пак намери ги заспали; защото очите им бяха натегнали.

Исая 52:14: Както мнозина се чудеа на тебе, (толкова бе погрозняло лицето му, повече от лицето на кой да е бил човек, и образът му от образа на кой да е от човешките синове).

„Само допреди малко Исус бе устоял като могъщ кедр на яростното противопоставяне, чиито яростни вълни се разбиваха в Неговата непоклатимост. Много упорити воли, както злобни и коварни сърца се бяха мъчили напразно да Го смутят и победят. Той стоеше твърдо в Божествено величие като Божи Син. А сега бе като тръстика, блъскана и превивана от свирепа буря. Христос бе наближил завършека на Своето дело като победител, като на всяка стъпка бе печелил победа над силите на тъмнината. Като вече прославен, бе изявил претенцията Си, че е едно с Бога. Непокколебимо звучаха хвалебните песни, които бе изпял. На учениците Си бе говорил винаги окуражаващо и с нежност. Сега обаче бе дошъл часът на силите на мрака. Сега, в тихата спокойна вечер в гласа Му имаше не нотка на тържество, а стонове на човешко страдание.“ *Копнежът на вековете*, с. 689, 690.

б. Как бе утешен Божият Син в този критичен час? Лука 22:43. С какви думи Исаия беше пророкувал мъката и утехата на Христос? Исаия 53:11.

Лука 22:43: И яви Му се ангел от небето и Го укрепяваше.

Исаия 53:11: Ще види плодовете от труда на душата Си и ще се насити; праведният Ми служител ще оправдае мнозина чрез знанието им за Него, и Той ще се натовари с беззаконията им.

„В тази страшна криза, когато всичко бе поставено на карта, когато тайнствената чаша затрепери в ръката на Страдалеца, небесата се отвориха и светлина изгря сред бурната тъмнина на критичния час. Мощният ангел, който стои в присъствието на Бога и заема мястото на Сатана, дойде близо до Христос. Този ангел дойде не за да отнеме чашата от ръката Му, но да Го подкрепи да я изпие, като Го увери в любовта на Бог Отец. Той дойде, за да даде сила на моления се Богочовек. Посочи Му отворените небеса, като Му заговори за душите, които щяха да бъдат спасени в резултат на Неговите страдания. Увери Го, че Отец е по-велик и по-мощен от Сатана, че в резултат от смъртта Му плановите на Лукавия ще бъдат осуетени напълно и царството на този свят ще бъде дадено на светиите на Всевишния. Каза Му, че ще види плода от Своята душевна мъка и ще бъде доволен, защото ще види множество представители на човешката раса спасени, завинаги спасени.“ *Пак там*, с. 693, 694.

4. ИСУС АРЕСТУВАН

ср., 17 сеп.

а. Кой ръководеше групата, която арестува Исус? Йоан 18:2-5.

Йоан 18:2-5: А и Юда, който Го предаваше, знаеше това място; защото Исус често се събираше там с учениците Си. 3 И тъй, Юда като взе една чета войници и служители от главните свещеници и фарисеите, дойде там с фенери, факли и оръжия. 4 А Исус като знаеше всичко, което щеше да Го сполети, излезе и им рече: Кого търсите? 5 Отговориха Му: Исуса Назарянина. Исус им каза: Аз съм. С тях стоеше и Юда, който Го предаваше.

б. Какво се случи с гневната тълпа, когато Исус се представи пред тях? Йоан 18:6.

Йоан 18:6: И когато им каза: Аз съм, те се дръпнаха назад и паднаха на земята.

„Когато Исус пристъпи напред, за да посрещне Своя предател, по лицето Му не се забелязваше и следа от неотдавнашната агония. Застанал пред учениците Си, Той каза: „Кого търсите?“. Те отговориха: „Исуса Назарянина“. Исус отвърна: „Аз Съм“ и като изговори тези думи, ангелът, който допреди малко Му прислужваше, застана между Него и тълпата. Божествена светлина озари лицето на Спасителя и подобен на гълъб образ Го осени отгоре. В присъствието на Божествената слава тълпата убийци не можа да устои нито за миг. Люшнаха се назад. Свещеници, старейшини, войници, даже и Юда — всички паднаха като мъртви на земята.

Ангелът се отдръпна и светлината избледня. Исус имаше възможност да избяга, но остана спокоен. Като прославен, Той стоеше величествено сред закоравялата банда престъпници, проснати сега безпомощно в краката Му. Учениците гледаха онемели с почуда и благоговение.”
Копнежът на вековете, с. 694.

в. По какъв начин предателството на Юда щеше да повлияе на тълпата, а кротостта на Исус да бъде изтълкувана погрешно от Петър? Йоан 18:7-10; Лука 22:47–50.

Йоан 18:7-10: Пак ги попита: Кого търсите? А те рекоха: Исуса Назарянина. 8 Исус отговори: Рекох ви, че съм Аз; прочее, ако Мене търсите оставете тия да си отидат; 9 (за да се изпълни думата казана от Него: От тия, които си Ми дал, ни един не изгубих). 10 А Симон Петър, като имаше нож, измъкна го, удари слугата на първосвещеника, и му отсече дясното ухо; а името на слугата беше Малх.

Лука 22:47-50: Докато още говореше, ето едно множество; и този който се наричаше Юда, един от дванадесетте, вървеше пред тях; и приближи се до Исуса, за да Го целуне. 48 А Исус му рече: Юдо, с целувка ли предаваш Човешкия Син? 49 И тия, които бяха около Исуса, като видяха какво щеше да стане, рекоха: Господи, да ударим ли с нож? 50 И един от тях удари слугата на първосвещеника и му отсече дясното ухо.

„Като видя Юда да докосва Този, Който току-що бе така прославен пред очите им, тълпата стана по-дръзка. Хванаха Исус и започнаха да връзват тези скъпи ръце, които винаги бяха заети с вършене на добро.

Учениците бяха помислили, че техният Господ няма да се остави да бъде хванат. Защото същата сила, която бе направила тълпата преследвачи да паднат на земята като мъртви, можеше да ги държи безсилни, докато Исус и учениците Му избягат. Но те се разочароваха и възмутиха, като видяха да донасят въжета, за да вържат ръцете на Оногова, Когато обичаха. В гнева си Петър бързо изтегли нож и се опита да защити своя Господ, но успя само да отреже ухото на слугата на първосвещеника.” *Пак там, с. 696.*

а. Опишете търпеливата любов, проявена от Исус в момента на Неговото задържане. Матей 26:51–53; Лука 22:50, 51. Как погледна Небето на това?

Матей 26:51-53: *И, ето, един от тия, които бяха с Исуса, простря ръка, измъкна ножа си, и, като удари слугата на първосвещеника, отсече му ухото. 52 Тогава Исус му каза: Повърни ножа си на мястото му, защото всички, които се залавят за нож от нож ще загинат. 53 Или мислиш, че не мога да се примоля на Отца Си, и Той би Ми изпратил още сега повече от дванадесет легиона ангели?*

Лука 22:50, 51: *И един от тях удари слугата на първосвещеника и му отсече дясното ухо, 51 А Исус проговори, казвайки: Оставете до тука; и допря се до ухото му и го изцели.*

„Учениците започнаха да се надяват, когато видяха тъй бързото падане на тълпата със сопите и ножовете. Когато се вдигнаха и отново обградиха Божия Син, Петър извади ножа си, и отрязва едното ухо на слугата на първосвещеника. Но Исус заповяда на Петър да прибере ножа в ножницата, казвайки: „Или мислиш, че не мога да се примоля на Отца Си и Той да би Ми изпратил още сега повече от дванадесет легиона ангели?“ Видях, че при изговарянето на тези думи лицата на ангелите се оживиха от нова надежда. Тогава те пожелаха да обкръжат своя Господ и да разпръснат тази яростна тълпа... Сърцата на учениците също се изпълниха с отчаяние и горчиво разочарование, когато Исус позволи неприятелите му да Го хванат и вържат.

Учениците се изплашиха за собствения си живот и всички Го изоставиха и избягаха. Исус остана сам с бандата убийци. О, какъв триумф за Сатана в онзи момент! Но каква печал и скръб за Божиите ангели! Много групи от тях, всяка от които имаше на чело по един командващ ангел, бяха изпратени да присъстват на тази сцена. Те трябваше да регистрират всяко оскърбление и всяка жестокост към Божия Син и да отбелязват сърдечната мъка, която Исус трябваше да претърпи; понеже същите тези хора, участвали в тази страшна сцена, ще трябва да видят всичко отново в живи картини.“ *Опитности и видения, с. 167, 168.*

б. Какво трябва да научат всички, които изповядват Христос, от Господното наставление към Петър? Йоан 18:11; 1 Йоаново 3:15.

Йоан 18:11: *Тогава Исус рече на Петра: Тури ножа в ножницата. Чашата, която Ми даде Отец, да я не пия ли?*

1 Йоан 3:15: *Всеки, който мрази брата си, е човекоубиец; и вие знае-*

те, че в никой човекоубиец не пребъдва вечен живот.

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 19 сеп.

1. Кой апел на Христос към учениците се отнася особено за мен?
2. Как би следвало да ми повлияе преживяването на Господ в Гетсиманската градина?
3. Как мога да избегна такъв вид реакция, като на Петър при ареста на Исус?
4. Каква беше основната причина за агонията на Христос?
5. Как реагира множеството пред славата, излъчваща се от Божия ангел при ареста на Исус?

Симон Петър

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „И рече Господ: Симоне, Симоне, ето, Сатана ви изиска всички, за да ви пресее като жито; но Аз се молих за тебе, да не ослабне твоята вяра; и ти, когато се обърнеш, утвърди братята си“ (Лука 22:31, 32).

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата*, т. 5, гл. 37 „Християнско дълготърпение“ (с. 331-336 *англ. изд.*)

„Самоувереността причини падението на Петър, а разкаянието и смиреннието му утвърдиха отново неговите стъпки.“ *Притчи Христови*, с. 155.

1. ХАРАКТЕРЪТ НА ПЕТЪР

нед., 21 сеп.

а. Когато Симон за първи път дойде при Исус, какво му каза Господ? Йоан 1:42. Какво знаем за характера на Петър преди неговото обръщане във вярата?

Йоан 1:42: *Като го заведе при Исуса, Исус се вгледа в него и рече: Ти си Симон, син Ионов; ти ще се наричаш Кифа, (което значи Петър).*

„Христовите очи се спряха върху него [Петър], четейки неговия характер и историята на живота му. Импулсивната му природа, обичащото му, съчувстващо сърце, амбициите, самонадеяността, историята на падението му, покаянието, труда му и мъченическата му смърт — Спасителят прочете всичко това...“ *Копнежът на вековете*, с. 139.

„Точно там, където се смяташе за силен, той бе слаб; едва когато разбра собствената си слабост, можа да проумее нуждата си да уповава на Христос.“ *Пак там*, с. 382.

б. Въпреки недостатъците си, каква покана получи Петър от Исус? Матей 4:18, 19

Матей 4:18, 19: *И като ходеше край галилейското езеро, видя двамата братя, Симона, наречен Петър и брат му Андрея, че хвърляха мрежа в езерото, понеже бяха рибари. 19 И казва им: Дойдете след Мене и Аз ще ви направя ловци на човеци.*

„Едва след като Исаия бе видял Божията святост и недостойнството си, му бе поверена Божествената вест. Така беше и с Петър. Едва след като бе доведен до себеотричане и зависимост от Божията сила, той прие призива да работи за Христос.“ *Пак там*, с. 246.

2. ПОГРЕШИМОСТТА НА ПЕТЪР

пон., 22 сеп.

а. Кой факт разкрива, че Петър беше с тенденцията да греши като всеки друг човек, дори след кръщението със Светия Дух в деня на Петдесетницата? Галатяни 2:11–14.

Галатяни 2:11-14: А когато Кифа дойде в Антиохия, аз му се възпротивих в очи, защото беше се провинил. 12 Понеже, преди да дойдеха някои от Якова, той ядеше заедно с езичниците; а когато те дойдоха, оттегли се и странеше от тях, защото се боеше от обрязаните. 13 И заедно с него лицемерствувах и другите юдеи, така щото и Варнава се увлече от лицемерието им. 14 Но, като видях, че не постъпват право по истината на благовестието, рекох на Кифа пред всичките: Ако ти, който си юдеин, живееш като езичниците, а не като юдеите, как принаждаваш езичниците да живеят като юдеите?

„[Петър]... спечели доверието на мнозина чрез благоразумното си отношение към новоповярвалите езичници. Известно време действа според дадената му от небето светлина. Дори надви естествения си предразсъдък и сядаше на трапеза с тях. Но когато от Йерусалим дойдоха някои ревностни за церемониалния закон евреи, Петър, без добре да разсъди, промени своето поведение спрямо обърнатите във вярата езичници. Като него „лицемерствах и другите юдеи, така щото и Варнава се увлече от лицемерието им“. Слабостта, проявена от онези, които бяха уважавани и обичани като водители, остави много болезнено впечатление в паметта на вярващите езичници. Църквата беше заплашена от разделение.“ *Деяния на апостолите*, с. 198

б. Какъв урок можем да извлечем от грешките и възстановяването на Петър? Псалм 145:14.

Пс. 145:14: Господ подкрепя всичките падащи, и изправя всичките сгърбени.

„Петър видя грешката си и веднага се зае, доколкото беше по силите му, да поправи извършеното зло. Бог, Който знае края от началото, допусна изпитаният апостол да разкрие тази слабост на характера си, за да може да види, че в него няма нищо, с което би могъл да се похвали. Дори и

най-добрият човек, ако се остави на себе си, ще сгреша в преценката си. Бог видя също, че в бъдеще някои щяха да бъдат така измамани, че да приписват на Петър и на претендиращите за негови наследници по-големи прерогативи, принадлежащи само на Бога. А този доклад за слабостта на апостола трябваше да остане като доказателство за неговата склонност да греша и за факта, че в никой случай не бе над другите апостоли.

Историята на това отстъпление от правите принципи стои като сериозно предупреждение към хората, заемащи доверени постове в Божието дело - да не нарушават благочестието си, а твърдо да се придържат към принципа. Колкото са по-големи отговорностите на човека и колкото са по-големи възможностите му да ръководи и контролира, толкова по-голяма ще бъде вредата, ако не следва внимателно пътя на Господа и не работи в съгласие с решенията, взети от общото тяло на вярващите в общия съвет." *Пак там, с. 198, 199.*

3. ПЕТЪР НЕ Е ОСНОВАТА НА ЦЪРКВАТА

вт, 23 сеп.

а. Какво казва Исус за основата на църквата? Матей 16:16–19.

Матей 16:16-19: *Симон Петър в отговор рече: Ти си Христос {Т. е. Месия, Помазаник.}, Син на живия Бог. 17 Исус в отговор му каза: Блажен си, Симоне, сине Ионоу, защото плът и кръв не са ти открили това, но Отец Ми, Който е на небесата. 18 Пък и Аз ти казвам, че ти си Петър {Значи: Камък} и на тая канара ще съградя Моята църква; и портите на ада няма да ѝ надделеят. 19 Ще ти дам ключовете на небесното царство; и каквото вържеш на земята, ще бъде вързано на небесата, а каквото развържеш на земята, ще бъде развързано на небесата.*

„Истината, която Петър изповяда, е основата на вярата на всеки вярващ. Тя бе онова, което самият Христос бе нарекъл вечен живот. Но притежаването на такова познание не даваше повод за себевъзвеличаване. Тази истина не бе открита на Петър благодарение на неговата мъдрост или доброта. Човек никога не може сам да достигне до познание на Бога...

Думата Петър означава камък — търкалящ се камък. Петър не бе канарата, върху която се основа църквата. Портите на ада му наддехляха, когато той се отрече от своя Господ с клетви. Църквата се изгради върху Този, на Когото портите на ада не можеха „да наддехлят.“ *Копнежът на вековете, с. 413.*

б. Какво заявяват и други пороци и апостоли, подобно на Петър, за истинската основа на църквата? Исая 28:16; 1 Коринтяни 3:11; 1 Петрово 2:3-6.

Исая 28:16: *Затова, така казва Господ Иеова: Ето, полагам в Сион камък за основа, Камък отбран, скъпоценен, краеъгълен, за твърда основа; който вярва в него не ще прибърза да бяга.*

1 Коринт. 3:11: *Защото никой не може да положи друга основа, освен положената, която е Исус Христос.*

1 Петр. 2:3-6: *Ако сте опитали, „че Господ е благ;“ 4 При Когото идвайки, като при жив камък, от човеците отхвърлен, а от Бога избран и скъпоценен, 5 и вие, като живи камъни, се съграждате в духовен дом, за да станете свето свещенство, да принасяте духовни жертви, благоприятни на Бога чрез Исуса Христа. 6 Защото е писано в писанието: - „Ето, полагам в Сион крайъгълен камък, избран, скъпоценен; и който вярва в Него, не ще се посрами“.*

„В присъствието на Бога и всички небесни същества, в присъствието на невидимите сили на ада Христос основа църквата Си върху живата Канара. Тази Канара е Той Самият — Неговото тяло, сломено и наранено за нас. На изградената върху тази основа църква „портите на ада няма да надделее“...

В продължение на шест хиляди години вярата е градила върху Христос. В продължение на шест хиляди години пороите и бурите на сатанинската ярост са връхлитали върху Канарата на нашето спасение, но тя остава непоклатима.

Петър изрази истината, която е основата на вярата на църквата и сега Исус го почете като представител на цялото тяло от вярващи. Той каза: „Ще ти дам ключовете на небесното царство и каквото вържеш на земята, ще бъде вързано на небесата, а каквото развържеш на земята, ще бъде развързано на небесата.“

„Ключовете на небесното царство“ са Христовите слова. Всички думи на Свещеното писание са Негови и са включени в този израз. Тези думи имат силата да отворят и да затварят небето.” *Копнежът на вековете, с. 413.*

4. ПАДАНЕТО И ВЪЗСТАНОВЯВАНЕТО НА ПЕТЪР

ср., 24 сеп.

а. Обяснете най-големия недостатък в характера на Петър. Марк 14:27-29.

Марко 14:27-29: *И Исус им каза: Вие всички ще се съблазните [в Мене тая нощ]; защото е писано: „Ще поразя пастиря, и овцете ще се разпръснат“. 28 А подир възкресението Си ще ви предваря в Галилея. 29 А Петър Му рече: Ако и всички да се съблазнят, аз, обаче, не.*

„За всяка от двете групи, чиито представители са фарисеят и митарят, има урок в живота на апостол Петър. В първите дни на своето ученичество Петър се смяташе за силен. Подобно на фарисея, в личната преценка за себе си той не беше „като другите човеци“... Петър не познаваше опасностите, скрити в своя характер. Упованието на собствените му сили го подведе. Смяташе, че е способен да устои на изкушението, но когато само след няколко часа изпитанието дойде, Петър се отрече от своя Господ с клетви и ругатни.“ *Притчи Христови*, с. 152.

б. Как се отнесе Исус към този самонадеян ученик? Лука 22:31, 32.

Лука 22:31, 32: [И рече Господ]: Симоне, Симоне, ето, Сатана ви изиска всички, за да ви пресее като жито; 32 но аз се молих за тебе, да не ослабне твоята вяра; и ти, когато се обърнеш, утвърди братята си.

„Когато пропяването на петела му напомни думите на Спасителя, изненадан и шокиран от онова, което току-що бе сторил, Петър се обърна и погледна към своя Учител. В същия момент Христос погледна Петър и под този изпълнен с мъка поглед, в който се преплиташа състрадание и любов, Петър се осъзна. Той излезе навън и заплака горко. Този поглед на Христос сломи сърцето му. Петър бе достигнал до повратна точка в живота си и горчиво се разкая за своя грях. Сега в своето покаяние и смирение той беше като митаря и подобно на него намери милост. Погледът на Христос го увери, че е простен.

Сега самоувереността му беше изчезнала. Старите му самохвалства никога повече не бяха повторени.“ *Притчи Христови*, с. 152–154.

в. Исус какво запита Петър след Своето възкресение? Йоан 21:15–17. Защо Исус три пъти повтори въпроса Си и как Му отговори Петър? Лука 22:31, 32.

Йоан 21:15-17: А като позакусиха, Исус казва на Симона Петра: Симоне Ионов, любиш ли Ме повече отколкото Ме любят тия? Казва Му: Да, Господи, Ти знаеш, че Те обичам. Той му казва: Паси агънца Ми. 16 Пак му каза втори път: Симоне Ионов, любиш ли Ме? Казва Му: Да, Господи, Ти знаеш, че Те обичам. Той му казва: Паси овцете Ми. 17 Казва му трети път: Симоне Ионов, Обичаш ли Ме? Петър се наскърби за гдето трети път му рече: Обичаш ли Ме? и Му рече: Господи, Ти всичко знаеш, Ти знаеш, че Те обичам. Исус му казва: Паси овцете Ми.

Лука 22:31, 32: [И рече Господ]: Симоне, Симоне, ето, Сатана ви изиска всички, за да ви пресее като жито; 32 но аз се молих за тебе, да не ослабне твоята вяра; и ти, когато се обърнеш, утвърди братята си.

„Петър бе опозорил Христос и бе изгубил доверието на братята си. Те смятаха, че няма да му се позволи да заеме предишното си положение сред тях, а и той сам се чувстваше недостоеен да му се вярва. Преди да бъде призван да поеме отново апостолската си работа, той трябваше да даде пред всички тях доказателство за своето покаяние. Без тази изповед неговият грях, макар да се бе покаял за него, би рушил влиянието му като Христов служител. Спасителят му даде възможност да спечели отново доверието на своите братя и доколкото бе възможно, да премахне петното, което бе нанесъл на евангелието.“ *Копнежът на вековете*, с. 811.

5. УТВЪРДЕН В СЛУЖЕНИЕТО

чет., 25 сеп.

а. Назовете някои ключови характеристики на ученичеството. Колосяни 1:10, 11; 3:12–14. Какво можем да научим от начина, по който Христос се отнесе с Петър?

Колосяни 1:10, 11: За да се обхождате достойно за Господа, да Му угаждате във всичко, като принасяте плод във всяко добро дело и като растете в познаването на Бога; 11 подкрепявани с пълна сила, според Неговото славно могъщество, за да издържите и дълготърпите всичко с радост.

Колосяни 3:12-14: И тъй, като Божи избрани, свети и възлюбени, облечете се с милосърдие, благодат, смирение, кротост, дълготърпение. 13 Претърпявайте си един друг, и един на друг си прощавайте, ако някой има оплакване против някого; както и Господ е простил вам, така прощавайте и вие. 14 А над всичко това облечете се в любовта, която свързва всичко в съвършенството.

„Евангелието не прави компромис със злото. То не може да извини греха. Тайните грехове трябва да бъдат изповядани тайно на Бога. Но що се отнася до открития, явен грях — за него се изисква явна, открита изповед. Укорът към греха на ученика се хвърля върху самия Христос. Това дава повод на Сатана да тържествува, а колебливите души да се спъват. Затова ученикът, доколкото е в неговата власт, е длъжен да даде доказателство за своето покаяние, за да премахне този укор.“ *Копнежът на вековете*, с. 811.

„Начинът, по който Спасителят постъпи с Петър, съдържаше урок както за него, така и за неговите братя. Той ги учеше да се отнасят към пресътпника с търпение, съчувствие и опрощаваща любов. Макар Петър да се бе отрекъл от своя Господ, любовта, с която Исус го търпеше, никога не отпадна. Точно такава любов трябва да храни и помощник-пастирът към поверените му овце и агънца. Споменът за собствената му слабост

и падение щяха да карат Петър да се отнася към стадото си така нежно, както Христос се бе отнесъл към него.

Зададеният на Петър въпрос бе от голямо значение. Исус спомена само едно условие, при което някой може да е Негов ученик и служител. „Любиш ли Ме?“ — каза Той. Това е най-важното. И да притежаваше всяко друго качество, без Христовата любов Петър не би могъл да бъде верен пастир на Господното стадо. Знание, благотворителност, красноречие, признателност, усърдие — всички те са помощни средства за добра работа; но без любовта на Исус в сърцето работата на християнския служител ще се провали.“ *Пак там, с. 815.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 26 сеп.

1. Как може и аз, подобно на Петър, да подценявам собствения си характер?
2. Как мога да избегна недостатъкът на характера, проявен от Петър?
3. Какви уроци мога да науча от падането и възстановяването на Петър?
4. Защо след възкресението си Христос трябваше да зададе на Петър един целенасочен въпрос в присъствието на братята му и какво следва да научим от това?
5. Обяснете основата, върху която Христос построи Своята църква, и уточнете кои са ключовете на небесното царство.

ЗАЛЕЗ НА СЛЪНЦЕТО

ЮЛИ	АВГУСТ	СЕПТЕМВРИ
5 - 21:07 ч.	2 - 20:46 ч.	6 - 21:02 ч.
12 - 21:04	9 - 20:37	13 - 21:05
19 - 21:00	16 - 20:27	20 - 21:08
26 - 20:53	23 - 20:16	27 - 21:08
	30 - 20:04	

Корекция на залезите в минути
за някои градове в България (спрямо София)

Благоевград	+ 1	Плевен	- 5
Бургас	- 17	Пловдив	- 6
Варна	- 18	Разград	- 13
В. Търново	- 9	Русе	- 10
Видин	+ 2	Силистра	- 16
Враца	- 1	Сливен	- 12
Габрово	- 8	Смолян	- 6
Добрич	- 18	Ст. Загора	- 9
Кюстендил	+ 3	Търговище	- 13
Кърджали	- 8	Хасково	- 9
Ловеч	- 6	Шумен	- 14
Монтана	0		

Събота, 5 юли 2025 г. е ден за всеобщ
пост, за молитва, за лично освещение и за
успеха на Божието дело.

ПРОГРАМА

за общообразователния час в събота след обед

През това тримесечие преминаваме към изучаването на книгата „Възпитание“

ЮЛИ

- 05.07. Източник и цел на истинското възпитание
- 12.07. Райското училище
- 19.07. Познаването на доброто и злото
- 26.07. Благодарствен час

АВГУСТ

- 02.08. Отношението на възпитанието към изкуплението
Възпитанието на Израил - 1 част
- 09.08. Възпитанието на Израил - 2 част
- 16.08. Училищата на пророците
- 23.08. Животът на велики хора - 1 част
- 30.08. Благодарствен час

СЕПТЕМВРИ

- 06.09. Животът на велики хора - 2 част
- 13.09. Изпратеният от Бога учител
- 20.09. Едно описание на Христовите методи
- 27.09. Благодарствен час

Програма за сутрешно и вечерно богослужение

ЮЛИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	вторник	Ефесяни 3:2	Захария 10:1
2	сряда	Псалм 50:14-16	Марк 9:28, 29
3	четвъртък	Лука 21:34-36	Ефесяни 3:14-19
4	петък	Ефесяни 3:20, 21	Молитвен час
5	събота	Псалм 15	Залез: 21,07 ч
6	неделя	Второзаконие 23:14	Ефесяни 6:10-14
7	понеделник	Псалм 5:11-5	2Летовници 15:1-4
8	вторник	Ефесяни 5:8-11	2Тим. 2:1-7
9	сряда	Псалм 19:13,14	Екlesiаст 2:10, 11
10	четвъртък	Притчи 15:31-33	Йоан 4:34, 35
11	петък	2Летовници 31:20,21	Молитвен час
12	събота	Псалм 5:7, 8, 11, 12	Залез: 21,04 ч
13	неделя	2Коринт. 5:14, 15	Ефесяни 6:14-18
14	понеделник	Исая 50:4, 5, 7	Псалм 104:33, 34
15	вторник	Ефесяни 5:1-5	Левит 26:3, 4, 6, 12
16	сряда	Псалм 145:1-6	Лука 21:25-28
17	четвъртък	2Летовници 15:5-7	Псалм 77:6-13
18	петък	Лука 6:31, 32, 35, 36	Молитвен час
19	събота	Псалм 48:9-11, 14	Залез: 21,00 ч
20	неделя	Псалм 78:5-7	Ефесяни 4:21-24
21	понеделник	Ефесяни 4:25-29	Ефесяни 4:30-32
22	вторник	Псалм 119:76, 77	Авакум 3:17-19
23	сряда	Филипiani 4:4-7	Псалм 50:23
24	четвъртък	Притчи 16:16	Йоан 14:1-3
25	петък	Ефесяни 4:1-3	Молитвен час
26	събота	Еремия 31:6-10	Залез: 20,53 ч
27	неделя	Псалм 109:26, 27, 30	Псалм 16:7-9
28	понеделник	Притчи 28:20	Марк 13:32-37
29	вторник	Псалм 119:22-24	Йоан 14:27
30	сряда	Лука 9:23-25	Исая 35:3,4
31	четвъртък	Матей 21:18-22	Псалм 3:8

АВГУСТ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	петък	Притчи 16:20	Молитвен час
2	събота	Еремия 32:38-41	Залез: 20,46 ч
3	неделя	Йоан 15:7-11	Йоан:8:37, 38
4	понеделник	Псалм 1:1-3	Филипяни 3:7, 8
5	вторник	Притчи 16:19	4Царе 4:8,9
6	сряда	Матей 6:1-4	Йоан 14:15-18
7	четвъртък	Псалм 91:1-4	Псалм 91:5-10
8	петък	Псалм 91:11-16	Молитвен час
9	събота	Исая 12:1-6	Залез: 20,37 ч
10	неделя	Псалм 3:2-4	1Солунци 5:2-6
11	понеделник	4Царе 6:15-17	Лука 17:10
12	вторник	Филипяни 4:4-7	Марк 12:29-33
13	сряда	Притчи 16:20	Еремия 14:22
14	четвъртък	Йоан 8:31, 32	Екклесиаст 2:10-12
15	петък	1Коринт. 4:2	Молитвен час
16	събота	Откровение 1:3-7	Залез: 20,27 ч
17	неделя	Лука 18:1-8	Филипяни 3:13-16
18	понеделник	Притчи 4:23	Матей 28:18-20
19	вторник	Колосияни 3:23	2Петрово 3:17,18
20	сряда	Притчи 18:10	1Коринт. 10:11, 12
21	четвъртък	Деяния 24:16	Филимон 5, 6 ст.
22	петък	Йоан 3:28, 30	Молитвен час
23	събота	Еремия 33:14-16	Залез: 20,16 ч
24	неделя	Псалм 20:1-4	Лука 21:25-28
25	понеделник	Псалм 61:5-8	Осия 14:1,2
26	вторник	Притчи 22:3, 4	Псалм 44:20-24, 26
27	сряда	Псалм 9:9, 10	Марк 14:13
28	четвъртък	Съдии 5:31 (сред. част)	Псалм 42:8-11
29	петък	Йоан 6:47-51	Молитвен час
30	събота	Исая 2:1-3	Залез: 20,04
31	неделя	Второз. 23:14	2Царе 24:14

СЕПТЕМВРИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	понеделник	Псалм 40:4, 5	Второз. 1:28-31
2	вторник	Притчи 28:6	Псалм 4:6-8
3	сряда	Яков 3:13-17	Лука 21:29-36
4	четвъртък	Псалм 10:12,14 (вт. част)	Матей 24:36-42
5	петък	2Летовници 19:7, 9	Молитвен час
6	събота	Матей 18:19, 20	Залез: 21,02 ч
7	неделя	Левит 25:18, 19	Лука 17:3, 4
8	понеделник	Яков 5:13-15	2Солунци 2:13-17
9	вторник	Исая 49:13-16	Филипяни 3:13,14,17
10	сряда	Притчи 15:3, 21	Юда 20, 21
11	четвъртък	3Йоаново 11	1Солунци 5:23
12	петък	Лука 16:8-11	Молитвен час
13	събота	Исая 41:10-14	Залез: 21,05
14	неделя	2Летовници 31:20, 21	Притчи 19:23
15	понеделник	Йоан 6:53-58	Левит 26:3, 4, 6, 12
16	вторник	1Солунци 5:15	Лука 17:5,6
17	сряда	Неемия 5:9	Яков 5:7, 8
18	четвъртък	2Тимотей 1:7	Иов 23:11, 12
19	петък	Лука 4:42, 43	Молитвен час
20	събота	Йоан 12:35,36	Залез: 21,08 ч
21	неделя	Псалм 37:20, 21	Матей 14:23-27
22	понеделник	4Царе 18:5-7 (първ. част)	Иов 15:11, 12
23	вторник	2Лет. 1:7, 8, 10-12	1Солунци 5:16-21
24	сряда	Лука 5:27-28	Псалм 25:1-5
25	четвъртък	Йоан 9:4, 5	Авакум 3:17-19
26	петък	Лука 4:1-3	Молитвен час
27	събота	Псалм 42:1, 2	Залез: 21,08 ч
28	неделя	2Лет. 32:6-8	Съдии 10:10-16
29	понеделник	Псалм 1:1-3	Яков 5:16-18
30	вторник	Лука 4:1-3	Йоан 6:16-20

Беленски

[illegible]

Дарения от първата събота

За събота, 5 юли

Църквата в гр. Аруе, о-в Таити
Колко е важно на този отдалечен остров в Тихия океан да има един маяк за Господа! (вж с. 4)

За събота, 2 август

Образователен отдел към ГК
Ефективните млади мисионери трябва да бъдат грамотни. Да продължим с подготовката на тяхната програма за обучение! (вж. с. 32).

За събота, 6 септември

За два молитвени дома в Тамил Наду, Индия.
Южна Индия отчаяно се нуждае от Евангелието; сега е шансът да подпомогнем делото там. (вж. с. 68).